

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 20. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐγκληματικῶν τινῶν δικῶν, δικασθεῖσων πρωτοκλήτως πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 διαλύσεως τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφρονηθέντες ὅτι ἐγκληματικαὶ τινες δίκαι δικασθεῖσαι πρωτοκλήτως πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 διαλύσεως τῶν δικαστηρίων δὲν ἐπρόφθασαν νὰ δικασθῶν εἰς τὸ ἐκκλησιον, ὡς τότε ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία τὸ ἐπέτρεπε, λαθόντες ὅπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας πρωτοδικῶς δικασθεῖσας δίκας ἐσυγχωρεῖτο τότε ἡ κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐκκλήσις, ἡ δὲ νῦν ἰσχύουσα νομοθεσία δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτην ἐκκλήσιν καὶ οὐτε διαλαμβάνει κἀμμίαν περὶ τούτου διάταξιν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ ἐγκληματικαὶ δίκαι ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὀκτωβρίου) γενομένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων πρωτοκλήτως δικασθεῖσαι ἐξεκλήσθησαν νομίμως, εἰσιναν δὲ καὶ μένουν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς, θέλουν δικασθῆ ἀνεκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 1829 ἐκδοθείσης ἐγκληματικῆς δικαστικῆς παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται κἀμμία περαιτέρω προσφυγή.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ κατ' ἐκκλήσιν δίκη θέλει εἰσαχθῆ εἰς ἐκεῖνο τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν ἔδραν τοῦ τὸ πρωτοδικῶς δικάσαν δικαστήριον.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τιμῆς τῶν μυλοπετρῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) ἀριθ. 9,239 διατάττομεν·

1.

Ἡ τιμὴ τῶν ἐξορυττομένων ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ μυλοπετρῶν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰς ἐξαγομένας ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ὡς ἀκόλουθος·

- α. Τῶν πελεκητῶν δραχ. 7 50 ἐκάστη.
- β. Τῶν τοῦ Καρίκου α 3 75 α
- γ. Τῶν τῆς πόλεως α 1 80 α
- δ. Τῶν τοῦ Μαστόρου α 1 α
- ε. Τῶν τῆς Μουτζούρας α 22 α
- ς. Τῶν χειρομυλίων α 12 τὸ ζευγάρι.

2.

Διὰ δὲ τὰς μετακομιζομένας ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, ὡς ἐφεξῆς·

- α. Τῶν πελεκητῶν δραχ. 5 50 ἐκάστη.
- β. Τῶν τοῦ Καρίκου α 2 75 α
- γ. Τῶν τῆς πόλεως α 1 40 α
- δ. Τῶν τοῦ Μαστόρου α 72 α
- ε. Τῶν τῆς Μουτζούρας α 17 α
- ς. Τῶν χειρομυλίων α 9 τὸ ζευγάρι.

Ἡ παρούσα διάταξις, ἣτις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε., καὶ παραγγέλλεται ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐφοδιάσῃ τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς μὲ τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἐκτέλεσιν ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας δραστικώτερα μέτρα κατὰ τῆς καθυστερήσεως τῶν εἰσοδημάτων, καὶ νὰ τροπολογήσωμεν ἀνολόγως μὲ τὸν σκοπὸν τούτων, ἄρθρα τινὰ τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς ἐκάστου πρὸς τὸ δημόσιον χρέους, ἀποστέλλει ὁ διοικητικὸς ταμίης, ἀπ' εὐθείας καὶ χωρὶς ἄλλης προμηνύσεως, ποινήτορα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν προσκαλεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλον τὸ χρέος του ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ποινήτωρ οὗτος διαμένει ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ὡς πρόστιμον ἀνὰ 2 δραχ. δι' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ προσέτι ἀνὰ λεπτὰ 15 δι' ἐκάστην ἡμέραν ὄραν τοῦ

Όνομασία τῶν Ἐπιτηδευμάτων.	Παρατηρήσεις.	
	Δραχ.	Λ.
39. Ἀλευρομυλωνᾶς διὰ κάθε πέτραν	40	
40. Βυρσοδέψης	40	
41. Κατασκευαστῆς πορσελάνης	40	
42. Κατασκευαστῆς λιθοπηλίνων ἀγγείων	40	
43. Κατασκευαστῆς ὄξυδιου	10	
44. Κατασκευαστῆς χρωμάτων βαφῆς	40	
45. Κατασκευαστῆς ἀμύλου (νεσεστὲ)	40	
46. Κατασκευαστῆς νίτρου	40	
47. Κατασκευαστῆς βαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν ὀλικᾶς	40	
<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>		
48. Κατασκευαστῆς μεταξωτῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν (<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>)		
49. Κατασκευαστῆς λινῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν	10	
<i>(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον)</i>		
50. Κατασκευαστῆς βούχων διὰ μίαν κρεββατὴν	10	
<i>(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον)</i>		
51. Κατασκευαστῆς λινοβαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν	10	
<i>(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον)</i>		
52. Λαδομυλωνᾶς	10	
53. Μυλωνᾶς, ἀλέθων βελανίδιον διὰ κάθε πέτραν	10	
54. Μυλωνᾶς τοῦ ἐργάσματος	40	
55. Πραγματευτῆς Σαχτιανίων παντὸς εἶδους	40	
56. Πριομυλωνᾶς διὰ κάθε πρίονιον	40	
57. Ἀσβεστᾶς διὰ κάθε καμήνιον	8	
58. Κατασκευαστῆς καπνιάς διὰ πᾶν καπνοδοχεῖον	8	
59. Μυλωνᾶς γύψου	6	

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θέλοντες να προλάβωμεν τὰς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ ταῖς ἐμποροδικεῖαις τακτικῶν δικαστῶν συνεχεῖς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον παραπομπάς, καὶ νὰ μετριάσωμεν τὰς ἀπὸ τῶν παραπομπῶν τούτων, ὁσάκις εἶναι ἀναπόφευκτοί, προξενουμένας εἰς τὸ ἐμπόριον δυσκολίας καὶ ζημίας·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ ὅποια ἄχρι τοῦδε ἐσύγκειντο, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν συμβολαιογράφων νόμου, ἐκ δύο δικαστῶν καὶ τεσσάρων παρέδρων, θέλουν τοῦ λοιποῦ συγκροτεῖσθαι ἐκ τεσσάρων δικαστικῶν καὶ δύο παρέδρων.

Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι θέλουν συνεδριάζει μετὰ τοῦ προέδρου πρὸς μὲν τῶν δικαστηρίων, λαμβανόμενοι εἰς ἑκάστην συνεδρίαν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των, ὥστε κωλυομένου τοῦ πρώτου δικαστοῦ, καταλαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ δεύτερος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ τρίτος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῶν παρέδρων.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικεῖων γεννητέαι παραπομπαὶ δύναται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως πρὸς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ἐμποροδικεῖα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 (18) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ Γραφῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν ἀσφαλεστέραν καὶ τακτικωτέραν τὴν μισθοδότησιν τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων, καὶ γραφῶν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων θέλει ἀφιερῶσθαι ἑτησίαι τις ἐπιχορήγησις, ὁσάκις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματέων κατὰ δωδεκαμήναια, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικὰ τέλη, τὰ ἥμισυ τῶν ὀπίων ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουν καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ὀλόκληρα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, ν' ἀπαιτῶσι καὶ λαμβάνωσι τὴν προκαταβολὴν τῶν τελῶν τούτων, κατὰ τὸ

33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καθιστάμενοι ἕνεκα τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἐγγίζοντος Ἰανουαρίου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 (18) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Πρωτοδικεῖων εἰς δύο τμήματα.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ πρωτοδικεῖα, εἴτε ὡς πολιτικὰ, εἴτε ὡς ποινικὰ δικαστήρια, δύναται ὁσάκις ἡ χρεῖα τὸ καλέσει, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τμήματα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν τμημάτων θέλει ὀρίζεσθαι διὰ κανονισμὸν, συντασσόμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ διαιρουμένου δικαστηρίου, καὶ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 45.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ προσθήκης ἑκτου μέλους εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 9. §. 1. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ ἔχη πέντε δικαστὰς, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἑξ. δικα-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού του μέχρι τουδε Πρέσβως εις Κωνσταντινούπολιν Κυρίου Ζωγράφου ως Γραμματέως της Έπικρατείας επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πεισθότες εις την πείραν, την άφοσίωσιν και τας γνώσεις του Ημετέρου Συμβούλου της Έπικρατείας εις έκτακτον υπηρεσίαν Κυρίου Κ. Ζωγράφου, έκτάκτου άπεσταλμένου και πληρεξουσίου Υπουργού παρά τη Ύψηλή Πόρτα, διορίζομεν αυτόν Γραμματέα της Έπικρατείας επί του Ημετέρου Βασιλικού Οίκου και επί των Έξωτερικων, με τον κανονικόν μισθόν, τον συνδεδεμένον με την θέσιν ταύτην.

Έν Αθήναις την 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί προσωρινής αναθέσεως της επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικων Γραμματείας της Έπικρατείας εις τον Γραμματέα της Έπικρατείας Κ. Πάικον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέχρι της άρξως του επί του Βασιλικού Οίκου και επί των Έξωτερικων Γραμματέως της Έπικρατείας Κ. Ζωγράφου, αναθέτομεν προσωρινώς την διεύθυνσιν της ειρημένης Γραμματείας εις τον Ημέτερον Γραμματέα της Έπικρατείας Κ. Πάικον.

Έν Αθήναις την 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προεδρείας εις το Έπουργικόν Συμβούλιον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχομεν σκοπόν να προεδρεύομεν συνήθως Ημείς οι ίδιοι το Ημέτερον Έπουργικόν Συμβούλιον εις δε εκείνας τας συνεδριάσεις, εις τας οποίας δεν παρευρισκόμεθα, αναθέτομεν δια του πρόντος την προεδρίαν εις τον Ημέτερον αντιπρόεδρον του Συμβουλίου της Έπικρατείας Κ. Γ. Κουντουριώτην, και κωλυομένου τούτου, εις τον αντιπρόεδρον του Συμβουλίου της Έπικρατείας Κ. Α. Ζαίμην.

Έν Αθήναις, την 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περί άπογραφής.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες σκοπόν να σχηματίσωμεν έθνικόν στρατόν, και λαβόντες υπ' όψιν τον από 10 Σεπτεμβρίου 1825 υπ' αριθ. 53 νόμον, ακούσαντες και την γνώμην του Ημετέρου συμβουλίου της Έπικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τα εξής.

Άρθρ. 1.

Χρέος έκάστου Έλληνος είναι να υπηρετή την πατρίδα του εις τον έθνικόν στρατόν κατά τους ακόλουθους όρισμούς.

Άρθρον 2.

Ο έθνικος στρατός θέλει σχηματίζεσθαι δια κατατάξεως έθελοντων και δια της άπογραφής.

Η διάρκεια του καιρού της υπηρεσίας μένει προσδιορισμένη δια τέσσαρα έτη, λογιζομένη από την ήμέραν της κατατάξεως εις έν των σωμάτων του στρατού.

Άρθρ. 3.

Η συμπλήρωσις των στρατευμάτων της ξηράς και του ναυτικού θέλει γίνεσθαι επίσης εκ των κατοίκων των νήσων και της ξηράς.

Οι κάτοικοι των νήσων θέλουν συνεισφέρει εις την συμπλήρωσιν του στρατού της ξηράς, όταν το αναλογούν εις αυτούς εις όσον υπερέβαινε την ανάγκην της υπηρεσίας του ναυτικού.

Οι εκ τούτων διδόμενοι στρατιώται πρέπει να χρησιμεύουν τουλάχιστον πέντε υπεράσταν των παραλίων, και καθ' όσον είναι δυνατόν, εις το πυροβολικόν, ώστε χρείας ταχέως να δύνανται να γίνονται δεκτοί και εις το πυροβολικόν του ναυτικού.

Όταν δε οι κάτοικοι της ξηράς πρέπει να συνεισφέρουν εις την συμπλήρωσιν του ναυτικού, θέλουν προσδιορισθή εις τούτο, όσον δυνατόν, οι κάτοικοι των παραλίων.

Άρθρον 4.

Η δια τον σχηματισμόν και την συμπλήρωσιν του στρατού αναγκαία ποσότης στρατιωτών θέλει διανέμεσθαι εις τας διοικήσεις, κατ' αναλογίαν του πληθυσμού των· επίσης δε διανέμεται αυτή από τους έπαρχιακούς συμβούλους εις τας κοινότητας. Έωσότου δε να συστηθούν οι έπαρχιακοί σύμβουλοι, ή επί των δήμων αυτή διανομή θέλει γίνεσθαι παρά των διοικητών. Είς δε τον δήμον άπόκειται ή άπόδοσις της αναλογούσης εις έκαστον ποσότης.

Άρθρον 5.

Μετά δε την διανομήν του αναλογούντος μεριδίου και πριν να γενή ή στρατολογία, θέλουν προσκαλεσθαι δημοσίως από τους δημάρχους, όσοι θέλουν να καταταχθούν έκουσίως.

Οί έθελονται έχουν το δικαίωμα να εκλέξουν το είδος του όπλου, εις το όποιον επιθυμοούν να καταταχθούν, άν έχουν την εις τούτο το όπλον άπαιτουμένην ικανότητα, και καθόσον υπάρχει ανάγκη έπαυξήσεως.

Η ποσότης των έθελοντων τούτων θέλει αφαιρεσθαι από την εις τον δήμον αναλογούσαν όλικήν ποσότητα· δια δε τους λοιπούς θέλει αποφασίζει ο λαχνός.

Άρθρ. 6.

Πρός έκούσιον κατάταξιν άπαιτείται ηλικία από 18 έως 30 έτη. Όστις όμως υπηρέτησεν ήδη και προτίτερα ως στρατιωτικός ήμπορεί να γενή δεκτός και μέχρι του 35 έτους.

Τιμολόγιον ὑπ' ἀριθ. 2.

ΤΟΥ

Ἐτησίου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ κλάσεις καὶ χωρὶς παρατήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὄνομασία τῶν Ἐπιτηδευμάτων.	Δραχ. Λ.		Παρατηρήσεις.
	Δραχ.	Λ.	
1. Τραπεζίτης	375		
2. Πραγματευταὶ διαφόρων ἐμπορευμάτων κατὰ ποσότητας	450		
3. Ἀδαμαντοπώλης (τζεβαίρτζης)	400		
4. Ἀρωματοπώλης	400		
5 Βαμβακᾶς πωλῶν μεγάλης ποσότητος	400		
6. Πραγματευτὴς κρασίων ὀλικῶς	400		
7. Πραγματευτὴς ξυλικῆς (κερεστετζης)	400		
8. Πραγματευτὴς ξυλικῆς μὲ στίβαν	400		
<i>Διὰ πᾶσαν δὲ περιπλέον ξυλοστίβαν εὐρισκομένην ἐντὸς τοῦ δήμου τὸ ἥμισυ εἶσι.</i>			
9. Τζοχατζῆς πωλῶν εἰς ποσότητας	400		
10. Λαδᾶς πωλῶν ὀλικῶς	75		
11. Ἐμπορομεσίτης	75		
12. Πραγματευτὴς μαλλίων ὀλικῶς	75		
13. Πραγματευτὴς μεταξωτῶν ὀλικῶς	75		
14. Πραγματευτὴς κρυσταλλοπλάστου	75		
15. Πραγματευτὴς σκεπῶν καὶ ἄλλων λεπτῶν ὑφαντικῶν κατὰ ποσότητος	75		
16. Πραγματευτὴς βαμβακερῶν κατὰ ποσότητος	75		
17. Πραγματευτὴς σιδέρων καὶ μετάλλων ὀλικῶς	60		
18. Πραγματευτὴς λιναρίου ὀλικῶς	60		
19. Ἀλευρᾶς ὀλικῶς	50		
20. Κατασκευαστὴς Ῥακοπώλης ὀλικῶς	50		
<i>(Ἐξαιροῦνται οἱ κατασκευάζοντες ῤακὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν κτημάτων τῶν)</i>			
21. Πραγματευτὴς καπνοῦ εἰς φύλλα ὀλικῶς	50		
22. Πραγματευτὴς ἀλόγων	50		
23. Πραγματευτὴς δερμάτων καὶ πετζίων ὀλικῶς	50		
24. Ξυδοπώλης ὀλικῶς	40		
25. Πραγματευτὴς ποτάσσης (ἄλατος ἀλκαλικῶς) ὀλικῶς	40		
26. Πραγματευτὴς ζώων (βοῶν ἀγελάδων καὶ χοίρων)	40		
27. Πραγματευτὴς τῆς φάγνας τῶν ζώων	30		
28. Ἐργολάβος ναυπηγίας	25		
29. Κηροκατασκευαστὴς παντὸς εἴδους	25		
30. Πραγματευτὴς ἀνθράκων ὀλικῶς ἔχων μαγαζεῖον	25		
31. Πραγματευτὴς (ἐκσπεδιτόρος)	25		
32. Πραγματευτὴς κινναβίου καὶ στουπίου ὀλικῶς	25		
33. Πραγματευτὴς ὠπωρικῶν ὀλικῶς	25		
34. Τουτουτζῆς	25		
35. Πραγματευτὴς γύψου	20		
36. Πραγματευτὴς λίθων καὶ πλακῶν	20		
37. Κεραμιδᾶς τουελάρης διὰ κάθε καμῆνι	45		
38. Κατασκευαστὴς ῤακῆς ἀπὸ γεώμηλα (οἱ οἰκονόμοι εἶναι ἐλεύθεροι)	45		

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Νοεμβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον καὶ πληρέστερον τὰς περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰς περὶ τύπου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΚΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τοῦ διέποντος τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α΄. Ἐξυβρίσις τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 1. (137) (*)

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικῆν εἰς τὸ ἱερόν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰκίαν.

Ἄρθρ. 2. (138)

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημόσιον συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ὀποιονδήποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον.

α.) Ὑβρίζει, χλευάζει, δυσφημεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν

β.) Προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατ' αὐτῶν.

γ.) Ἀποδίδει εἰς ἄλλον παρὰ τὸν Βασιλέα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἢ

δ.) Καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει, ἢ διαδίδει ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἐγγράφα ἢ τοιαύτας παραστάσεις

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

Ἄρθρ. 3. (139)

Εἰς φυλάκισιν ἑξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν κταδικάζεται ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἱερόν αὐτοῦ πρόσωπον, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις ἀποδώσει εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ὄνειδος, ἢ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν

(*) Ὁ ἐν παρενθέσει ἀριθμὸς εἶναι ὁ τῶν ἄρθρων τοῦ ὑπάρχοντος ποινικοῦ νόμου.

ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. (140)

Ὁς ὑβριστῆς τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστάς ἔνοχος τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 ἀναφερομένων πράξεων κατὰ τῆς Συζύγου τοῦ Βασιλέως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Β'. Περιῦβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. (141)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημόσιον τόπον ἢ παρόντων πολλῶν, περιῦβρίζει ἢ διὰ μῖσος, ἢ περιφρόνησιν, ἀφαιρεῖ, ἢ βλάπτει τὰ Βασιλικά σύμβολα, ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς ἀξίας σημεία.

Γ'. Ἐξυβρίσις τοῦ διαδόχου τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 7. (142)

Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας, τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1 μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2, μὲ φυλάκισιν ἑννέα μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

Δ'. Ἐξυβρίσις τοῦ διέποντος τῆς Βασιλείας.

Ἄρθρ. 8. (143)

Ἐξυβρίσεις, γενόμεναι κατὰ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, τιμωροῦνται, καθόσον μὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 7, καθόσον δὲ περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 4, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους.

Ε'. Ἐξυβρίσις τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρ. 9. (144)

Ἡ ἐκτέλεσις ἀξιοποίνου πράξεως κατὰ τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περὶ ἐξυβρίσεως ξένων ἡγεμόνων καὶ Κυβερνήσεων, τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων αὐτῶν, καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 10. (145)

Μὲ φυλάκισιν ἑξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει, ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως, τοὺς ἡγεμόνας ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 11. (146)

Φυλάκισις ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους καταγινώσκεται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα ἢ δυσφημοῦντα, δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τοὺς παρὰ τῷ Βασιλεῖ συστημένους πρέσβεις, ἢ ἄλλους, διπλωματικῶν χαρακτῆρα ἔχοντας, πλήρεξουσίους ξένων δυνάμεων, ὡς τοιούτους.

Ἄρθρ. 12. (147)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοσίαις ὁμιλίαις, εἰς κοινῶς διαδιδόμενα συγγράμματα, ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ ἄρχας ξένων ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ ἄλλων δυσμενῶν αἰτιάσεων, ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 13. (148)

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 δὲν γίνεται

μῶν θέλει ζητεῖται τότε, ὅσκις εἶναι χρεία νὰ γένη ὑπέρβασις εἰς τὴν ἀπαξ προσδιορισθεῖσαν ποσότητα διὰ τίτλον τινὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ νὰ γένη μεταφορὰ αὐτῆς ἀπὸ ἓνα τίτλον εἰς ἄλλον.

Ἀπαράλλακτα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς οἱ μηνιαῖοι ὑπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων καὶ θέλει δίδεσθαι ἀκριβῆς λογαριασμοὺς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐγκριθεισῶν πιστώσεων.

*Ἄρθρ. 4.

Δὲν χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγκρισις Μας διὰ τὴν ἀδειαν ἀπουσίας τριῶν μηνῶν, τὴν δεδομένην εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους. Προϋποθέτομεν ὅμως, ὅτι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ὅρισμοὶ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κράτησιν τοῦ μισθοῦ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἀπουσίας τῶν, καὶ νὰ δίδεται ἡ ἀδεια μόνον, ὅταν οἱ λόγοι εἶναι ἀποχωρῶντες καὶ πείθοντες.

Ἄλλοι δὲ ἀναφοραὶ δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ νὰ ἀναγγεῖλωσι μόνον περὶ τῆς ἀδείας, τὴν ὁποίαν ἔλαβον τινὲς ἀπὸ τοὺς ἐν ὑπουργήμασι, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, αἱ τοιαῦται πρέπει νὰ παύσουν ὀλοτελῶς.

*Ἄρθρ. 5.

Ἀρίνομεν προσέτι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνωσι τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ὀνομάτων, νὰ διορίζωσι, μεταθέτωσι καὶ παύωσι τοὺς τροφοδότας, τοὺς κλητῆρας τῶν ὑπουργείων, τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν γυμνασίων, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς δεσμοφύλοκας.

Πλὴν ἡ θέλξις Ἡμῶν εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι ὑπ' ὄψιν πάντοτε μόνον τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐκλέγοντες πρὸς τοῦτο κατὰ προτίμησιν παλαιῶν στρατιωτικῶν, ἢ ἄτομα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν εὐρίσκονται πλέον εἰς ὑπηρεσίαν, ὅχι ὅμως ἀπὸ αἰτίας ἀτίμων.

*Ἄρθρ. 6.

Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διατάξεις καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἀντιβάνοντα εἰς τὸ παρὸν ἀκυροῦνται διὰ τούτου.

*Ἄρθρ. 7.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν ἐνεργεῖ εὐσυνειδῶτως ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτοὺς θέτομεν, ἄλλο τόσον εἶναι μεγάλη καὶ ἡ εὐθύνη τὴν ὁποίαν ἀναδέχονται, καὶ ὅτι μόνον πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν ὑπηκόων Μας θέλουν μεταχειρισθῆ τὴν ἐμπιστοσύνην μας αὐτὴν.

*Ἄρθρ. 8.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (22) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 23 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνοικισμοῦ τῶν Χίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) π. ε. Ἡμετέρῳ Διατάγματι προθεσμίαι ὡς πρὸς τὴν ἐναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν παρὰ τῶν Χίων ἀνεγερθησομένων εἰς Πειραιᾶ οἰκιῶν ἀφορῶσι τὸν συνοικισμὸν ἐν γένει καὶ δὲν ὑποχρεοῦσιν ἀτομικῶς τοὺς οἰκιστὰς ἐκ τούτου δὲ δύναται νὰ προκύψωσι καταχρήσεις μετὰ ζημίαν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν.

1.

Ὅσοι ἐκ τῶν Χίων λαμβάνουν γήπεδα εἰς τὸν Πειραιᾶ χρεωστοῦσι ν' ἀρχίζωσι τὰς οἰκοδομὰς των ἐντὸς 6 μηνῶν καὶ νὰ τελειώσωσιν αὐτὰς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις.

2.

Ὅσοι δὲν φυλάξωσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην χάνουν τὸ ἀπὸ τοῦ παραχωρηθέντος εἰς αὐτοὺς γηπέδου δικαιωμάτων των, καὶ παραχωρεῖται τούτο εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα παρουσιασθησομένους Χίους.

3.

Ἄν ὑπάρχῃ μέρος οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἀποζημιούται ὁ ἐναρξας αὐτὴν ἀπ' ἐκεῖνον, ὅστις θέλει λάβει τὸ γηπέδον τούτο.

4.

Αἱ ἀτομικαὶ αὗται ὑποχρεώσεις δὲν ἀκυρόνουσι τὰς γενικὰς τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Νικολάου Μπότσα ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν:

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν τὴν χρεώουσαν θέσιν τοῦ

Κλάσεις.	Επιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		από 5000 ψυχάς και επέκεινα.		από 3000 έως 5000.		από 1000 έως 3000		εντός των 1000. ψυχών.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Δ'. Κλάσεις από 15—30.	15. Πωλητής ξυλικής χωρίς μαγαζίον	30		25		20		15	
	16. Σκνιδάς χωρίς μαγαζίον, ή στίβαν	30		25		20		15	
	17. Σαπωνάς και αλειμματοκηροπώλης	30		25		20		15	
	18. Ταμβακοπώλης και καπνοπώλης λιανικός	30		25		20		15	
	19. Ταβερνάρης	30		25		20		15	
	20. Τυπογράφος	30		25		20		15	
	21. Ύποδηματοπώλης	30		25		20		15	
	22. Χρυσοχόος	30		25		20		15	
	23. Ψωμάς	30		25		20		15	
	Ε'. Κλάσεις από 10—20.	1. Άλευράς εις μικράς ποσότητας	20		15		12		10
2. Άμαξάς αγωγιάτης		20		15		12		10	
3. Γούναρης βράπτης		20		15		12		10	
4. Κατασκευαστής σκιαδίων		20		15		12		10	
5. Κατασκευαστής βροσλίων		20		15		12		10	
6. Κρεοπώλης με κρεοσφαγίον		20		15		12		10	
7. Πωλητής ψευδολουλουδιών		20		15		12		10	
8. Πωλητής κλωστής λιανικός		20		15		12		10	
9. Πωλητής σκιαδίων		20		15		12		10	
10. Πωλητής βροσλίων		20		15		12		10	
11. Πωλητής ειδών νεωτεροποιίας		20		15		12		10	
12. Πωλητής μαχλειφών		20		15		12		10	
13. Πωλητής βράπτων		20		15		12		10	
14. Πωλητής σαπουνίου κατασκευαστής (χωρίς αλλοχί και κατασκευαστής)		20		15		12		10	
15. Πωλητής οξύγγιου, αλειμματοπώλης και κρέατος (χωρίς κρεοσφαγίον)		20		15		12		10	
16. Ύακοπώλης λιανικός		20		15		12		10	
17. Χειρουργοί		20		15		12		10	
ΣΤ'. Κλάσεις από 6—12.	1. Άγωγιάτης αλόγων	12		10		8		6	
	2. Άμαξοποιός	12		10		8		6	
	3. Βαρελάς	12		10		8		6	
	4. Βελονοποιός	12		10		8		6	
	5. Δασκάς μούταρης	12		10		8		6	
	6. Έμπορος άνθράκων και καυσόξυλων	12		10		8		6	
	7. Ζυγιστής	12		10		8		6	
	8. Κατασκευαστής βηνίων	12		10		8		6	
	9. Καφφετζής χωρίς μπιλιάρδον	12		10		8		6	
	10. Κατασκευαστής χωματένιων φούρνων	12		10		8		6	
	11. Καλαφάται πρωτομάστορες	12		10		8		6	
	12. Κηροπώλης	12		10		8		6	
	13. Κηροχύτης (λαμπαδάρης)	12		10		8		6	
	14. Λαχανοπώλαι	12		10		8		6	
	15. Μάγειρος	12		10		8		6	
	16. Μεταπράτης	12		10		8		6	
	17. Μετρητής γεννημάτων με τὸ κοιλόν	12		10		8		6	
	18. Μολυβδοδουλευτής	12		10		8		6	
	19. Μπικρμπέρης	12		10		8		6	

Α Κ Α Δ Η Μ Ι Α Α Θ Η Ν Ω Ν

ποινική καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἔγκλησιν τοῦ ὑβρισθέντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἄρθρ. 10 καὶ 12 ἡ ἔγκλησις δύναται νὰ γενῆ καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῆ ἑλληνικῆ Κυβερνήσει διπλωματικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ προσβληθέντος ἡγεμόνος, ἢ τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς παρ' αὐτῆ ἀπεσταλμένους διπλωματικούς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν καθεστώτων νόμων.

Ἄρθρ. 14. (149)

Ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον προσκαλεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θρησκείας εἰς παραβιάσιν τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ προσηλύτους εἰς λεγόμενα θρησκευτικὰ δόγματα, μὲ τὰ ὅποια ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβαστος ἢ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέτι ἐάν ᾖ δημοσίος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 15. (150)

Εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους καταδικάζεται, ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων καὶ παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ, περιφρονητικῶς χλευάζει τὸ πολίτευμα, τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ἢ τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸ πολίτευμα, νόμους, ἢ προσβάλλει αὐτὰ, ζητῶν νὰ τὰ ἀνατρέψῃ.

Προσβολὴ διὰ βλασφημίας, λοιδορίας ἢ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων, ἐπισύρει φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 16. (151)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις προσκαλεῖ ἢ διεγείρει εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν καθεστώτων νόμων εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἄλλης ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐάν διὰ τοιαύτης προσκλήσεως, ἢ διεγέρσεως, παρεκινήθησαν τρώντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθειαν καταγινώσκειται φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 17. (156)

Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνον, ὅστις εἰς δημοσίαν ὁμιλίαν ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν χλευασμῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων, τὰ δόγματα, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλης θρησκείας, ὑφισταμένης μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 18. (152)

Ὅστις διὰ δημοσίου ὁμιλίας, διδασκαλίας, συγγράμματος, ἢ συμβολικῆς παραστάσεως ἐκφράζεται εἰς πρόσκομμα ἄλλων μὲ τρόπον, προσβάλλοντα τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός· ὅστις ἐκφράζει τοιαύτας ἀρχὰς, δόξας ἢ φρονήματα, τὰ ὅποια ἀντιβαίνουν ἐν γένει εἰς τὰς βάσεις τῆς θρησκείας, καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν θρησκείαν, ἢ εἰς τὰ ἔθνη, ὅστις προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ πράξεις χαρακτηριζομένας ὡς πλημμελήματα, ἢ κακουργήματα, παρὰ τοῦ νόμου, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑ. Δ'.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας.

Α'. Περιῦβρισις δημοποιήσεων καὶ ἀπογράφων τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 19. (153)

Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται, ὅστις αὐτογνωμόνως σχίζει, ἀφαιρεῖ, βλάπτει, ἢ παραμορφώνει τὰ παρὰ τῆς ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν τοιχοκολλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται, ὅστις περιῦβρίζει δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς ἀρχῆς.

Β'. Ἐξέυβρισις τῆς εἰς ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

Ἄρθρ. 20. (158)

Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ μὲ περιφρονητικὸν χλευασμὸν, ἢ δι' ἀπειλητικῶν ἢ στασιατικῶν ἐκφράσεων, προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μίσος, ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πράξεών της, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ὅστις ὅμως ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθερία εἰς τὸ ἐπισημῶς συζητήσεως τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 21. (159)

Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων κινήματων, ἢ ἀπειλῶν, βλασφημίας ἐγγράφως διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ διὰ ἰσχυρῶν χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ, βασιλικὸν ἀξίωμα, ἢ ἀρχὴν, ἀκρωτῶν κοιτηρίον ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἐνὰ τῶν ὀκτωτῶν, ἐνῶ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινὰ ἔργων τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὑβριστὴν, ἢ καθόσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημόσια καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν ἕνεκα τινὸς διατάξεως τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Ἐάν ἡ ὕβρις γενῆ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκειται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 22. (160)

Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακὰς, χωροφύλακας, κλήτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers) συμβολαιογράφους ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρετάς, διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐνῶ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ ἐβδομάδων.

Ἄρθρ. 23. (161)

Ἐάν οἱ εἰς τὸ 21 ἄρθρον ἀναφερόμενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ ἀρχαὶ, αἰκισθῶσιν, ἐνῶ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντά των, καὶ ἕνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν· γενομένης δὲ τῆς αἰκίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκειται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἰρηκτῆς.

Ἄρθρ. 24. (162)

Ὅσακις αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν, ἕνεκα τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας των ἢ διαρκούντων αὐτῶν, εἰ πράξαντες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως ἕξ μηνῶν.

εις την Ιεράν Σύνοδον διά να γνωμοδοτήσει, και συνοδευμένον με την γνωμοδότησιν αυτής, και την αναφοράν του Γραμματέως των Εκκλησιαστικῶν πρέπει να μάς καθυποβληθῆ.

5) Εἰς τὴν διανομὴν τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας πρέπει να λαμβάνωνται ἐξαιρέτως τοιοῦτοι μαθηταὶ ὑπ' ὄψιν, αἵτινες κρίνονται ἄξιοι να λάβωσι μέρος ὡς τακτικὰ μέλη εἰς τὰς γυμνάμεις τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ θεολογικοῦ διδασκαλείου, ὑποτιθεμένου ὅτι κρίνεται ἀνγκαῖον καὶ τὸ τελευταῖον. Περιμένομεν δὲ συγχρόνως μετὰ τὰ σχέδια τοῦ ὄργανισμοῦ ἐνὸς τοιούτου διδασκαλείου καὶ τὰς προτάσεις τοῦ Γραμματέως τῶν Εκκλησιαστικῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὀρισθησομένης ποσότητος ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας.

6) Οἱ μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ πανεπιστημίου εἰς ἐνέργειαν ἐμβαίνοντες καθηγηταί, ὅσον οἱ ἐπιτίμιοι, ὅσον καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ ἑκαταὶ θέλουσιν συνέλθειν τὸ συντομώτερον εἰς τὴν ἀνήκουσταν σχολὴν τοῦ ἑκάστου, πρεσβεύοντος τοῦ σχολάρχου, διὰ να συτάξουν τοὺς ἀνήκοντας καταλόγους τῶν μαθημάτων τῆς προσεχοῦς ἐξακηνίας, καθυποβάλλοντες αὐτοὺς διὰ τοῦ πρωτάνεως εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γραμματέως τῶν Εκκλησιαστικῶν.

Διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐρχομένης θερινῆς ἐξακηνίας θέλουσιν περιορισθῆ εἰς προεπισαγωγικὰς παραδόσεις, ἀρχίζοντες τὴν ἐτήσιον σειράν μετὰ τὸ τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συστήθησομένου Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Α'.

Περὶ συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει συστηθῆ δι' ὅλον τὸ Κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, περιλαμβάνον ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ συστήσαντος αὐτὸ, θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωνος».

Ἄρθρ. 2.

Ἄπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀγκλώματα θέλουσιν δίδεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικῆν ταμείου, καθόσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἐωσότου δὲ να ἐξαρκέσῃ τὰ μέσα ταῦτα, θέλουσιν γίνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαὶ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Β'.

Περὶ διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ πανεπιστήμιον σύγκειται πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τέσσαρς σχολῆς, δηλαδὴ

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.)

- 1) Τὴν τῆς θεολογίας,
- 2) Τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν,
- 3) Τὴν τῆς ἰατρικῆς,
- 4) Τὴν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἄλλης ἐγκυκλίου παιδείας.

Περὶ δὲ τοῦ ἀν ἴναι καταλληλότερον ἢ ὄχι, ἀντὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, να τεθῶσι δύο ἄλλαι, ἢ να διαιρεθῆ αὕτη εἰς τμήματα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς περισσεύσῃ, τοῦτο, ὡς καὶ ἡ δῆλωσις τῶν εἰς ἑκάστην σχολὴν ἀνηκόντων κλάδων, ἀπόκειται εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τῶν ὀριστικῶν διατυπώσεων τοῦ πανεπιστημίου, αἱ ὁποῖαι ἐκδοθήσονται παρ' Ἡμῶν ἐπομένως, καὶ πὸς σύνταξιν, τῶν ὁποίων θελομεν συστήσει μετ' οὐ πολὺ ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὀρισμένον ἀριθμὸν καθεδρῶν, καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἀνεξόρτητον σύλλογον λογίων ὡς πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τοῦ σώμα τοῦ πανεπιστημίου, καὶ μένοντα εἰς διηνεκὴ ὀργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῆ εἰς τὰς κοιωνικὰς αὐτῆς διατάξεις ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶσθαι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσιν δοθῆ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι ἤθελον φανεῖ ἀναγκαῖοι ἑκαταὶ καθηγηταί, καὶ οἱ ἀνήκοντες διδασκαλοὶ ἰδίως διὰ τὰς ἀναγκαῖας καθομιλουμένης γλώσσης, ἀλγεβράς, πῆγνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει να συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσιν δὲ συστηθῆ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατηγικῆς ἐπιστήμης.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ σειρά τῶν διαφόρων μαθημάτων εἰς ἑκάστην σχολὴν εἶναι ποιετὴς συμφώνως μετὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρ. 17, ἡ δὲ διδασκαλία θέλει εἶσθαι ἀκροαματικὴ μετὰ διαλογικῶν γυμνασμάτων, γινόμενη συνήθως εἰς τὴν καθομιλουμένην ἑλληνικὴν, καὶ ἐπιπέδον μένει εἰς ἑκάστον καθηγητὴν να κανονίζῃ τὰ κατ' αὐτὴν ὡς πρὸς τὸ ἴδιον μάθημα.

Γ'.

Περὶ Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ καθηγηταὶ θέλουσιν διορίζεσθαι ἀμέσως παρ' Ἡμῶν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου, θέλουσιν συντελέσει, τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ αἱ σχολαί, διὰ τῆς συμμετοχῆς των, (ἧτις θέλει προσδιορισθῆ ἐν τοσούτῳ ἀκριβέστερον), διὰ να ἀναπληρωθῶσιν αἱ χρεύσασαι καθέδραι.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν να ἐπιτηρῶσιν, ἐντὸς τῆς ἰδίας παραδόσεως ἑκάστος τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητευομένων, να ὀδηγοῦν αὐτοὺς διὰ λόγου καὶ παραδείγματος, καὶ να προσφέρωνται πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἀνθρώπους ἀνεπτυγμένων ἤδη λογικῶν δυνάμεων ἔχουν τὸ δικαίωμα να συμβουλεύωσι καὶ προσκαλῶσιν εἰς εὐταξίαν, προσέτι δὲ να μακρύνωσι στιγμιαίως τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως τοὺς ἀτακτοῦντας μαθητευομένους. Διὰ σημαντικωτέρας παρεκτροπῆς, ἀπαιτούσας ποινὰς βαρυτέρας, ἀναφέρονται πρὸς τὸν πρύτανιν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν να παρεκρίσκωνται τακτικῶς εἰς

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ ἐπικυρώσεως τῶν γενομένων μεταφράσεων ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι:

Ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ ἐν καιρῷ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας ἐκδιδόμενα ἰδιοκτησίας ἔγγραφα γίνοντο εἰς γλῶσσαν ὀθωμανικὴν, καὶ ταῦτα, καθὼς καὶ διάφορα ἄξια λόγου ἄλλα ἔγγραφα γεγραμμένα ἐπίσης εἰς τοῦτο τὸ ἰδίωμα, πρὸς αἰσθητικὴν σήμερον εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς, ἀνάγκη πᾶσα διὰ τὸ συμφέρον καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ πιστῆν καὶ ἀκριβῆ ἑλληνικὴν μετάφρασιν, καὶ νὰ μαρτυρῆται ἐπισήμως παρ' ἀρμοδίου Ἀρχῆς τὸ πιστὸν καὶ ἀκριβὲς τῶν μεταφράσεων, ἀπεφασίσθη καθ' Ἐψηλὴν Β. διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 49870, ὅπως ὁ παρὰ τῆς Γραμματείας τυχὸν διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κ. Λουκᾶς Ἀργυρόπουλος, ὁ καὶ μέχρι τοῦδε ἐπιφορτισμένος τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον, ἐπιθετῆ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν μεταφράσεων του παρεκτὸς τῆς ὑπογραφῆς του καὶ σφραγίδι ἔχουσαν ἐκτεταμένα τὰ Β. παράσημα καὶ φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Β. διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἡ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας σπεύδει κατὰ συνέπειαν ρητῆς Β. διαταγῆς νὰ κοινοποιήσῃ τὰ ἀνωτέρω πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν ἀρχῶν ἀπασῶν καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (13) Φεβρ. 1837.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμματειῶν
τῆς Ἐπικρατείας
I. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως σχολείου τῆς Ψαλτικῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εἰς τὰ διατάγματα περὶ στοιχειώδους καὶ ὑψηλῆς ἐκπαίδευσως ἐλάβαμεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν καὶ περὶ ἀναπτύξεως τῶν μουσικῶν γνῶσεων. Διὰ νὰ καταστήσωμεν ὁμοίως αὐτὰς γενικὰς καὶ διὰ νὰ τελειοποιήσωμεν βαθμηδὸν τὴν ψαλτικὴν, ἣτις συνεργεῖ οὐσιωδῶς εἰς τὸν ἠθικὸν ἐξευγενισμόν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τὸν καλλωπισμόν τοῦ βίου μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησίας. Γραμμ., ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1) Συσταίνεται εἰς Ἀθήνας σχολεῖον ψαλτικῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἐμποροῦν νὰ διδάσκωνται ἀνεξόδως ὅσοι ἔχουν κλίσιν εἰς τὴν ψαλτικὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν χορωδίαν.

2) Τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου τούτου τῆς ψαλτικῆς, ἥτοι εἰ μισθοὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς μουσικῆς θέλουσιν πληροῦσθαι παρὰ τοῦ ἐκκλησι. ταμείου. Τὸ ἀναγκαῖον οἶκημα θέλει προσδιορισθῆ εἰς ἓν τῶν δημοσίων διδασκτικῶν καταστημάτων ἀνεξόδως.

3) Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τῆς ψαλτικῆς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συμπράττωσιν ἀμισθὶ εἰς τοὺς γινομένους ψαλμοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς χορωδίας ἐν καιρῷ ἐθνικῶν ἑορτῶν.

4) Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησι. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαίδευσ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν ἐθνικῆς μουσικῆς ἐταιρίας πρὸς διάδοσιν μουσικῶν γνῶσεων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἐν ταύτῳ πρὸς βελτίωσιν τῆς εἰς εὐσέβειαν τόσον συντελούσης ἐκκλησιαστικῆς ψαλτικῆς, ὥστε νὰ ἀναγεννηθῆ πάλιν ὁ περὶ μουσικῆς ζῆλος τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων.

5) Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰαν. (7 Φεβρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΔΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 8. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀποστολῆς τινῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας, ὡς Βασιλ. ἐπιτρόπων εἰς τινὰς διοικήσεις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοποῦμεν νὰ ἐπισκεπτώμεθα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας, διὰ νὰ πληροφοροῦμεθα αὐτοπροσώπως, πῶς ἐξηγουνται καὶ ἐκτελοῦνται οἱ Ἡμέτεροι νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ποῖα εἶναι, τυχόν, τὰ ἀπαντῶμενα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των, καὶ ἂν οἱ ὑπάλληλοι Μας πανταχοῦ ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των εὐσυνειδύτως, διὰ νὰ δυνάμεθα τοιοῦτοτρόπως μόνοι νὰ ἀκροαζώμεθα ἐπιτοπίως τὰς αἰτήσεις, καὶ τὰ, τυχόν, παράπονα τῶν Ἡμετέρων πιστῶν ὑπηκόων, καὶ νὰ δίδωμεν χεῖρα βοηθείας εὐθύς, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ πρέπον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ εἴμεθα πανταχοῦ παρόντες, διὰ τοῦτο κρίνομεν ὀρθὸν, νὰ πέμπωμεν ὡς ἐπίτροποι Μας εἰς τὰς διοικήσεις ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἄνδρες ἄξιοι καὶ χαίροντες τὴν ἐμπιστοσύνην Μας μάλιστα καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 5.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου.

Ἀριθ.	Ἐκθεσίς	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Φόρος ἐπιτηδευμάτων.					
1	Ἔσοδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεία παραχωρημένων εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν	250,300	.	
2	Ἔξοδα διὰ τὴν τύπωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων	300	.	
3	Καθαρὸς ἔσοδον Διακόσμιαι πενήντα χιλιάδες δραχμαί.	250,000	.	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡ, ΣΜΑΛΤΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, ΠΑΪΚΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 5.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου.

Ἀριθ.	Ἐκθεσίς	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Φόρος οἰκοδομῶν.					
1	Ἔσοδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὰ δημοτικά ταμεία παραχωρηθέντων εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν	80,200	.	
2	Ἔξοδον διὰ τὴν τύπωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων	200	.	
3	Καθαρὸν ἔσοδον Ὀγδοῆντα χιλιάδες δραχμαί.	80,000	.	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μετανάστευσαν εις την Ελλάδα προ τής 16 Ιουνίου 1830 και δὲν ἐπανῆλθον εις την Τουρκίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ μονίμως. 2. Οἱ τῆς Τουρκίας ὑπῆκοοι Ἕλληνες εἰς τοὺς ὁποίους ἐσυμφωνήθη τὸ δικαίωμα τῆς μετανάστεύσεως διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 16 Ιουνίου 1830 καὶ οἵτινες μετανάστευσαν εἰς την Ελλάδα μεταξὺ τῆς χρονολογίας τοῦ πρωτοκόλλου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρεδόθη εἰς την Ὑψηλὴν Πόρταν ὁ ὀροθετικὸς χάρτης προηγουμένης πάντοτε τῆς ἐκ μέρους αὐτῶν ἐκπληρώσεως τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑποχρεώσεων.

Δ'. Ὅτι πᾶς Ἕλληνας ὅστις δυνάμει τῶν προηγουμένων διατάξεων θελήσῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς μετανάστεύσεως, θέλει εἶσθαι εἰς χρέος ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας τοῦ ἐνὸς ἔτους, νὰ ὑπάγῃ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς την Ελλάδα καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς την Τουρκίαν εἰμὴ διαβατικῶς καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταβῇ διὰ τῆς Τουρκίας εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, καὶ τοῦτο ἐνόσω προηγουμένως δὲν ἀποκαταστήσῃ τὰ τῆς διαμονῆς καὶ κατοικίας του εἰς την Ελλάδα καὶ δὲν διατρίψῃ ἐν αὐτῇ τρία ἔτη.

Ε'. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐκδίδῃ διαβατήρια εἰς κανένα ἐκ τῶν Ὀθωμανικῶν ἐπορχίων μετανάστην Ἕλληνα, ἐν ὧσιν οὗτος δὲν ἤθελεν ἐκπληρῶσθαι τῆς ἀνωτέρω διαγραφείσας ὑποχρεώσεως.

Σ'. Ὅτι τελευταῖον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν ὑπὸν μετ' ἡμῶν Ἕλληνας ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἰσχυροὶ τὸ ἐπιπέδον οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μόνου ἔτους λογιζομένου ἀφ' ἧς ἀπεκατεστάθησαν καὶ ἀπεφάσισαν ἅ τῆς διαμονῆς των εἰς την Ελλάδα, νὰ πλέωσι τὰς θαλάσσας καὶ προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας καὶ νὰ μετρίχωνται ἐν αὐτῇ ἀνεμποδίστως καὶ ἀνενοχλήτως τὰ τοῦ ἐμπορίου θεωρούμενοι ὡς ὑπῆκοοι Ἕλληνες.

Ταῦτα πρὸς κοινὴν εἶδησιν καὶ ὀδηγίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
I. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 16 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς μικτῆς τουρκικῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ιουνίου (8 Ἰουλ.) περὶ συστάσεως ἐιδικῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν, ἐνεκα ἰδιοκτησιῶν, διατάγματός Μας, πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς ὀφείλου νὰ τὰς εἰσάξωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην μέχρι τοῦ τέλους Δεκεμβρίου 1836.

Ἐπειδὴ ἡ προθεσμία αὕτη ἐγγίξει ἤδη περὶ τὴν συμπλήρωσίν της, καὶ πολλὰς τοιοῦτου εἶδους διαφορὰς, ὑπάρχουσαι, δὲν εἰσήχθησαν εἰσέτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν ἐντελῆ

16 juin 1830, et qui ne sont pas retournés en Turquie pour s'y établir, 2°. les grecs à qui le droit d'émigration a été accordé par le Protocole du 16 juin 1830, et qui ont émigré entre la date du dit Protocole et le 9 décembre 1835 jour où la Carte de la Frontière a été remise à la Porte, pourvu toujours qu'ils aient rempli les conditions requises à cet égard par le présent acte.»

IV. Que tout grec, qui, en vertu des dispositions susmentionnées, voudra user de la faculté d'émigrer, sera tenu de quitter le territoire Ottoman dans le dit délai d'un an, et d'aller se fixer en Grèce, et de s'engager à ne plus rentrer dans les Etats Ottomans, si ce n'est en passager et pour se rendre dans un autre Etat, avant d'avoir établi son domicile en Grèce, et d'y avoir résidé durant trois ans.

V. Que le gouvernement grec ne délivrera aucun Passeport pour aller résider en Turquie à un Emigré grec, venant des Etats Ottomans, à moins que cet émigré n'a rempli les conditions ci-dessus.

VI. Que pour ce qui concerne les individus grecs, marins de profession, qui seront dans la catégorie des émigrés, ils seront autorisés après le délai d'un an, à partir de la fixation de leur domicile en Grèce, à naviguer et aborder dans les Ports de l'Empire Ottoman, et à y faire le commerce comme sujets grecs sans empêchement ni molestation.

Athènes le 4 (13) Janvier 1837.

Le Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi
et des Relations Exterieures
J. RIZO.

διάλυσιν τῶν διαφορῶν, ὅσοι ὑπάρχουσιν ἀκόμη μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ἡμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ Ὀθωμανῶν περὶ διαφιλονικουμένων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

A.

Δίδεται νέα καὶ τελευταία προθεσμία δύο μηνῶν, ἐκπνεύουσα εἰς τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1837, ἐντὸς τῆς ὁποίας πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς ὀφείλου νὰ εἰσάξωσιν αὐτὰς ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συστηθεῖσαν ἐιδικὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τοὺς εἰς τὸν ἀπὸ 26 Ιουνίου (8 Ἰουλίου) νόμον ἐμπεριεχομένους ὀρισμούς.

B.

Οἱ παραμελήσαντες τὴν ἀνυπερβλήτων ταύτην προθεσμίαν, στεροῦνται ἀναντιρρήτως παντὸς ἐπὶ τοιοῦτων ἀπαιτήσεων δικαίωματος, καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτοί, οὐδ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου νόμου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις

ΚΕΦΑΛ. ζ'.

Ιδιαίτεροι όρισμοί περί των εκ της καταχρήσεως της ελευθεροτυπίας προερχομένων κακουργημάτων και πλημμελημάτων.

Α'. Επιβαρύνουσα ιδιότης.

Άρθρ. 37. (344)

Η κατήχρησις της ελευθεροτυπίας προς εκτέλεσιν κακουργήματος ή πλημμελήματος, αποτελεί ιδιαίτερον τινά επιβαρύνουσαν αίτιον.

Είς τοιαύτας περιπτώσεις επιβάλλεται πάντοτε, εκτός της φυλακίσεως και χρηματική ποινή εκατόν μέχρι δύο χιλιάδων δραχμών· είς δε τον υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος ή του περιοδικού συγγράμματος, επί μὲν κακουργημάτων καταγινώσκειται συγχρόνως και παύσις του επιτηδεύματός του παντελής, επί δε πλημμελημάτων κατά μὲν πρώτην και δευτέραν φοράν δύναται να επιβληθῆ παύσις προσωρινή ενός μέχρι τριών μηνών, κατά δε την τρίτην επιβάλλεται πάντοτε παύσις τουλάχιστον ενός έτους. Εάν δε ούτος περιπέση και αὖθις είς τοιοῦτον πλημμέλημα, παύεται ελοτελώς.

Β'. Αποτέλεισις.

Άρθρ. 38. (345)

Τά κακουργήματα και πλημμελήματα της ελευθεροτυπίας δεν υποβάλλονται είς ανάκρισιν, οὔδε τιμωροῦνται, είμη άφου άπετελέσθησαν ήδη.

Αποτελεσθέντα δε είναι ταῦτα, άμα το αξιοποιον σύγγραμμα, ή συμβολική παράστασις, ή άλλη προς το δημόσιον ανακρίνωσις δημοσίως ή κρυφίως δοθῆ είς έμπορίον ή ελευθερίως βληθῆ είς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστική απόφασις.

Άρθρ. 39. (346)

Πᾶσα καταδικαστική απόφασις, άφοσον τά είς τον τύπον άναγόμενα κακουργήματα, ή πλημμελήματα, πρέπει άμα κατασταθῆ τελεσίδικος, να δημοσιεύεται διά τριών παρα του πρεδδρου του δικαστηρίου προσδιοριζομένων έγγωσίων εφημερίδων, ή άλλων περιοδικών συγγραμμάτων, με δαπάνην του καταδικασθέντος.

Εάν δε ή κατηγορία έχη αντικείμενον έγγωσίον τινά εφημερίδα, ή περιοδικόν σύγγραμμα, ο εκδότης χρεωσται να καταχωρίση είς την ιδίαν του εφημερίδα την απόφασιν εντός των εντός προσεχών ημερών, άλλως υποβάλλεται είς ποινήν χρηματικήν είκοσιν έως διακοσίων δραχμών και αναγκάζεται να την καταχωρίση.

Άρθρ. 40. (347)

Πᾶσα καταδικαστική απόφασις του δικαστηρίου έχει επικόλουθον και την δήμευσιν του κατακριθέντος συγγράμματος.

Δ'. Εξακολούθησις της καταχρήσεως του τύπου.

Άρθρ. 31. (348)

Όστις μετά την δημοσίευσιν δικαστικής απόφάσεως, καταδικαζούσης σύγγραμμά τι, εξακολουθεί να διαδίδη, ή να τυπώνη εκ νέου, να εκδίδη ως εκδότης, ή κατ' έμπορίαν το σύγγραμμα τουτο, επισύρει είς έαυτόν τον μέγιστον όρον της ποινής.

Ε. Εύθνη.

Άρθρ. 42. (349)

Υπόκειται είς εύθνην διά τά αξιοκατάκριτα συγγράμματα·

1) Ο συγγραφεύς εάν άποδείξη ότι, οὔτε είς την τύπωσιν, οὔτε είς την εκδοσιν έλαβε μέρος·

2) Ο εκδότης, εάν δεν παραστήση, ότι άλλος είναι ο συγγραφεύς, και ότι μόνον κατ' παραγγελίαν αυτού επεχείρησε την εκδοσιν·

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ του 1837.)

3) Ο κατ' έμπορίαν εκδότης, εάν δεν άποδείξη τον συγγραφέα, ή τον κυρίως εκδότην·

4) Ο τυπογράφος, εάν δεν άποδείξη τον συγγραφέα, τον κυρίως, ή τον κατ' έμπορίαν εκδότην·

5) Ο διαδίδων το σύγγραμμα, και ο παραγγείλας την διάδοσιν αυτού, εάν δεν φανερώση τον συγγραφέα, τον κυρίως, ή τον κατ' έμπορίαν εκδότην, ή τον τυπογράφον.

Άρθρ. 43. (350)

Όμοίως με την διαδίδοντα (άρθρ. 42 αριθ. 5) είναι υπεύθυνος και ο βιβλιοπώλης, εάν πωλή αξιοκατάκριτόν τι σύγγραμμα, το όποιον έλαβε δι' άλλης παρά την τακτικήν οδόν της βιβλιοεμπορίας, ή το όποιον δεν φέρει το όνομα και την κατοικίαν του συγγραφέως, του κυρίως, ή του κατ' έμπορίαν εκδότου, ή του τυπογράφου, οὔτε την συνήθη χρονολογίαν της τυπώσεως, ή του όποιου εγνώριζε την ήδη γενομένην κατάσχασιν.

Άρθρ. 44. (351)

Ός προς τάς εφημερίδας και τά περιοδικά συγγράμματα όρίζονται ιδίως τά εξής·

1) Δι' έκαστον αξιοκατάκριτον άρθρον της εφημερίδος ή του περιοδικού συγγράμματος, διδει λόγον δε υπεύθυνος συντάκτης αυτών, και ο συγγραφεύς του άρθρου.

2) Εάν ο υπεύθυνος συντάκτης και ο συγγραφεύς άποδείξωσιν, ότι άνευ ειδήσεώς των, καταχωρίσθη αξιοκατάκριτόν τι ή άρθρον της εφημερίδα ή είς το περιοδικόν σύγγραμμα, ή είς το περιοδικόν έργο, ή είς τον εργολάβον, τον κυρίως ή τον κατ' έμπορίαν εκδότην, ή πάντα άλλον αίτιον της καταχωρίσεως.

3) Εάν ή καταχώρισις άνω παρα του συντάκτου άποδείξει της άγνοίας ή της παραδεκτοσύνης, εάν το φύλλον, τεμάχιον ή τετράδιον εν τῷ περιοδικῷ περιέχεται το αξιοποιον άρθρον, υπεγράφη ή καταχωρίσθη κατ' αυτόν κατ' τον νόμον, και παρεδόθη είς τον παρά τας τοιαύταις εισαγγελείας.

4) Η κατ' του ενός των εν τῷ παρόντι άρθρω §. 1. αναφερομένων προσώπων καταδίωξις δεν δύναται να χρησιμεύση ως λόγος αναβολής της δίκης του έτέρου εξ αυτών ιδίᾳ κατηγορήσαντος.

Άρθρ. 45. (352)

Εάν ο υπεύθυνος συντάκτης και ο συγγραφεύς του άρθρου άποφύγωσι την δικαστικήν καταδίωξιν δι' άποδράσεως, ή διά της εκτός του κράτους διατριβής, διδει τότε λόγον ο άμέσως επόμενος κατ' την διά των άρθρ. 42 και 44 αριθ. 1 και 2 διαγραφείσαν σειράν.

Άρθρ. 46. (353)

Η παραγραφή των κακουργημάτων και πλημμελημάτων της ελευθεροτυπίας ακολουθεί τους περί παραγραφής γενικούς όρισμούς (άρθρ. 419-422 του ποινικού νόμου).

Είς τάς εφημερίδας και τά περιοδικά συγγράμματα ή παραγραφή άρχεται άφ' 7. ημέρας το παρά του υπεύθυνου συντάκτου υπογραφέν αντίτυπον παρεδόθη είς τον παρά τας πρωτοδικαίς εισαγγελείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πταίσματα αναγόμενα είς τον τύπον και βιβλιοεμπορίαν. Κατήχρησις του τύπου και της βιβλιοεμπορίας.

Άρθρ. 47. (355)

Όστις τυπώνει και εκδίδει συγγράμματα, ή άλλα φύλλα, δι' τινος ιδιωτικού πιστηρίου, χωρίς να έχη το δικαίωμα του μετέρχεσθαι το τοιοῦτον επιτήδευμα, τιμωρείται με πρόστιμον είκοσι μέχρι διακοσίων δραχμών, και με κράτησιν δύο ημερών μέχρι δύο εβδομάδων.

Τά υπάρχοντα αντίτυπα των άνευ άδείχς τυπωθέντων συγ-

Ἐπι τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

α. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἡ χρῆσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατήρος συγχωρεῖται δι' ὅλας ἐν γένει τὰς πραγματείας, ὡσάκις αὗται ζυγίζουσι περισσότερον τῶν δύο μῶν.

β. Αἱ μικρότεροι ποσότητες πρέπει νὰ ζυγίζωνται μὲ πλάστιγγα, καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς δι' αὐτὰ ὁ στατήρ.

γ. Οἱ ὑπάρχοντες στατήρες ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ μετασχηματισθῶσι κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα, καὶ νὰ ἐγχαραχθῶσιν, ἢ ἐσφραγισθῶσι, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέτρα καὶ σταθμά.

δ. Πᾶσα παράβασις τοῦ β' καὶ γ' ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ε. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου καθ' ὃν θέλει γενῆ ἢ μετασκευῆ τῶν ἐνεστώτων στατήρων.

ς. Ἡ ἐπὶ τῶν νέων πηχῶν σημείωσις τῆς ἀναλογίας τῶν παλαιῶν μέτρων θέλει παραληφθῆ.

Τοιοῦτοτρόπως τροποποιούμεν τὸ 5 καὶ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 (26) Ἰουνίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24. Ἡμετέρας 10/6/37

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 10 Ἰουλίου.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ διακρίσεως κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, καὶ ἀκούσκιτες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦ. ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διακρίσεως κτημάτων.

Ἄρθρ. 1.

Κτήμα ὀνομάζεται πᾶν ὅ,τι ἐμπορεῖ νὰ ᾖ ἀντικείμενον ἰδιοκτησίας δημοσίου, ἢ ἰδιωτικῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ κτήματα εἶναι·

Ἐντῶματα ἢ ἀσώματα,

Ἀντικαταστατὰ ἢ ἀναντικατάστατα,
Κινητὰ ἢ ἀκίνητα,

Ἄρθρ. 3.

Ἐνσώματον εἶναι πᾶν κτήμα τοῦ ὁποίου διὰ τῶν αἰσθητηρίων ἀντιλαμβανόμεθα, τὰ δὲ κτήματα τὰ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει εἶναι ἀσώματα.

Ἄρθρ. 4.

Ἀντικαταστατὰ κτήματα εἶναι, ὅσα δύνανται ν' ἀποδοθῶσι δι' ἄλλων κτημάτων τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ποιότητος· ἐκεῖνα δὲ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ γενῆ δι' ἄλλων, ἀλλ' ἀποδίδονται αὐτὰ ταῦτα, καλοῦνται ἀναντικατάστατα.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ κτήματα τὰ ἄνευ βλάβης τῆς οὐσίας αὐτῶν δυνάμενα νὰ μεταφερθῶσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, λέγονται κινητὰ· τὰ δὲ τῆς ἐναντίας ιδιότητος, ἀκίνητα.

Ἄρθρ. 6.

Κτήματα φύσει κινητὰ λογίζονται ἀκίνητα, ὅταν, ἤτοι δυνάμει τοῦ νόμου, ἢ τῇ προθέσει τοῦ ἰδιοκτήμονος, ἀποτελοῦν παρακολούθημα ἀκινήτου τινός.

Ἄρθρ. 7.

Παρακολούθημα λέγεται πᾶν τὸ μετὰ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου κτήματος εἰς διαρκῆ σύνδεσμον τεθειμένον· εἶναι δὲ ὅχι μόνον τὸ προσάρτημα κτήματός τινος, ἐφ' ὅσον δὲν χωρισθῆ ἀπὸ τοῦτου, ἀλλὰ καὶ τὰ παραρτήματα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γενῆ χρῆσις τοῦ κυρίου κτήματος, ἢ τὰ ὁποῖα ὁ νόμος, ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἐπροσδιόρισεν εἰς διαρκῆ ὑπηρεσίαν (servitute) τοῦ κυρίου κτήματος.

Ἄρθρ. 8.

Τοιαῦτα παρακολούθημα ἀκινήτου κτήματος εἶναι ἰδίως τὰ ἑξῆς.

1. Πᾶν ὅ,τι εἶναι συμπεπηγμένον μετ' αὐτοῦ διὰ γύψου, ἀσβέστου ἢ ἀμμοκονίας καὶ δὲν δύναται ν' ἀποχωρισθῆ, χωρὶς νὰ πλῆθῃ αὐτὸ συντριβὴν ἢ χειροτέρευσιν, ἢ χωρὶς νὰ διαβῆται ἢ νὰ χειροτερεύσῃ τὸ μέρος τοῦ κτήματος, μεθ' οὗ εἶναι συμπεπηγμένον, οἶον καθρέπτοι καὶ εἰκόνες, ὅταν τὸ περιζωμά των ἀποτελῆ ἐν σῶμα μετὸν τοῖχον.

2. Τὰ φυτὰ, τὰ δένδρα, τὰ ὀπωρικὰ, οἱ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ὅσα ἡ γῆ παράγει χρήσιμα πράγματα, ἐν ὧσιν δὲν ἐκκοπῶσιν ἀπ' αὐτῆς.

3. Ὁ οἶτος, ἡ ξυλική, ἡ φορβὴ καὶ πᾶν ἄλλο προῖον καὶ συνειλεγμένον ἂν ᾖ, ἢ κόπρος, τὰ ζῶα καὶ τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη, οἶον, ληνοὶ, λέβητες, ἄμβυκες, πίθοι, κάδδοι, σχοινία, ἄλυσσοι, πυροσβεστήρες, τὰ εἰς κτήμα ἢ ἐργοστάσιόν τι ἀνήκοντα, καθ' ὅσον ὅλα ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα, καὶ ἐξειδικασμένως προσδιωρισμένα εἰς τὴν τακτικὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματος, ἢ τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου.

4. Αἱ κυψέλαι τῶν μελισσῶν, αἱ περιστεραι τῶν περιστερῶν, καθ' ὅσον εἶναι προσδιωρισμέναι εἰς κτήμα τι, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐν λίμναις ἰχθεῖς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ οἰκοδομικὴ ὕλη ἢ ἐκ τῆς κατεδαφίσεως κτιρίου τινος προερχομένη, θεωρεῖται ἀκίνητος, ἐν ὧσιν εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ κατεδαφισθέντος κτιρίου· ἢ δὲ πρὸς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίου τινός προσαχθεῖσα, εἶναι κινητῆ, ἐν ὧσιν ὁ ἐργάτης δὲν τὴν μεταχειρισθῆ εἰς οἰκοδομήν.

Ἄρθρ. 10.

Ἐπιπλα καλοῦνται ἐκεῖνα μόνον τὰ κινητὰ, ὅσα συντείνου

3. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 4 Δεκεμ. 1837 ὅποτε καὶ παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι πλέον τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνταπόκρισιν τῶν ἀγαπητῶν Μας ὑπηκόων, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπει ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τόπου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἀπὸ τὴν 4 Δεκεμβρίου 1837 ἐπιφορτίζομεν τὰ ταχυδρομεῖά Μας νὰ δέχωνται γράμματα, ἐφημερίδας κτλ. διὰ μέρη τοῦ Βασιλείου, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

2. Τὰ παρὰ τῶν ταχυδρομείων λαμβανόμενα γράμματα δι' ἔν τῶν μερῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει τακτικὸν ταχυδρομεῖον, θέλουσιν παραπέμπονται εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν τυχούσας εὐκαιρίας, καὶ ἀντιπροσέονται μὲ ἕν ἐγγράφον εἰδοποιήσεως.

3. Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνόμοι ἐκάστου τόπου ὀφείλουσιν νὰ εἰδοποιούσιν τὰ ταχυδρομεῖα καθ' ἑκάστην περὶ τῶν ἀναχωρήσεων διαφόρων πολιτῶν, ὥστε νὰ ἐπιφορτίζουσι εἰς αὐτοὺς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

4. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ πάρεδροι (κατ' ἐπιταγὴν αὐτῶν) τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα ὀφείλουσιν ἅμα λάβουσι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις ἀπὸ ἕν ταχυδρομεῖον νὰ διαφροντίζουσι διὰ τὴν διανομὴν τῶν γραμμάτων πρὸς οὓς ἐπιγράφονται ἄνευ ἀναβολῆς.

5. Οἱ δήμαρχοι καθ' ὅσον δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται δι' εἰδικοῦ διατάγματος, δὲν δύνανται ἐπὶ πληρωμῇ νὰ δέχωνται γράμματα τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ διευθύνουσι αὐτὰ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, οὔτε νὰ ἐκτελοῦσι ταχυδρομικὰ χρεῖα παρὰ τὰ προσδιορισθέντα εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

6. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρατῆται λογαριασμὸς μετὰ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ γράμματα ἐπιβεβαρυμμένα μὲ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τοῦτο εἰς περιστασίν τοιαύτην τὰ ταχυδρομεῖα θέλουσιν ἐκδίδει γραμμάτια εἰδοποιήσεως πρὸς οὓς ἐπιγράφονται τὰ ἐπιβεβαρυμμένα γράμματα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ τοὺς εἰδοποιούσιν περὶ τῶν εἰς τὸ γραφεῖον των εὑρισκομένων γραμμάτων, διὰ νὰ διαφροντίζουσι νὰ τὰ παραλαμβάνουσι πληρόντες τὰ ἀνήκοντα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

7. Τὰ γραμμάτια ταῦτα θέλουσιν πέμπεσθαι εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρ. 2, 3, καὶ 4.

8. Γράμματα ἐπὶ συστάσει διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα δὲν λαμβάνονται.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.)

Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως γραμμάτων διευθυνόμενων εἰς κοινότητας ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς μίαν κοινότητα ὑπαγομένην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως ὅπου ἔδρευε τὸ διευθύνον ταχυδρομεῖον, καὶ ὅποτε εἰς τὴν κοινότητα ἐκείνην δὲν εἶναι συστημένον ταχυδρομεῖον τακτικόν, θέλει λαμβάνεται χωρὶς νὰ παρατηρητῆται ἡ ἀπόστασις, ὡς ἔπεται:

δι' ἑκκστον ἀπλοῦν γράμμ.	7 ½ δρ.	ἀποκλειστικῶς	λεπ. 10.
ἀπὸ 7 ½	δρ.	ἕως 15	» 20.
ἀπὸ 15	»	» 30	» 30.
ἀπὸ 30	»	» 60	» 40.

καὶ ὅταν καθέξῃς ἀπὸ 30 εἰς 30 δρ. περιπλέον 10 λεπτά.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως Γραμμάτων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ διατίμησις ἐπὶ τῶν διευθυνόμενων γραμμάτων διὰ κοινότητας καὶ λοιπὰ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον εἶναι ἡ αὐτὴ διατίμησις, ἥτις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνόμενων εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται αἱ κοινότητες.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Ἐάν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει ν' ἀναπληρωθῇ αὐτὴς παραχρῆμα καὶ ἐντελῶς.

*Ἀρθρ. 58. (542)

Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρώνεται παρ' αὐτοῦ $\frac{1}{4}$ τοῖς 0/0.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὁσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 57 πρόκειται νὰ γενῆ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὴν Διοικητὴν, ὅστις κάμνει περὶ τούτου μνησίαν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ἐκδιδόμενον ἀνγνωριστικὸν ἔγγραφο.

Ἡ ἀνὲν τῆς παρακατάθεσεως τῆς ἐγγυήσεως ἐκδοσις, ἢ ἐξυκολούθησις ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πενήτηκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 59. (543)

Συντάκται ἐφημερίδων φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν, τεχνολογικῶν, ἢ καὶ ἀπλῶς εἰδοποιητικῶν, ἐξαιροῦνται τῆς ἐγγυήσεως, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 54 ἀναφερομένων ἰδιοτήτων καὶ ὄρων.

Ὅσάκις ὅμως οὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι ἀπλῶς φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν, ἢ τεχνολογικόν, οὐδὲ φέρουσι τὸν χαρακτῆρα ἀπλῆς εἰδοποιήσεως ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦνται οὗτοι, ἐπὶ ποινῇ πρόστιμου πενήτηκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν νὰ ἐκπληρώσουν, πρὶν ἢ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ φύλλου, πάντα τὰ πρὸς ἐκδοσὶν πολιτικῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρισμένα.

*Ἀρθρ. 60. (544)

Ἄμα παύση ἢ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, διὰ τὰ ὅποια ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, πρέπει πάραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγγράφῳ τῆς Διοικητῆς, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἔγγραφο δηλοποιητικὸν τῆς παύσεως, καὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ συντάκτου καμμία κατηγορία, ἀφορῶσα τὴν ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα· τὸ δηλοποιητικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον παραλαβὸν αὐτὸ, ἀποδίδει ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων, τὴν κατατεθεισάν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως.

*Ἀρθρ. 61. (545)

Ἐξ ἑκάστου φύλλου, τεμαχίου ἢ τετραδίου, ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παραδίδεται πρὸ πάντων εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως, ἢ ἀντισταγγελέως, παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ἅμα ἀρχίσῃ ἢ διανομῇ, ἢ ἀποστολῇ, ἐν ἀντίτυπον, φέρον ἐφ' ἑκάστης σελίδος τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, καὶ ἐπὶ τέλους σημείωσιν ὀλόγραφον τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας, καθ' ἣν ἐγένεεν ἢ παράδοσις.

Ἐκ τῆς παραδόσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ ὁ μὴ συμμορφούμενος μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, εἴτε ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν αὐτὴν, εἴτε ὡς πρὸς τινὰ τῶν διατυπώσεων τῆς παραδόσεως φύλλου, τετραδίου, ἢ τεμαχίου, ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 62.

Καταδικασθέντος ὑπευθύνου τινὸς συντάκτου ἕνεκα πλημμελήματος, ἢ πταίσματος ἀναγομένου εἰς τὸν τύπον ἢ διαρκύσεως τῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ποινῆς δημοσίευσίς τῆς ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, δὲν δύναται νὰ γενῆ, εἰμὴ δι' ἄλλου ὑπε-

ευθύνου συντάκτου, ἔχοντος τὰς πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας ἰδιότητες. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, καὶ μὲ πρόστιμον πενήτηκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 63. (546)

Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν προσεχῆς φύλλον, τεμαχίον, ἢ τετραδίον πρὸ παντὸς ἄρθρου δωρεάν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον, ἢ ἐπιτήμως ἐπικυρωμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα πράγματα, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς αὐτὸν πεμπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος ἰδιώτου καθόσον ἡ ἰδιωτικὴ αὐτῆ διόρθωσις δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἔκτασιν τὸ διπλοῦν τοῦ ἄρθρου, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ὁποίου ἔγινεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ καταχώρησις εἶναι οὐδὲν ἥττον ὑποχρεωτικὴ ὁ ἐκδότης ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ σύνθημα τῆς καταχωρίσεως δικαίωμα διὰ τὸ ἐπέκεινα τοῦ διπλασίου μέρους τῆς ἀνασκευῆς. Ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἀρμολίων καταναγκαστικῶν μέσων εἰς τὴν καταχώρησιν.

*Ἀρθρ. 64. (547)

Ὅστις παραβαίνειν τὰς διὰ τῶν ἄρθρων 54-63 ὁρισμένας ὑποχρεώσεις, τυπώνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποβάλλεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῆς παραδόσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ποινάς, ὡς νὰ ἐγένετο ἡ τύπωσις ἢ ἡ ἐκδοσις ἐντὸς τοῦ Κράτους.

*Ἀρθρ. 65.

Ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ πρόστιμου πενήτηκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν αἱ εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ ἄλλα συγγράμματα, ἐκδόσεις, καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεων, καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ διασκεψέων πάσης δίκης ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ προσβολῇ κατὰ τῆς τιμῆς. Συγχωρεῖται δὲ μόνον ἀπλῶς ἢ καταχώρησις τῆς ἀποφάσεως, καὶ, κατ' αἴτησιν τοῦ πκθόντου, τῆς ἐγκλήσεως.

*Ἀρθρ. 66.

Μὲ τὰς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ποινάς τιμωρεῖται, ὅστις ἀπευθύνει προσκλήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, ἢ συνάγει ὑπογράφας πρὸς συνδρομὴν ἕνεκα ἀποζημιώσεως τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθέντων πρόστιμων, ἐξόδων, δαπανῶν, καὶ ζημιῶν, ἢ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν ἢ ὅστις ὑπογράφει εἰς κατάλογον τοιούτων συνδρομῶν. Τὰ δὲ συναθροισθέντα χρήματα δημεύονται.

*Ἀρθρ. 67. (548)

Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται, ὅσα ἐκδίδονται τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός· εἴτε εἰς τακτικὰς, εἴτε εἰς ἀτάκτους περιόδους, ἢ εἰς μικρότερα, ἢ εἰς μεγαλιότερα, ἢ εἰς τέλεια, ἢ διακεκομμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον, ἢ εἰς ἀνόμοιον σχῆμα, ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφὴν.

*Ἀρθρ. 68.

Πάντα τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 47-66 ἀναφερόμενα πταίσματα τιμωροῦνται, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐάν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπτῃ κακούργημα, ἢ πλημμελήμα, ἐπιβάλλεται ἢ ἐπὶ κακούργηματι, ἢ πλημμελήματι, ποινὴ, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταῖσμα ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 37 ἀκριβέστερον ὁριζόμενα.

εἰς χρῆσιν καὶ καλλωπισμὸν τῶν οἰκημάτων, οἶον, τάπητες, κλῖναι, καθήκλαι, καθρέπται, κρεμαστὰ ὀρολόγια (pendules), πρᾶπεζαι, εἰκόνες, ἰχνογράφηματα, ἀγάλματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ἀλλ' ὅχι καὶ αἱ τῶν τριῶν τελευταίων ἀντικειμένων συλλογαί, αἵτινες δύνανται νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀποθήκας ἢ καὶ ἰδιαιτέρους θαλάμους.

*Ἄρθρ. 11.

Ἡ πώλησις ἢ δώρησις οἰκίας μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβανέων ὅλα τὰ κινητὰ πράγματα, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τὰ μετρητὰ χρήματα οὐδὲ τὰς ὁμολογίας καὶ ἄλλα δίκαια, τὰ περὶ τῶν ὁποίων ἔγγραφα ἐμποροῦν νὰ ᾖναι κατατεθειμένα εἰς τὴν οἰκίαν.

*Ἄρθρ. 12.

Ὅλα τὰ δίκαια θεωροῦνται ὡς κτήματα κινητὰ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπίτινος ἀκινήτου δουλειῶν, καὶ τῶν πρὸς διεκδίκησιν ἀκινήτου τινὸς ἀγωγῶν, ἅτινα θεωροῦνται ὡς ἀκίνητα.

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κτημάτων, θεωρουμένων ὡς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν.

*Ἄρθρ. 13.

Τὰ κτήματα εἶναι, ἢτοι δημόσια ἢ ἰδιωτικά.

*Ἄρθρ. 14.

Δημόσια κτήματα, εἶναι ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπικράτειαν.

*Ἄρθρ. 15.

Αἱ ὁδοὶ καὶ ἀγυαί, αἱ διατηρούμεναι μ' ἐξόδα τοῦ δημοσίου ταμείου, οἱ δυνάμενοι νὰ κατασταθῶσι πλευστοὶ ποταμοὶ μετὰς ἕχθας τῶν, οἱ αἰγιαλοὶ, οἱ λιμένες, οἱ ὄρμοι (rades), καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας ὅσα δὲν δύνανται νὰ γενῶσιν ἰδιοκτησίαν ἰδιωτικῆν, θεωροῦνται ὡς κτήματα δημοτικά.

Ὅχι θάλασσα καὶ αἰγιαλοὶ, εἶναι ἡ περιστεργουσα τὴν θάλασσαν ἢ τοῦ ποταμοῦ γῆ, καθ' ὅσον μέρος βρέχεται ἀπὸ τὰς μεγίστας, πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν ὑδάτων ἀλλ' ὅχι καὶ ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους πλυμμύρας.

*Ἄρθρ. 16.

Ὅλα τὰ παρ' ἰδιωτῶν, ἢ κοινοτήτων, μὴ δεσποζόμενα, δηλαδή ὅλα τὰ ἀδέσποτα, καὶ τὰ τῶν ἀκλήρων ἀποθανόντων κτήματα ἢ τὰ ἐγκαταλελειμμένα ἀπὸ τῶν κληρονόμων κτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν ἄλλων ἀποδεδειγμένα ἀπαιτήσεις, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον.

*Ἄρθρ. 17.

Αἱ πύλαι, τὰ τεῖχη, αἱ τάφροι καὶ αἱ ἐπάλξεις, καὶ ἐν γένει τὰ ὀχυρώματα τῶν φρουρίων ἢ ἄλλων πολεμικῶν χωρίων, ἀποτελοῦν μέρος τῆς δημοσίου κτήσεως.

*Ἄρθρ. 18.

Ἐπίσης τὰ γήπεδα, τὰ ὀχυρώματα καὶ αἱ ἐπάλξεις τῶν χωρίων, τὰ ὁποία δὲν εἶναι πλέον χωρία πολεμικά, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν ἐγκύρως δὲν ἀπηλλοτριώθησαν, ἢ δὲν ἔγειναν ἰδιοκτησίαν ἰδιωτικῆν διὰ παραγραφῆς.

*Ἄρθρον 19.

Ἰδιωτικὰ κτήματα εἶναι τ' ἀνήκοντα εἰς ἕν, ἢ καὶ πλείω, κατὰ μέρος ἄτομα, ἢ εἰς κοινότητά τινα.

*Ἄρθρον 20.

Κτήματα κοινότητος εἶναι τ' ἀνήκοντα εἰς τὸ σύνολον ἀνθρώπων, ἀποτελούντων ἕν ἰδανικὸν πρόσωπον, καὶ οὐχὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἄτομα, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἰδανικὸν πρόσωπον.

*Ἄρθρον 21.

Αἱ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀποκτᾶται, διατηρεῖται καὶ

μεταδίδεται ἐγκύρως ἢ ἰδιοκτησία τῶν κτημάτων, ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ περιεχόμεναι διατάξεις, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δημόσια κτήματα, καθ' ὅσον εἰδικοί νόμοι δὲν διατάττωσιν ἄλλως περὶ τῆς διοικήσεως τῶν κτημάτων τούτων.

*Ἄρθρον 22.

Δίκαια ἐγκείμενα εἰς τὸ κτῆμα εἶναι τὰ τῆς διακατοχῆς, τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς κληρονομίας, τῶν δουλειῶν τῆς ὑποθήκης καὶ τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (3) Ἰουλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τροπολογήσεως τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Β. διατάγματος, περὶ ἐξαγωγῆς ἐγγυηρίου ἄλατος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὑπ' ἀρ. 12404 τῆς 7 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττωμεν·

α. Ὅσοι ἐξάγουσι διὰ ξηρᾶς ἐγγυηρίον ἄλας, δύνανται νὰ διώκωσιν ἐξέχουσαν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἀντὶ τῆς χρηματικῆς τοῦ ὁ ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμ.) 1835, περὶ ἐξαγωγῆς ἐγγυηρίου ἄλατος Β. διατάγματος, δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 20 σελ. 87.

β. Ὁ ἐγγυητὴς θεωρεῖται ἐλεύθερος τῆς ἐγγυήσεως, ἀμα παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀποθηκάριον τῆς ἀλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἠγγαράσθη τὸ ἄλας, ἐπίσημον ἀπόδειξιν τοῦ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, διαλαμβάνουσαν, ὅτι τὸ ἀγορασθὲν ἄλας ἐξήχθη ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) Ὑψ. Β. διατάγματος.

γ. Ἄν ὁ ἀγοραστὴς, ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δὲν παρουσιάσωσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὁ ἄρθρον, ἀπόδειξιν τῆς ἐξαγωγῆς, τότε θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ ἐγγυητὴς εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ ἄλατος, τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν καὶ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουνίου (4) Ἰουλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας,
Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ ἔτος 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

7.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσιεύσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 Ἰουλίου (10 Ἀγούστ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΤΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσθέσεως διδασκάλου τῆς ναυτικῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα Σύρου καὶ Ναυπλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ναυτικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ κατὰ τε τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν ἐκπαίδευσις τῶν μετερχομένων τὴν ναυτικὴν καὶ ἰδίως τῶν διευθυνόντων πλοῖα, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 18 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν

Ἄ. Εἰς ἑκάτερον τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Σύρου καὶ Ναυπλίας θέλει προστεθεῖ ἀνα εἰς διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς διὰ τοῦς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι καὶ θεωρητικῶς τὴν τέχνην ταύτην.

Ἡ σειρά τῶν ναυτικῶν μαθημάτων θέλει διδάσκεσθαι εἰς τριετίαν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην αὐτοῦ τάξιν θέλει παραδίδεσθαι ἡ ἀριθμητικὴ μέχρι τῶν λογαρίθμων.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ γεωμετρία μετὰ στερεομετρίας καὶ ἐπιπέδου καὶ σφαιρικῆς τριγωνομετρίας.

Εἰς τὴν τρίτην τέλος ἡ ναυτιλία ἐν γένει, ἐπίπεδος, σφαιρικὴ καὶ ἀστρονομική.

Υ'.

Διὰ νὰ μένη εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ναυτικῆς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὰς ναυτικὰς μελέτας, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς θέλει τοῖς παραδίδει κατ' ἕκτασιν τ' ἀναγκαῖα δι' αὐτοὺς μαθηματικά, θέλουν ἀπαλλαγθῆ τῆς ὑποχρέωσως τοῦ ν' ἀκούωσι τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων παραδιδόμενα μαθήματα, τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν ὅλα τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἶναι δι' αὐτοὺς ὑποχρεωτικά.

δ'.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, οἱ πλοίαρχοι ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι καὶ θεωρητικῶς τὴν ναυτικὴν, οὐδεὶς θέλει λαμβάνει δίπλωμα πλοίαρχου, ἐὰν μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν μαθημάτων δὲν φέρει ἀπολυτήριον ἀπὸ ἐν τῶν προκειμένων σχολείων, ἢ ἂν καθυποβληθεῖς εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἐνὸς αὐτῶν, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ διδασκομένας γνώσεις ἑξαιροῦνται μόνον ἐκεῖνοι περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος.

ε'.

Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν ναυτικῶν τούτων σχολείων καὶ τῶν δι' αὐτὰ ἀπαιτούμενων βιβλίων καὶ ἐργαλείων ἀνήκει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Ἀγούστου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 29. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τόκου διὰ τοὺς χρεωστοῦντας εἰς τὸ Δημόσιον ἐλιγώτερον τῶν 400 δραχμῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς πολυτελεῖς δυσκολίας ὅσας ἐπιφέρει καὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐπὶ μικρῶν ποσοτήτων τόκων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 25 Ἀγούστου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄ. Πᾶς χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀρχικόν, δηλαδή τὸ ἄνευ τόκων χρέος δὲν φθάνει εἰς τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν ἑκατὸν, ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τόκου εἰς τὸν ὅρισμὸν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται ὅσοι χρεωστοῦντες ἀπ' ἀρχῆς ποσότητος ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν δραχμῶν καταδιώκονται διὰ καθυστερήσαντα ὑπόλοιπα κατώτερα τοῦ ὅρου τούτου.

Ἐ. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Άρθρ. 2

Όλαι αί διαφοραί, αί όποιαί μήτε διέ των έν τώ άνωτέρω άρθρω 1. § 8 έχθέντων νόμων και διατάξεων μήτε διά του παρόντος νόμου ώς διοικητικάί έσημειώθησαν ύπάγονται έξ έναντίας είς τά τακτικά δικαστήρια* ιδίως δέ,

α. έλαι άνεξαίρετως αί περί κυριότητος, ιδιότητος προσώπων ή πολιτικής καταστάσεως, μεταξύ του δημοσίου και ιδιωτών διαφοραί.

β' αί περί έρμηνείας διοικητικών συναλλαγμάτων μεταξύ του δημοσίου και ιδιωτών διαφοραί, καθώς και αί εκ του είς την Κυβέρνησιν άνήκοντος δικαιώματος της λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περί αποζημιώσεως διενέξεις, φυλαττομένων έντοσούτω των έν τώ άρθρω 1 § 1, 2 και 3 του παρόντος νόμου έξαιρέσεων.

Άρθρ. 3.

Είς τους επί της Δικαιοσύνης και επί των Έσωτερικών Γραμματείας της Έπικρατείας ανατίθεται ή εκτέλεσις και δημοσίευσις, του παρόντος νόμου.

Έν Αθήναις, την 7 (19) Μαΐου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί επέκτασεως της δεθείσης άμνηστίας είς τους γενόμενους ένόχους των κατά τό 1836 άποστατικών και ληστρικών κινήματων.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να δώσωμεν περισσοτέραν έκτασιν είς την άμνηστειάν την διά των 28 Άπριλ. (10 Μαΐου) και 20 Μαΐου (4 Ιουνίου) π. ε. Ημετέρων διαταγμάτων άπονεμηθεισαν είς τους γενόμενους ένόχους των είς τας άρχάς του 1836 κατά την Στερεάν Ελλάδα άποστατικών και ληστρικών κινήματων, και να παρέξωμεν είς τους όπουδήποτε του Βασιλείου έξοκείλαντας είς τοιαύτας κακουργίας και μεταμεληθέντας, τά μέσα του να απέλθωσιν είς τας έστίας των άπεφασίσαμεν με πατρικήν μετριότητα και διατάττομεν τά εξής,

Άρθρ. 1.

Άπονέμομεν πλήρη συγχώρησιν είς όλους τους ύπηκόους Ημών, όσοι επί της Ημετέρας Κυβερνήσεως ή και πρότερον, γενόμενοι ένοχοι στάσεως ή ληστείας, μετεμελήθησαν έμπράκτως και προσήλθον ήδη αυθόρμητοι είς τας άρχάς, και δέν έδικάσθησαν, ή ήθελον προσέλθω αυθόρμητοι μέχρι της 30 Ιουνίου (12 Ιουλίου) 1837, είς οίανδήποτε στρατιωτικήν, πολιτικήν, ή δημοτικήν άρχήν, ιδίως δέ είς τους δημάρχους, τους διοικητάς, ύποδιοικητάς, εισαγγελείς των πρωτοδικών και στρατιωτικάς διοικήσεις, και δείξωσι πραγματικήν μεταμέ-

λειαν επανερχόμενοι είς τον ειρηνικόν και νόμιμον του πολίτου βίον.

Άρθρ. 2.

Η έν τώ προηγουμένω άρθρω άμνηστία άπονέμεται επί της ύποχρεώσει του να δίδωσιν οί άπολαυόντες αυτής έγγύψιν είς τους παρά πρωτοδ. εισαγγελείς, διοικητάς και ύποδιοικητάς κητά τά έν τώ άρθρω 24 έδαφ. 1 του από 6 (18) Νοεμβρ. 1836 περί ευθύνας των δήμων νόμου ώρισμένα* ή μή δύναμενοι να δώσωσιν έγγύψιν, να ύποβάλλωνται είς άστυνομικήν έπιτήρησιν κατά τά έν τώ έδαφίω 2 του ειρημένου άρθρου διαλαμβανόμενα.

Ένεκα τούτου αί λοιπαί έν τώ προηγουμένω άρθρω αναφερόμεναι άρχαί θέλουν διευθύνει τους είς αυτάς προσερχομένους είς τους εισαγγελείς και τους διοικητάς και ύποδιοικητάς πρός έκπλήρωσιν των έν τώ προηγουμένω έδαφίω διαλαμβανομένων όρων.

Άρθρ. 3.

Έπιφυλαττόμεθα προσέτι να εξαλείψωμεν από τους διαφόρους καταλόγους της ύπηρεσίας, εκείνων των κατά τους όρους του παρόντος διατάγματος συγχωρηθησομένων, όσοι έν ύπηρεσία έντες έγειναν ένοχοι στάσεως ή ληστείας.

Άρθρ. 4.

Της συγχωρήσεως ταύτης εξαίρουνται:

α) Όσοι μετά την δημοσίευσιν της παρούσης άμνηστίας κητασταθού έννοχοι των είς αυτήν ένδιαλαμβανομένων κακουργημάτων.

β) Ο Δήμος Τζέλιος, Ν. Ζέρβας, Καινούριος, Γ. Πεσλής, Σωτήριος Στράτος, Καλαμάτας, Καρατάσιος, Γ. Χουμχούμας, Γκέκας, Κούτρας, Παλασκάκης Σπανός, Γ. Νιάφας, Χ. Κοτίνας, Α. Θεοχάρης, Δημήτριος Νικολετιάς, Δήμος Άλγηγάρης, Ηλίας Χονδρογιάννης, Αναστάσιος Χονδρογιάννης, Καραπαρίσης, Γεώργιος Σκουλάκης, Δημήτριος Κουτζουράκης και Ηρακλής Κοψάλης.

γ) Όσοι τυχόντες άπαξ της παρούσης άμνηστίας άποπλανηθώσιν αυθις και ένωθώσι μετά φυγάδων ληστών ή άποστατών.

Άρθρ. 5.

Η παρούσα άμνηστία δέν επέκτείνεται είς ιδιωτικάς απαιτήσεις άποζημιώσεων, άλλ' ώς πρός ταύτα έπιφυλάττεται διά τούτου ρητώς είς τους έχοντας δικαίωμα τό να κάμωσιν άγωγήν περί των απαιτήσεών των.

Άρθρ. 6.

Τό παρόν διάταγμα θέλει δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος της Κυβερνήσεως και θέλει κηρυχθ ή είς όλας τας έκκλησίας των ένοριών του Βασιλείου τρεΐς κυριακάς κατά συνέχειαν μετά τά την τελετήν της ίεράς λειτουργίας.

Άρθρ. 7.

Οί επί της Δικαιοσύνης, των Στρατιωτικών και των Έσωτερικών Γραμματείας της Έπικρατείας παραγγέλλονται να δημοσιεύσωσι και εκτελέσωσι τό παρόν διάταγμα.

Έν Αθήναις, την 20 Μαΐου (11 Ιουνίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Οί Γραμμ. της Έπικρατείας

Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

Κλάσεις.	Έπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		από 5000 ψυχάς και επέκεινα.		από 3000 έως 5000.		από 1000 έως 3000.		έντος των 1000 ψυχών.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
ΣΤ'. Κλάσις από 6—12.	20. Ναυπηγός	12		40		8		6	
	21. Ξυλουργός και μαραγκός	12		40		8		6	
	22. Πραγματευτής παλαιών φορεμάτων	12		40		8		6	
	23. Πωλητής δαματούλλων	12		40		8		6	
	24. Πωλητής στυπίου εκ λιναρίου και κανναβίου λιανικώς	12		40		8		6	
	25. Σκευοστολιστής των οίκων	12		40		8		6	
	26. Σκουφάς και φρεσάς	12		40		8		6	
	27. Σχοινοπλόκος	12		40		8		6	
	28. Τρινοπλέκτης	12		40		8		6	
	29. Τέκτων	12		40		8		6	
	30. Τενεκετζής	12		40		8		6	
	31. Χαλκωματᾶς	12		40		8		6	
	32. Χρυσοκεντητής (συρμακέζης)	12		40		8		6	
	33. Χρυσωτής και άσημωτής	12		40		8		6	
34. Ψωμάς χωρίς έργαστήριον	12		40		8		6		
Ζ'. Κλάσις από 4—10.	1. Άκονιστής μαχαιρίων και ψαλιδιών	40		8		6		4	
	2. Άλατοπώλης λιανικώς	40		8		6		4	
	3. Άμαξοποιός	40		8		6		4	
	4. Άσβεστοπώλης	40		8		6		4	
	5. Βιβλιοδέτης	40		8		6		4	
	6. Γανωτής περιφερόμενος	40		8		6		4	
	7. Γυψοδουλευτής	40		8		6		4	
	8. Γυθιοπώλης	40		8		6		4	
	9. Καληγωτής και πεταλᾶς	40		8		6		4	
	10. Καρφοποιός	40		8		6		4	
	11. Καθαριστής καπνοδοχείων	40		8		6		4	
	12. Κατασκευαστής διαφόρων μεταλλουργημάτων	40		8		6		4	
	13. Κατασκευαστής ποτάσης	40		8		6		4	
	14. Κατασκευαστής ψαθίνων σκιαδίων	40		8		6		4	
	15. Καλιζοπλέκτης και καλιζοπώλης	40		8		6		4	
	16. Καθδοποιός, σκαφοποιός	40		8		6		4	
	17. Κατασκευαστής χαρτινών κουτιών	40		8		6		4	
	18. Καρβουνάρης	40		8		6		4	
	19. Καλαθάρης	40		8		6		4	
	20. Καλαποδᾶς	40		8		6		4	
	21. Καλαϊτζής	40		8		6		4	
	22. Κτενᾶς	40		8		6		4	
	23. Κτίστης	40		8		6		4	
	24. Κλειδαρᾶς	40		8		6		4	
	25. Κοσκινᾶς κρησαρᾶς	40		8		6		4	
	26. Λιθογλύπτης	40		8		6		4	
	27. Λιθογράφος	40		8		6		4	
	28. Λιθοξόος	40		8		6		4	
	29. Λινοϋφαντής	40		8		6		4	
	30. Μαχαίρας	40		8		6		4	
	31. Μπασματζής	40		8		6		4	
	32. Μπαλωτής χαλκείων άγγείων	40		8		6		4	
	33. Ξυδοπώλης	40		8		6		4	
	34. Όργανοποιός ή κατασκευαστής μουσικῶν όργάνων	40		8		6		4	
	35. Ό άσπρίζων με άσβέστην	40		8		6		4	

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας πεμπόμενα γράμματα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Τὰ μετακρινόμενα διὰ τακτικῶν ταχυπλόων ἢ ἄλλως πως δι' ἐξόδων τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Μας εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διὰ θαλάσσης πεμπόμενα γράμματα θέλουν ὑποκεισθαι ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ τρέξιμον τοῦ γράμματος ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου τῆς παραθέσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου διὰ τὰ ἐξωτερικὰ κράτη καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀκολουθῶν δικαιωμάτων.

Διὰ τὴν μετακρίσιν ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ κατάπλου τῶν ταχυπλόων τὸ ἀπλοῦν γράμμα, δηλ. τὸ μέχρι τῶν 7 1/2 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους, πληρώνει λεπτὰ 50, πλὴν διὰ τὴν Μελίτην καὶ τὰς Ἴωνικὰς νήσους μόνον 20. λεπτά.

2.

Ἡ περιπλέον διαβάθμισις τοῦ ζυγίου καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ 1 σημειωθείσας σχέσεις ρυθμίζεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 Διατάγματος.

Ὅταν τὰ διὰ ἐξωτερικὰ κράτη γράμματα μετακρίνονται με ἐμπορικὰ πλοῖα ἢ με πλοῖα πολεμικὰ ξένων ἐθνῶν, με τὰ ἅποια δὲν ὑπάρχει ῥητὴ ταχυδρομικὴ σύμβασις, τότε θέλει πληρῶναι δέκα λεπτὰ περιπλέον τὸ γράμμα χωρὶς παρατήρησιν τοῦ βάρους διὰ τὴν μετακρίσιν τὴν διὰ θαλάσσης, ὅ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ τῆς παραδόσεως ἀπὸ τοῦ πλοῖου.

Ἄρθρ. 4.

Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τοῦτο ὅρισμοί μένουσιν ἄκυροι ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου), 1837.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεῦσθαι καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Τοῦ ἀριθ. 17. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ματου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ διακρίνωμεν τὰς δικαστικὰς ἀπὸ τὰς διοικητικὰς διαφορὰς καὶ νὰ προλάβωμεν οὕτω τὰς ἐνδεχομένας μεταξὺ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν συγκρούσεις, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀπορρίζονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς διοικήσεως ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κειμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.

1) Πᾶσα ἐνοικιστικὴν πρὸς τὸ δημοσίον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ, προσερχομένη ἀπὸ δημοσίου ἀμέσους φόρους ὡσαύτως ὅς καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτῶρων τοιαύτης φύσεως διαφορὰ.

2) Πᾶσα περὶ ἐμμέσων δημοσίων φόρων διαφορὰ, ἐν ὅτῳ κείμενοι ἢ ἐκδοθησόμενοι νόμιμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παραπέμπει αὐτὰς εἰς τακτικὰ δικαστήρια.

Τὰ εἰς τοὺς προηγουμένους δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους δημοσικοὺς φόρους.

3) Πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, κάθαρσιν καὶ διατήρησιν δημοσίων ὁδῶν, ἀτραπῶν, γεφυρῶν, διορύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορὰ.

4) Πᾶσα διαφορὰ εἰς ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀποζημιώσεως διαφορᾶς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

5) Πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορὰ.

6) Πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ ἐξοφλίσεως τῶν παλαιῶν ἐθνικῶν χρεῶν προσερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 καὶ ὁριζόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους.

7) Πᾶσα μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα.

8) Ὅλοι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενεστέρων Βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐχαρκτηρισθῶσι καὶ ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Διὰ τὸν Βασιλικὸν Στρατὸν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφίχθημεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλάβομεν πολ-
λάκις εὐκαιρίας νὰ βεβαιωθῶμεν με πόσῃ ἀφοσίωσιν καὶ καρ-
τερίαν ἐπροσπάθησαν νὰ μᾶς ὑπηρετήσουν οἱ εἰς Βαβαρίαν συλ-
λεγθέντες καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκολουθήσαντες Ἡμᾶς ἐθέλον-
ταὶ Γερμανοί. Εἶδομεν μὲ βαθὺ αἶσθημα συμπαθείας αὐτοὺς
ὑπερασπιζομένους τὸν Θρόνον καὶ τὸν τόπον, ὑποφέροντας τὰς
μεγαλητέρας στέρσεις καὶ παλαιωφίας με ἀδιάκοπον ἔργον
καὶ τοὺς ἀπρόσβουτους κινδύνους με ἀλόγητον γενναϊότητα, παρε-
τηρήσαμεν πολλάκις με μεγίστην εὐαρέσειαν, ὅτι τὰ στρατευ-
ματα ταῦτα πάντοτε ἐφιλοτιμήθησαν νὰ διάγωσιν ὡς καλοὶ
στρατιῶται με τὰ ἀνδρεία Ἡμέτερα ἐθνικὰ στρατευματα εὐρι-
σκόμενα εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς καλλίστην ἁρμονίαν με
τοὺς πολυαγκητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα καθ' ἣν διανεμόμεν εἰς τοὺς εἰσέτι ἐν-
ταῦθα εἰς τὴν Ἡμετέραν ὑπηρεσίαν εὐρισκομένους ἀνδρείους
τὸ παρ' Ἡμῶν συστηθὲν νομισματόσημον τῶν Γερμανῶν ἐθε-
λοντῶν, χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐκαιρίαν νὰ δώ-
σωμεν εἰς αὐτοὺς δείγμα πασιφανὲς τῆς Ἡμετέρας Β. εὐαρε-
σκείας, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν ἐνταυτῷ τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον
ἔχομεν νὰ διατηρήσωμεν τὰ σώματα ταῦτα εἰς τὴν παρούσαν
τῶν δυνάμιν, καθόσον καιρὸν ἀπαιτεῖται ἢ παρουσία τῶν διὰ
τὴν τακτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἡμετέρων ἐθνικῶν στρατευμάτων,
καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, ἧτις πρέπει νὰ προο-
δεύσῃ χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ εἰσέτι ὀλίγους κατοίκους ἔχων
τόπος.

Ἡ παρούσα ἡμέρα χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐ-
καιρίαν ἐκφράζοντες τὴν Ἡμετέραν ἐξαιρετὸν Βασιλικὴν εὐχα-
ρίστησιν πρὸς ὅλον ἐν γένει τὸν Ἡμέτερον στρατὸν, νὰ τὸν
διαβεβαιώσωμεν ἐνταυτῷ, ὅτι με μεγίστην δυσαρέσειαν ἠκού-
σαμεν τὰς συκοφαντίας καὶ προσβολὰς ἐφημερίδων τινῶν κατὰ
ἀνδρῶν τῆς Ἡμετέρας ἐκλογῆς, χαιρομένων τὴν Ἡμετέραν ἐμ-
πιστοσύνην, καὶ ὅτι θέλομεν ἠξεύρει πῶς νὰ διατηρήσωμεν
ἀνέπαφον τὴν τιμὴν ἐκάστου χρηστοῦ ἀνδρός, καὶ ἐπομένως
πρὸ πάντων τὴν τῶν Ἡμετέρων γενναίων ἀξιωματικῶν τόπον
τῶν ἐκ τῆς θέσεώς τῶν πλησιεστέρων Ἡμῶν, ὅσον καὶ τῶν
λοιπῶν Ἑλλήνων ἢ ξένων.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμ. τῶν Στρατ. νὰ γνω-

στοποιήσῃ τὰ παρόντα δι' ἡμερουσίας διαταγῆς πρὸς ὅλα τὰ
σώματα τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ Μ Α Λ Τ Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παρατάσεως τῶν συνεδριάσεων τῶν Κκυργιοδικείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματεῦς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡμετέροις ἐκείνοις ὅτι τινὰ ἐκ τῶν κακυργιοδικείων στηριζό-
μενα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἀρθροῦ 409 τῆς ποινικῆς δικο-
νομοθεσίας πρὸς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου ἐφετείου συσταίνε-
ται κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν δικαστήριον κακυργιοδικῶν ὡς
ἐπίκειται ὅτι δὲν δύναται νὰ παρατείνῃται τὰς συνεδριάσεις
τῶν πέραν τῆς τριμηνίας δι' ἣν ἐσυστήθησαν, ἀν καὶ δὲν ἤθελον
ἔσονται περίεργον τῶν δικῶν ἔσαι ἦσαν παρεσκευασμένοι κατὰ
τὴν ἐνάρξιν αὐτῶν ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ἐρμηνείας, ἧτις δὲν
ἐπιτρέπεται συνάδουσα με τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, μὴ περιορίζοντος
τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων τούτων εἰς ὄρισμένον χρόνον
δικαστήριον, ἐγεννήθησαν παράπονα ἐκ μέρους τῶν κατηγορου-
μένων ἐνεκα τῆς ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην σύνοδον ἀναβολῆς τῆς δί-
κῆς τῶν καὶ τῆς ἐντελευθὴν παρατάσεως τῆς προφυλακίσεως αὐτῶν.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν τὴν ὡς ἐκ τῆς ἀσαφείας τοῦ νόμου
καὶ τῆς γενεμένης πρὸς τῶν δικαστηρίων ἐξηγήσεως προξε-
νουμένην εἰς τοὺς κατηγορουμένους βλάβην καὶ νὰ περιορίσω-
μεν τὴν προφυλακίαν εἰς τὸν ἀπολύτως ἀνγκαῖον καιρὸν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Τὰ δικαστήρια τῶν κακυργιοδικῶν δὲν θέλουν διαλύε-
σθαι πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐνάρξεώς τῶν ἐτοιμῶν δικῶν, καὶ ἀν τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ
ἐντὸς τῆς τριμηνίας, εἰς ἣν ἐσυστήθησαν, θέλουν παρατείνῃ
τὰς συνεδριάσεις τῶν καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν μέχρι
τῆς ἐντελοῦς ἐκδικάσεως τῶν ἐν τῷ πινακίῳ δικῶν, ἐξαιρου-
μένων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε διὰ νομίμους λόγους ἀποφα-
σθῆ ἢ εἰς ἄλλην σύνοδον ἀναβολή.

Β'. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεώς τῶν ἠτοι-
μασμένων δικῶν, τὰ δικαστήρια τῶν κακυργιοδικῶν θέλουν
δικάζει προσέτι καὶ τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαρκείας αὐτῶν
ὄριστους γενόμεναι, ἀν ὁ παρὰ τοῖς κακυργιοδικαῖς εἰσαγγελεὺς
ἤθελε τὸ ζητήσῃ, καὶ συναινέσῃ εἰς τοῦτο, ὅ, τε πρόεδρος τῶν
κακυργιοδικῶν, καὶ ὁ κατηγορούμενος.

Γ'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἄριθ. 1.

1837

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ δημαρχειῶν τοῦ 1837.

ΟΘΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 περὶ δημαρχειῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὰ ὁποῖα ἐπρόκυψαν ἐκ τῆς ἐκλογῆς, τῆς γενομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄνω σημειωθέντος προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1836 καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς διορισθέντες δήμαρχοι καὶ δημαρχικοὶ πᾶρεδροι, παύουσι τῶν χρεῶν τῶν τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. καὶ ἀντικαθίσταται πάλιν ἐπὶ τῆ βάσει νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουσι ἐπιχειρηθῆναι τὴν πλὴν ἀναβολῆς. Κατὰ ταῦτα θέλουσι διαταχθῆναι καὶ ἐκτελεσθῆναι ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ περὶ δήμων νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ. 1834) καὶ τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγιῶν τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834.

Ἄρθρ. 3.

Ἄπαντες οἱ δήμαρχοι θέλουσι προσδιορίσει καὶ δημοσιεύσει ἐντὸς 48 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ παρόντος διατάγματος, φυλαττομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων νόμου διορισμένης προθεσμίας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν γενησομένων ἐκλογῶν, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐκλογαὶ θέλουσι ἐνεργηθῆναι μετὰ δραστηριότητα καὶ ἀποπερατωθῆναι ἕσον τάχιστα

Ἄρθρ. 5.

Οἱ δήμαρχοι θέλουσι μετρήσει καὶ προσδιορίσει τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ δυνηθῆ τὸ πολὺ ἕως τὴν 15 (27) Φεβρουαρ. νὰ καθυποβληθῆ εἰς τοὺς διοικητὰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν πᾶρέδρων, καὶ διὰ τοῦτο νὰ τελεωθῆ καὶ ἐγκριθῆ ἐγκλίτως ἡ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς πράξεως αὐτῆς ἐκτελέσει τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ διοικητὰι θέλουσι δώσει κατὰ ταῦτα ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ θέλουσι ἐπαγρυπνῆναι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνήκουσαι ὡς ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἀνανεώσεως τῶν δημάρχων καὶ πᾶρέδρων τῶν δήμων τρίτης τάξεως, πρέπει νὰ γείνωσι παρ' αὐτῶν τὸ πολὺ ἕως τὴν 22 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) τ. ε. καὶ νὰ κοινοποιηθῶσι ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ διοικητὰι θέλουσι ἀποστέλλει τοὺς καταλόγους τῶν εἰς τοὺς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐκλεγθέντων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν πᾶρέδρων ἐκάστου ἐντὸς 48 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, μετὰ γνωμοδότησιν εἰς τὴν προϊσταμένην ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ διοικητὰι θέλουσι ἐπαγρυπνεῖν ἐπὶ εὐθύνη, ὥστε τὰ νεοκλεγμένα δημοτικὰ συμβούλια, καθὼς καὶ οἱ νεοδιορισθέντες δήμαρχοι καὶ πᾶρεδροι, νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν εἰς τὴν νόμιμον προθεσμίαν τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. μετὰ προηγηθείσαν ὀρκοδοσίαν μετὰ τρόπον ἐπίσημον.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῆναι ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τοῦ Βασιλείου κατὰ δύο συνεγεῖς κυριακὰς εὐθὺς ἀφ' οὐρανίου.

2. Πλοία προσερχόμενα ομοίως από ξένας επικρατείας με φορτίον, αποβιβάζουσιν αυτό και αναχωροῦσι κενά, ἢ τάνάπαι, πληρόνουσι τὰ 2/3 τοῦ δικαιώματος.

3. Πλοία προσερχόμενα από ξένας επικρατείας κενά, και ἀποπλέοντα πάλιν κενά, ἢ ὅσα ἐρχόμενα φορτωμένα αναχωροῦσι με τὸ αὐτὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον εἶχον ὅταν ἦλθον χωρὶς νὰ ἀποβιβάσωσι τίποτε, πληρόνουσι τὸ 1/3 τοῦ δικαιώματος.

4. Πλοία προσερχόμενα από λιμένας τοῦ Βασιλείου, και εἰσερχόμενα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, πληρόνουσι τὸ ἡμισυ τῶν δικαιωμάτων.

5. Θεωρεῖται ὡς φορτωμένον πᾶν πλοῖον ἔχον εἴτε τέλειον, εἴτε ἀτελὲς τὸ φορτίον του.

Ἐξαιρέσεις.

1. Ὅσα πλοία ἀναγκάζονται νὰ εἰσέλθωσι εἰς ἕνα λιμένα, εἴτε ἀπὸ τρικυμῖαν, εἴτε διότι ἔπαθον βλάβην, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς δικαιώματος, ἐὰν αὐτὰ οὔτε ἐκφορτώσωσι, οὔτε φορτώσωσι· δύνανται δὲ νὰ μείνωσι ἐλευθέρως 8 ἡμέρας.

2. Ὅσα πλοία ὠρισμένα δι' ἄλλον λιμένα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμποδίζονται ἐξ αἰτίας τινὸς ὑποθέσεως, ἤθελον εἰσελθεῖ εἰς ἄλλον λιμένα, ἀλλ' ἤθελον δηλοποιήσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικόν, ὅτι δὲν ἔχουσι σκοπὸν οὔτε ν' ἀποβιβάσωσι, οὔτε νὰ παραλάβωσι φορτίον, δύνανται νὰ μένωσι 5 ἡμέρας εἰς τὸν λιμένα, χωρὶς νὰ πληρώσωσι ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ φάρου δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἐκτὸς τούτου νὰ παραδώσωσι και νὰ παραλάβωσι ἐλευθέρως γράμματα και χρήματα, μέχρις ὅτου ἰδιαίτερα διατάγματα διατάξωσι ἄλλως περὶ τούτου.

4. Εἰς τοὺς στρατιώτας και ὑπαξιωματικοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τῆς ἀνω ὀρισθείσης προθεσμίας τῆς ἀμνηστίας γίνουσι ἐνοχοὶ λειποταξίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀποσπασθῶσι ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Διὰ ἄλλα στρατιωτικὰ κακουργήματα και κοινὰ πλημμελήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένε τις, τυχόν, λειποταξίας ἐνοχος περιπλέον, εἴτε πρὸ τοῦ, εἴτε και ἀφοῦ ἐλειποτάκτησε.

3.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ και ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ και διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, και, ἐκτὸς τούτου, θέλει ἀναγνωσθῆ εἰς ὅλας τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου τὰς ἐκκλησίας ἐπ' ἁμβωνος μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας εἰς δύο κατὰ συνέχειαν Κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 (13) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ Μ Α Λ Τ Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Ο Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, και διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι φυλάττωσι ἀπαρασαλεύτως τὴν ἀρμοδιότητα, τὴν ὑποδειχθεῖσαν εἰς αὐτὰς γενικώτερον μὲν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833, ἀκριβέστερον δὲ διὰ τῶν ἐπομένως ἐκδοθέντων νόμων διαταγμάτων και εἰδικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 2.

Ὅστε αἱ Γραμματεῖαι εἰς τὸ ἑξῆς θέλουσι ἐνεργεῖ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των, χωρὶς νὰ ἐρωτῶσι, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος Ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρώμεν τὰς πράξεις των, και χρείας καλούσης, νὰ μεταβάλωμεν αὐτὰς· πλὴν πρέπει νὰ προσέχωμεν ἐν ταύτῳ και εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπηδῶσι τὰ ὅρια τῆς ἀρμοδιότητός των, και ν' ἀποφεύγωσι τὰς περιττὰς ἀναφορὰς, και μάλιστα περὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἀρμόζει εἰς αὐτὰς νὰ ἀποφασίσωσι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων και σημαντικῶν περιπτώσεων.

Ἄρθρ. 3.

Δὲν χρειάζεται νὰ ζητῶσι τὴν ἐγκρισίν Μας διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν ποσοτήτων, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν διὰ τὰς γραφικὰς χρείας των ὡς ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐξόδων, παρομοίως και ὅταν πρόκειται δι' ἄλλα τινὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ των, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἤδη τὴν ἐγκρισίν Μας, προϋποτιθεμένου, ὅτι τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἀνήκουσι μετὰξὺ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις ἐπιφυλλάττεται εἰς αὐτὰς· ἡ δὲ εἰδικὴ ἐγκρισὶς Ἡ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 11 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ γενικῆς ἀμνηστίας διὰ τοὺς λειποτάκτας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ο Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ τοὺς λειποτακτῆσαντας ἐκ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς στρατιώτας και ὑπαξιωματικοὺς, πρὸς ἐορτασμὸν τῶν τελεσθέντων Ἡμετέρων γάμων, και τῆς εὐτυχοῦς ἐπιστροφῆς Ἡμῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον, ἀπὸ πατρικὴν εὐμένειαν και χάριν, γενικὴν ἀμνηστείαν, ὅθεν και διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1.

Εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας και ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅσοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης γενικῆς ἀμνηστίας ἐγέναν ἐνοχοὶ λειποταξίας, ἢ κατ' ἄλλον δῆποτε τρόπον ἀπεσπασθησαν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των διὰ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον καιρὸν, και κατὰ τὸ παρὸν λείπουν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς, θέλει δοθῆ ὡς πρὸς τοῦτο πλήρης συγχώρησις, και τελεία ἀπόλυσις τῆς ποινῆς, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ ἀπὸ σήμερον ἕως εἰς τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1837 ἐπιστρέψωσι αὐτοθελήτως εἰς τὰ τάγματά των, ἢ τὰς ταξεῖς και θέσεις των, και ἀποφαίνονται ἔτοιμοι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐτοὺς χρέη.

2.

Ἡ συγχώρησις αὕτη μολοντούτο δὲν δύναται νὰ χορηγηθῆ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 28 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί παύσεως του μέχρι τουδε Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Οικονομικών Κυρίου Ν. Γ. Μπότση από την θέσιν ταύτην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διά του παρόντος τον κύριον Ν. Γ. Μπότσην της θέσεως του Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Οικονομικών και διατάττομεν όπως έμειν εις το Συμβούλιον της Έπικρατείας ως Σύμβουλος εις τακτικήν υπηρεσίαν με τον κανονικόν μισθόν τον συνδεδεμένον με την θέσιν ταύτην.

Συγχρόνως ευαρεστούμεθα να εκφράσωμεν προς αυτόν την Ημετέραν ευχαρίστησιν διά τον καθ' όλην την διάρκειαν της εις αυτόν εμπιστευθείσης ανωτέρω διευθύνσεως, αποδεδειγμένον ζήλον, και την προς Ημας άφοσίωσίν του.

Εν Αθήναις, την 23 Δεκεμβρ. 1837 (4 Ιανουαρίου 1838).

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί αναθέσεως της θέσεως του Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Οικονομικών εις τον άχρι τουδε Γενικόν Ταμίαν του Βασιλείου Κύριον Γ. Σπανιολάκην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ευαρεστούμεθα να αναθέσωμεν διά του παρόντος την θέσιν του Γραμματέως της Έπικρατείας της επί των Οικονομικών Γραμματείας εις τον άχρι τουδε γενικόν Ταμίαν του Βασιλείου Κύριον Γ. Σπανιολάκην με τον κανονικόν μισθόν τον συνδεδεμένον με την θέσιν ταύτην, έχοντες πλήρη πεποίθησιν εις την πολυχρόνιον εμπειρίαν, την αποδεδειγμένην φρόνησιν και τον χαρακτήρα του.

Εν Αθήναις, την 23 Δεκεμβρ. 1837 (4 Ιανουαρίου 1838).

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περί της γενομένης μεταξυ της Ελλάδος και Έλβετίας συνθήκης.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Η ακόλουθος ύπουργική διακήρυξις περί της γενομένης μεταξυ της Ελλάδος και Έλβετίας συνθήκης άφορώσης την άκίρωσιν των επί της εξαγωγής των υπαρχόντων κτλ. δικαιωμάτων ανταλλαχθείσα με άλλην όμοίαν της Έλβετικής Διαίτης, μνηολογουμένην την 18 Ιουλίου 1836, δημοσιεύεται διά της παρούσης Έλληνιστί, Γαλλιστί και Γερμανιστί.

Εν Αθήναις, την 10 Δεκεμβρίου 1837.

Ο προσ. επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικων Γραμματεως της Έπικρατείας

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Αί Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Ελλάδος και της Έλβετικής Διαίτης αποφασίσασαι κατά κοινήν συγκατάθεσιν να ε-

κολώνωσι την από της μιᾶς εις την έτέραν επικράτειαν μεταβίβασιν των υπαρχόντων, όσα ήθελον άνήκει εις τους υπηκόους άμφοτέρων των μερών, και επί τούτω ν' άκυρώσωσι μεταξυ των δύο επικρατειών τας εισπράξεις τας γνωστας υπό το όνομα «δικαίωμα του κληρονομείν τους ξένους, δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπαρχόντων» φόρος μεταναστεύσεως και άλλας τοιαύτας, έσυμφώνησαν τα έφεξής άρθρα.

1. Τα δικαιώματα τα γνωστά υπό το όνομα «δικαίωμα του κληρονομείν τους ξένους, και δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπαρχόντων» δεν θέλουν του λοιπού άπικτείσθαι ούδ' εισπράττεσθαι, όπόταν εν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεάς, πωλήσεως, μεταναστεύσεως, ή άλλης τινός περιστάσεως, πρόκειται περί μετακομίσεως υπαρχόντων ή κινητών κτημάτων εκ της Ελλάδος εις την Έλβετίαν είτε εκ της Έλβετίας εις την Ελλάδα, καθότι πάς τοιοϋτος φόρος είναι και μένει άκυρος μεταξυ των δύο ειρημένων επικρατειών.

2. Διά του προηγουμένου άρθρου έννοσούνται ούχι μόνον αι εισπράξεις και άλλαι τοιοϋτου είδους φορολογίαι, όσαι άποτελοϋσι μέρος των δημοσίων προσόδων, αλλά και όσαι άχρι τουδε ήθελον επιβάλλεσθαι προς όφελος έπαρχιών, πόλεων, δικαιοδοσιών, συντεχνιών, κοινοτήτων ή στόμων, εις τρόπον, ώστε τα ένεργούντα τοιαύτας εξαγωγάς υπαρχόντων άτομο, δεν θέλουν υπόκεισθαι εις άλλας εισπράξεις ή φόρους, ειμή εις εκείνους μόνον, οτινες επί λόγω κληρονομίας, πωλήσεως, ή ανταλλαγής οποιασδήποτε ιδιοκτησίας, είναι επίσης επίθε-

τοι ή επίθετοι και εις τους ίθαγενείς, κατά τους εις έκάστην των δύο επικρατειών ισχύοντας νόμους, διατάξεις και διατάγματα. 3. Η ανωτέρω συμφωνία θέλουσιν έχει πλήρες και όλοσπρεπεί κίσεως, ής ήμέρας ανταλλαχθή ή επικύρωσις της παρούσης διακήρυξεως' άλλ' έντοσούτω διά ν' απολαύσωσιν όσον άνάγκην οι υπήκοοι έκάτερων των συμφωνηθέντων μερών τας εισπράξεις, αίτινες ήθελον προκίψει εις αυτούς εκ της παρούσης συνθήκης, άπεφασίσθη ρητώς, ώστε αι ειρημέναι συμφωνίαι να εξακολουθήσωσιν από τουδε ως προς όλα τα μη εισέτι εξαχθέντα ύπαρχόντα, όσα άνήκουσιν εις υπηκόους έκάτερων των Κυβερνήσεων.

Προς πίστωσιν τούτων ύπεγράφη ή παρούσα διακήρυξις εν όνόματι και κατά διαταγήν της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος παρά του επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικων Γραμματέως της Έπικρατείας, φέρουσα και την σφραγίδα της Γραμματείας ταύτης διά ν' ανταλλαχθή με έτέραν όμοίαν εκδεδομένην παρά της Έλβετικής διαίτης.

Έξεδόθη εν Αθήναις την 12 (24) Ιουνίου 1837.

Ο επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικων Γραμματεως της Έπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί αύξήσεως του αριθμού των παρά τοις έμποροδικείοις τακτικών δικαστών κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει της Ημετέρας επί της δικαιοσύνης Γραμματείας

π) 'Η σύστασις χειροτεχνιών διά κλώσιμον βαμβακίων, μεταξίων, μαλλίων και λιναρίων'

ρ) 'Η σύστασις χειροτεχνιών διά κατασκευήν σιδηρών, χαλκίνων και άλλων μεταλλικών έργων'

σ) 'Η είσχωγή ή ή κατασκευή τελειοποιημένων γεωργικών εργαλείων, ή και μηχανών αναγκαίων εις τους διαφόρους κλάδους της βιομηχανίας.

τ) 'Η ανεύρεσις των μέσων διά των οποίων δύνανται να εξοδευθώσιν εκτός του κράτους τὰ εντόπια προϊόντα της γεωργίας και βιομηχανίας.

15) 'Η επιτροπή πρέπει πάντοτε να έχη υπ' όψιν, ότι μετά τας πρώτας δοκιμάς, αί οποίαι είναι πάντοτε πολυδάπαναι, και προσδευούσης μάλιστα της βιομηχανίας, τὰ νέα προϊόντα δεν πρέπει να γίνωνται δαπανηρότερα από τὰ εξωθεν έρχόμενα της αὐτῆς ποιότητος με τὰ εντόπια' διότι αὐτὰ τότε δεν έμπορουν επικερδώς να πωληθώσιν, και ο προκείμενος σκοπός μας αποτυγχάνει.

16) 'Η επιτροπή θέλει φροντίσει να διανεμηθῆ καταλλήλως εις τὸ κράτος προσδιορισμένος αριθμός αντιτύπων του περι γεωργίης συγγράμματος του Κ. Γρηγορίου Παλαιολόγου, αντίτυπα, τὰ όποια ανήκουν εις τὴν κυβέρνησιν κατὰ τὰς συμφωνίας της με τὸν συγγραφέα' θέλει όμως συντάξει ή φροντίσει, να γραφώσιν, να τυπωθώσιν και να διαδοθώσιν εις τὸ κράτος συνοπτικά έγχειρίδια πραγματευόμενα διαφόρους κλάδους της βιομηχανίας, και γραμμένα μεθοδικώς εις ύφος απλου και εύληπτον, αρμόδιον δηλαδή εις τὴν τάξιν των βιομηχάνων, θέλει δε προσπαθήσει, ώστε να εκδίδεται εν ιδιαίτερον περιοδικόν σύγγραμμα περι γεωργίης και βιομηχανίας διά τὴν Ελλάδα, γραφόμενον εις τὴν απλοελληνικὴν γλῶσσαν.

17) 'Η επιτροπή θέλει πασχίσει να συνδέσῃ σχέσεις με άλλων άλληλογραφίαν με άλλας δημοσιεύει εις διάφορα μέρη της Ευρώπης ευρισκομένης εταιρείας, δια να ώφελῆται από τὰς ανακαλύψεις των και να κοινοποιῆ εις αὐτάς τὰς Ελληνικὰς βελτιώσεις.

18) 'Η επιτροπή αναφέρεται άμέσως εις τὴν ημετέραν επι των Έσωτερικῶν Γραμμ., και δι' αὐτῆς λαμβάνει τὰς καταλλήλους αποφάσεις και διαταγὰς μας.

19) Αί πρὸς ἡμᾶς αναφοραί, τὰ προγράμματα, και όλα εν γένει τὰ έγγραφα της επιτροπῆς υπογράφονται από τὸν πρόεδρον αὐτῆς, ή εν έλλείψει αὐτοῦ από τὸν αντιπρόεδρον και από τὸν γραμματέα.

20) 'Η επιτροπή έχει ιδιαίτεραν σφραγίδα φέρουσαν τὰ παράσημα του κράτους, ως είναι επί των άργυρῶν νομισμάτων, και τὴν εις τὸ άρθρον 1 σημειωθείσαν επιγραφὴν, ως επίκλησιν.

21) 'Η επιτροπή έχει επίσημον άλληλογραφίαν με τὰς διοικητικὰς αρχὰς του κράτους, αἵτινες είναι υπόχρεοι να δημοσιεύσουν τὰ προγράμματα αὐτῆς, και να δίδουν εις αὐτὴν ὅσας πληροφορίας ζητεῖ περι γεωργίης και βιομηχανίας.

22) Όλα τὰ γράμματα της επιτροπῆς φέροντα επί των φακέλων τὴν σφραγίδα αὐτῆς, καθὼς και τὰ πρὸς αὐτὴν εκ των έπαρχιῶν στελλόμενα είναι ελεύθερα ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.

23) Διά τὰς άμοιβὰς εις χρήματα, εκλεκτὰ ζῶα, μηχανὰς, εργαλεία και σπόρους, δια τὴν κατασκευὴν των νομισματοσήμων, δια τὴν τύπωσιν βιβλίων και προγραμμάτων κτλ. θέλει εγκριθῆ εις τὴν επιτροπὴν ή αναγκαία πίστωσις εντός του προϋπολογισμοῦ του κράτους και θέλει τεθῆ εις τὴν διάθεσιν της δια της Γραμμ. των Έσωτερικῶν.

24) Έκ της ποσότητος της άνωθεν πιστώσεως έμπορεῖ να διαθέσῃ ή επιτροπή δια τὸ αὐτὸ έτος 3000 δραχ. κατὰ μῆνα,

δι' ενοίκιον του καταστήματος αὐτῆς δια γραφικὰ και άλλα μικρὰ έξοδα μέχρι περαιτέρω διαταγῆς.

25) Τὰς πιστώσεις τὰς οποίας κατ' έγγραφον αίτησιν της επιτροπῆς, θέλει εκδίδει πάντοτε και ὅσάκις είναι αναγκαίον εντός του εγκριθέντος προϋπολογισμοῦ του κράτους ή Γραμμ. των Έσωτερ. χωρὶς άρνησιν εις εντάλματα πρὸς τὸ γεν. ταμειον, θέλει τὰς παραλαμβάνει ο ταμίας της επιτροπῆς εκάστοτε επί αποδείξει παραλαβῆς, προσυπογεγραμμένης από τὸν πρόεδρον της επιτροπῆς, και θέλει τὰ έξοδεύει, και τὰ σημειώνει εις τὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸ δέον.

26) Έκάστη δαπάνη πρέπει προηγουμένως, να ψηφοφορηται τουλάχιστον από τὰ δύο τρίτα των μελών της επιτροπῆς' όλα τὰ αποδεικτικά των έξόδων θέλουν επιθεωρεῖσθαι πριν της έξοφλήσεως των από τὸν πρόεδρον και τὸν γραμματέα.

27) Καθ' εκάστην τριμηνίαν ο ταμίας της επιτροπῆς δίδει λόγον εις αὐτὴν περι των γενομένων δαπανῶν, αἱ οποίαι πρέπει να εγκριθώσιν από τὴν επιτροπὴν, και υπογραφθώσιν από τὸν πρόεδρον και τὰ παρόντα μέλη της επιτροπῆς' ονομαστικῶς δε πρέπει να υπογραφθῆ τὸ πρωτόκολλον της συνεδριάσεως περι της αναγνωρίσεως αὐτῶν.

28) Εἰς τὸ τέλος του έτους ο ταμίας διευθύνει τοὺς λογαριασμοὺς της επιτροπῆς ὁμοῦ και τὰ δικαιολογητικά έγγραφα και πρωτόκολλα των συνεδριάσεων τὰ άφορῶντα τὴν διαχείρησιν και εγκρίσιν εκάστης δαπάνης εις τὸ ελεγκτικόν συνέδριον δια να εξετασθώσιν.

29) Ο ταμίας είναι και υπεύθυνος φύλαξ και καταλογιστής των κεφαλαίων κατὰ τοὺς υπάρχοντας γενικοὺς κανονισμοὺς του λογαριασμοῦ, αὐτὸς είναι υπεύθυνος δια τὴν φύλαξιν των νομισμάτων, των βιομηχανικῶν προϊόντων, των στελλομένων δια διάφορα εις τὴν επιτροπὴν, των μηχανῶν και εργαλείων, καθὼς και τὰς δὲν φυλάττονται εις τὴν τριμηνιακὴν συλλογὴν, από της οποίας μελανοῦται ή επιτροπή δυνατὰ να ώφελῆται πρὸς επιτυχίαν του σκοποῦ της, και άλλων αντικειμένων εκπεμφθέντων ή παραδοθέντων εις τὴν επιτροπὴν, ή αγορασθέντων απ' αὐτὴν.

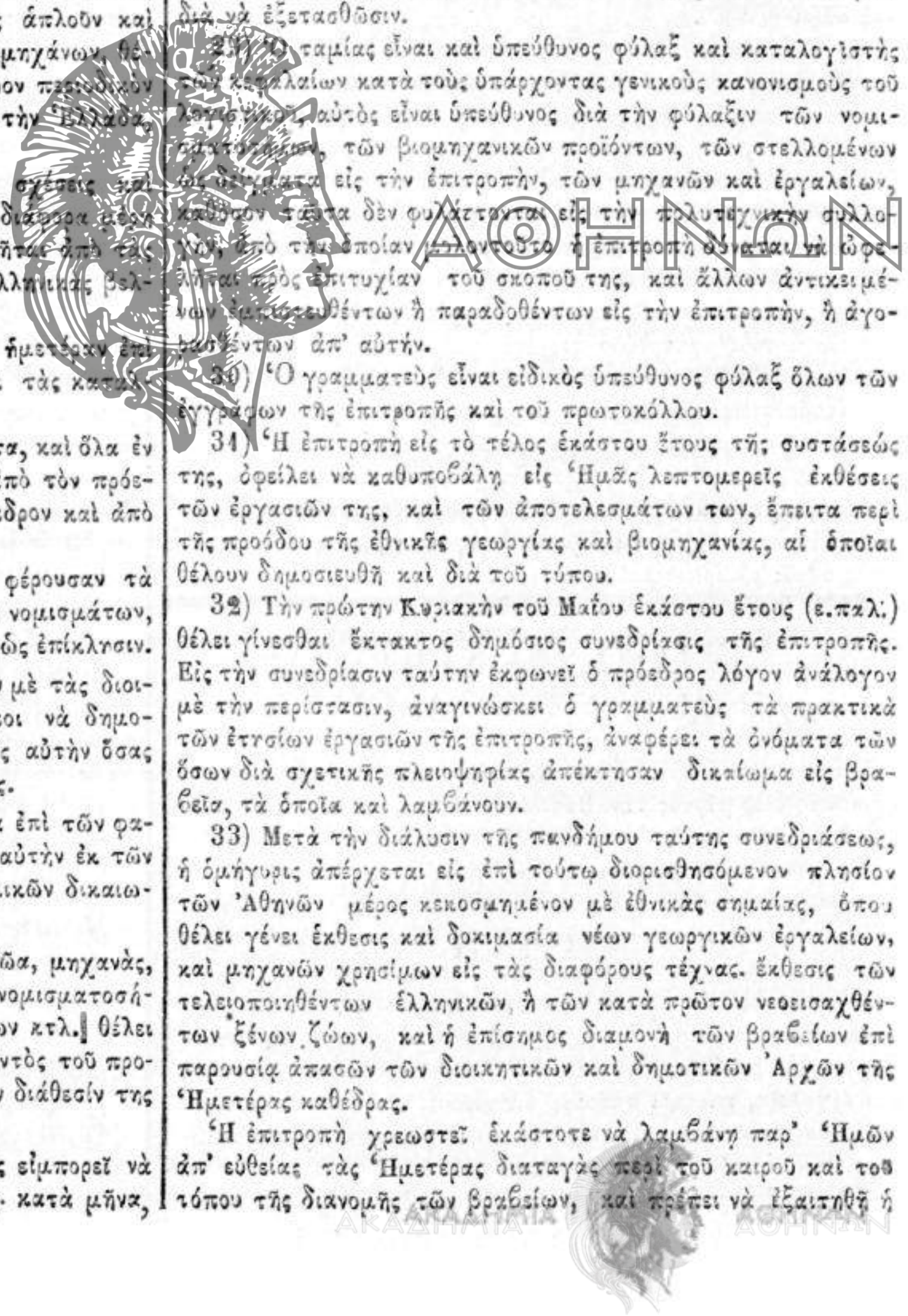
30) Ο γραμματεὺς είναι ειδικὸς υπεύθυνος φύλαξ όλων των εγγράφων της επιτροπῆς και του πρωτοκόλλου.

31) 'Η επιτροπή εις τὸ τέλος εκάστου έτους της συστάσεως της, οφείλει να καθυποβάλλῃ εις ἡμᾶς λεπτομερεῖς εκθέσεις των εργασιῶν της, και των αποτελεσμάτων των, έπειτα περι της προόδου της εθνικῆς γεωργίης και βιομηχανίας, αἱ οποίαι θέλουν δημοσιευθῆ και δια του τύπου.

32) Τὴν πρώτην Κυριακὴν του Μαΐου εκάστου έτους (ε.π.κλ.) θέλει γίνεσθαι έκτακτος δημόσιος συνεδρίασις της επιτροπῆς. Εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν εκφωνεῖ ο πρόεδρος λόγον ανάλογον με τὴν περίστασιν, αναγινώσκει ο γραμματεὺς τὰ πρακτικά των έττειῶν εργασιῶν της επιτροπῆς, αναφέρει τὰ ὄνόματα των ὄσων δια σχετικῆς πλειψηφίης απέκτησαν δικαίωμα εις βραβεῖον, τὰ οποία και λαμβάνουν.

33) Μετὰ τὴν διάλυσιν της πανδήμου αὐτῆς συνεδριάσεως, ή ὁμήγυρις άπέρχεται εις επί τούτω διορισθησόμενον πλησίον των Αθηνῶν μέρος κεκοσμημένον με εθνικὰς σημαίας, όπου θέλει γένει εκθεσις και δοκιμασία νέων γεωργικῶν εργαλείων, και μηχανῶν χρησίμων εις τὰς διαφόρους τέχνας. εκθεσις των τελειοποιηθέντων ελληνικῶν, ή των κατὰ πρόωτον νεοεισαχθέντων ζένων ζῶων, και ή επίσημος διαμονή των βραβείων επί παρουσίᾳ άπασῶν των διοικητικῶν και δημοτικῶν Αρχῶν της ἡμετέρας καθέδρας.

'Η επιτροπή χρεωστὰ εκάστοτε να λαμβάνῃ παρ' ἡμῶν απ' εὐθείας τὰς ἡμετέρας διαταγὰς περι του καιροῦ και του τόπου της διανομῆς των βραβείων, και πρέπει να εξαιτηθῆ ή

Γ'. Περιθρήσεις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 25. (163)

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἐνοχὸς περιθρήσεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Διάταξις γενική.

Ἄρθρ. 26. (148 § 2.)

Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων ἐξυβρίσεων, μόνον τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 12 δυσμενῶν αἰτιάσεων ἢ ἀλήθεια, ἀποδεικνυομένη, ἀπκλλάττει τὸν προσβάλλοντα τῆς ἐνεκα τούτων ποινῆς, διὸ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἢ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α. Ψευδῆς καταμνήσεις.

Ἄρθρ. 27. (334)

Ὅστις καταμνήσει εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐνεκα ἀξιοποιῶν τινὸς πράξεως, ἄνθρωπον, τοῦ ὁποῦ γινώσκει τὴν ἀθώτητα, ἢ δὲ καταμνήσεις του εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνάκρισιν τοῦ καταμνηθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδῆ καταμνήσει με φυλάκισιν.

1) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμνηθεῖσα πράξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα.

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμνηθεῖσα πράξις εἶναι πλημμέλημα.

3) Δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ πειθαρχικὴν τινα παράβασιν ἢ πταίσμα.

Β. Συκοφαντία.

Ἄρθρ. 28. (335)

Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνώσει δι' ἐξωδίκου διαφωμίσεως ἢ διαδόσεως, ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, δημοσίως, ἢ κρυφίως, πράξιν τινὰ, ἣτις, ἐὰν ἀληθεύσῃ, ἤθελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ με φυλάκισιν.

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ προσαπτομένη πράξις εἶναι κακούργημα.

2) Δύο ἐβδομάδων μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἐὰν αὕτη εἶναι πλημμέλημα.

3) Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνὸς, ἐὰν ᾖ πειθαρχικὴ παράβασις ἢ πταίσμα.

Γ'. Ἐξόθρισις τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 29. (336)

Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμνήσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου, ἢ δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημῶν, λοιδορῶν, χλευάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, δόξας, ἢ φρονήματα περιφρονητικά, εἴτε ἀνχφέρεται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἷον δῆποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ εἰς τὴν πρόδόν του.

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου τοῦ χρόνου καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, διήγειρεν ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν.

3) Ἐὰν αὕτη ἀπετείνοτο εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δίκαιον ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαιτέρον σέβας καὶ τιμὴν.

Ἡ παρουσία δύο, ἢ πλειοτέρων τοιούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνοντα αἰτία.

Ἄρθρ. 30. (338)

Φυλάκισις δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν καταγινώσκειται, ὡςάκις ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀπευθύνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικόν, ἢ θρησκευτικόν σωματεῖον, ἢ κοινωνίαν εἰς τάξιν ἢ εἰς κλάσιν ἀνθρώπων, ἢ εἰς ἔθνος ὁλόκληρον, ἢ ὡςάκις ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον τοιαύτης ομάδος δόξαι, ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Αἱ κατὰ τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἀπευθυνόμεναι προσβολαὶ καταδικάζονται κατ' ἐγκλητικὴν ἐκάστου μέλους τῆς προσβαλλομένης τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἢ δὲ ἐγκλησις ἐκάστου μέλους τοῦ προσβληθέντος ἔθνους τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ προσβληθέντος ἔθνους.

Ἄρθρ. 31. (339)

Ἐὰν συνηπηρετοῦντες καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των προσβάλλωσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μεταξὺ αὐτῶν ὑπερεπήδησε τὰ συγκεκριμένα ὄρια ὡς πρὸς τὸν ὑπάλληλόν του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκαῖνον τὴν χρεωστούμενην ὑποταγὴν, ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπῆς τις πράξις ἢ ἐκφρασις μεταξὺ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦται περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται, ὄχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὁρισμούς.

Δ. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 23. (340)

Ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ψευδῆ καταμνήσει ἢ ψευδῆ συκοφαντίᾳ, ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 27 καὶ 28 ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης παραστάσεως ἢ ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς διὰ τῆσιν ἄλλων ἕθρων, ἣτις δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀνεγκλίως συνηπηρετήμενη μετὰ τὴν προσαπτομένην πράξιν.

Ἄρθρ. 33.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 29 καὶ 30 εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσβολὴ, καὶ τοι μὴ ἐκθέτουσα τὸν προσβαλλόμενον εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν, ἀπευθύνεται εἰς δημόσιον ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρετὴν τοῦ κράτους, καὶ ἀφορᾷ σχέσιν τινὰ τῆς δημοσίου αὐτοῦ ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ἄρθρ. 34. (341)

Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας συγχωρεῖται, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων ἀπαδείχθη ἐντελῶς, τιμωρεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὁ προσβάλλων μετὰ τὸν ἐλάχιστον ὄρον τῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ἦτον χωρὶς ἀνάγκην ἰδίως δυσμενὲς ἢ ἐὰν ὁ τόπος, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ προσβολὴ, τὴν κατέστησεν ἰδίως δυσμενῆ ἢ ἀπρεπῆ.

Ἄρθρ. 35. (342)

Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξόθρισιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην ἐμπεριεχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς, μολοντοῦτο ὁ προηγηθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνυβρίζοντα αἰτία μετριάσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 36. (343)

Αἱ εἰς τὰ ἀρθρα 27—30 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπτώσει τοιούτων προσβολῶν γενομένα ἐγγράφα, σημεία ἢ συμβολικαὶ παραστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

Β. ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ.

Έκθεσις	Όλική ποσότης	Επισυναπτόν.	Παρατηρήσεις.
I. Έκτακτος χρήσις.			
α. Έγγυθην δάνειον, τόκοι και απόσβεσις	2,981,084	19	
β. Βαυαρικαί προκαταβολαί απόδοσις κεφαλαίου και τόκων	1,407,435		
γ. Παλαιόν χρέος		
δ. Φάλαγξ	710,000	20	
ε. Σύνταξις του υπέρ πατρίδος αγωνισθέντος στρατού	517,208	21	
ζ. Όροφυλακή των συνόρων	4,150,000	22	
Ποσότης των έκτάκτων εξόδων	6,765,727		
II. Τακτική χρήσις.			
A. Έξοδα δημόσια του τρέχοντος έτους.			
1. Ανακτόριον	1,000,000		
2. Συμβούλιον της Έπικρατείας	264,290	23	
3. Έξωτερικαί σχέσις	378,250	24	
4. Δικαιοσύνη	577,334	25	
5. Έσωτερική διοίκηση		
α. Έπιλογισμός διοικητικός, καταστήματα και οικοδομαί	1,577,238	26	
β. Χαρτοφυλακή	850,000	27	
6. Εκκλησιαστικά και εκπαίδευσις	28	
α. Έπιλογισμός του Έπουργείου	37,608		
β. Καταβολή του εκκλησιαστικού ταμείου	404,929		
7. Οικονομική διοίκηση		
α. Έπιλογισμός του Έπουργείου	92,740	29	
β. Έλεγκτικόν Συνέδριον	419,720	30	
γ. Αρχαί επί της εισπράξεως και εξαλήψεως	237,410	31	
8. Στράτευμα ξηράς	3,949,940	32	
9. Ναυτικόν	2,666,160	33	
10. Προσθήκη διά τας διαφόρους προβλέψεις και εξαλήψεις	240,000		
B. Έξοδα της καταστάσεως των παρελθόντων έτων.	34	
1. Παθητικά καθυστερούντα	2,700,000		
2. Έπιλοιπα μένοντα από τὰ 1833, 34, 34 και 36	4,874,934		
3. Κατάστασις του ταμείου εις τὰ 1836	4,900,000		
4. Είς παραβλέψεις και εξαλήψεις	300,000		
Γ. Καθυστερούντα του 1837, τὰ όποια μεταβαίνουν εις τὰ 1838	3,000,000		
Ποσότης των τακτικών εξόδων	25,168,253		
Όλική ποσότης των εξόδων	34,933,980		

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ
ΑΘΗΝΑΝ

20.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν, ἐκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος, καὶ ὅστις κάμνη ἑναρξιν ἐπιτηδεύματός τινος ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἢ πληρωμὴ ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς τριμηνίας, καὶ ὅστις παύσει τοῦ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπιτήδευμά του ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἢ πληρωμὴ γίνεται μέχρι τέλους αὐτῆς τῆς τριμηνίας.

Ἄρχαι τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολουθῶς τῆς πληρωμῆς εἶναι ἡ ἀ. Ἰανουαρίου, ἡ ἀ. Ἰουλίου, καὶ ἡ ἀ. Ὀκτωβρίου.

21.

Τὰ ἐξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων λογίζονται εἰς βᾶρος τῶν δημοτικῶν ταμείων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ δῆμον συναχθησομένου ὀλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου. Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ πέμπτου τούτου θέλει ἐξοδεύεσθαι ῥητῶς εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

22.

Ὁ περὶ ἐκτελεστικῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων νόμος θέλει ἐφαρμοσθῆ κατὰ τῶν ἀρνούμενων τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, καὶ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ θέλει ἐνεργεῖ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τούτου πρὸς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας ἀνατιθέμενα χρέη.

23.

Αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἄρχαι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

24.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐφοδιάσει τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς Ἄρχας, μὲ τὰς προσηκούσας ὁδηγίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὠρισμένα.

25.

Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836, περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμος παύει πλέον ἀπὸ τὸ νὰ ἦναι εἰς ἰσχὺν διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ διὰ τὸ μέλλον· ἀντὶ δὲ τούτου, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν νόμος.

26.

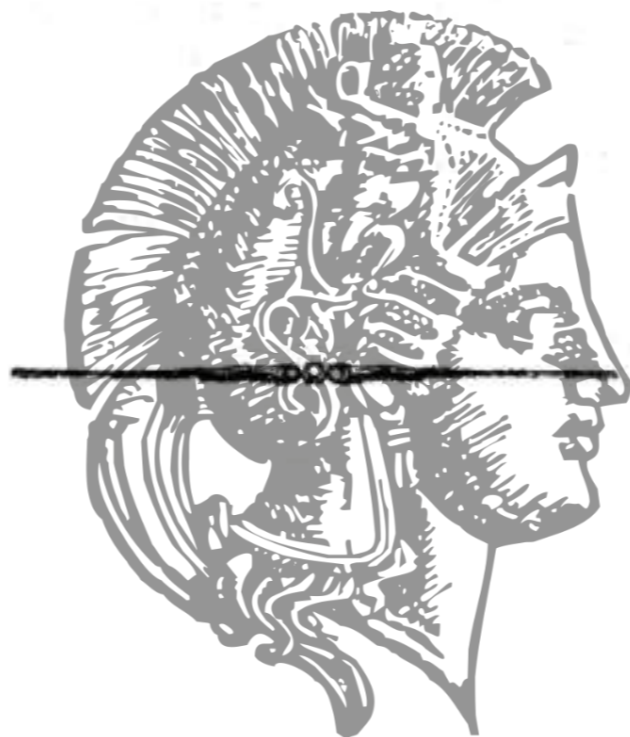
Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀθῆναι, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1837.

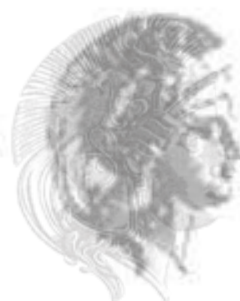
Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Μ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ
Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί του διορισμού του Κ. Α. Πολυζωΐδου ως Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου Κ. Α. Πολυζωΐδην Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει δὲ διευθύνῃ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὁμοῦ μετὰ ἐκείνην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐπίσης διὰ τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν τῷ ἀναθέττομεν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς πύσεως τοῦ Κ. Ἰ. Ρίζου ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀπὸ τὴν διευθύνσιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ περὶ τῆς κατατάξεώς του ὡς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Ν. Ἰάκωβον Ῥίζον τῆς θέσεως τοῦ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοῦ Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καθὼς καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. διαττάτομεν ὁμοῦ ὅπως ἐμῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς Σύμβουλος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, μετὰ τὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην, διὰ τὴν ὠφελῶμεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὴν πολυπειρίαν καὶ τὰς γνώσεις του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837,

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Πολυζωΐδου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου Κύριον Α. Πολυζωΐδην Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τὸν κανονικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς πολυειδῆς γνώσεις, καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Παΐκου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Εἰσαγγελέα παρατῶ Ἀρείου Πάγου Κ. Α. Παΐκον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὸν τακτικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς πολυειδεῖς γνώσεις καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐδιστάσαμεν νὰ ἀφήσωμεν ἀμετάβλητον τὸ ἐν τῇ ἀπου-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 36 ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Επισυναπτόμενον αριθ. 2.

Ειδικός προϋπολογισμός του επί των δεκάτων φόρου.

Αριθ.	Εκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερική		Όλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	<i>Φόρος δεκάτων.</i>					
1	Άκαθάριστον εισόδημα, ως έγγιστα υπολογισθέν	6,330,000		
2	Έξοδον διά την είσπραξιν των φυσικών προϊόντων, όταν δηλοϊότε ή ένοικίαισι δέν ήμπορέση νά γίνη	30,000		
3	Καθαρών έσοδον Έξ έκατομμύρια τριακόσιν χιλιάδες δραχμαί.	6,300,000		

Έν Αθήναις, την 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Επισυναπτόμενον αριθ. 3.

Ειδικός προϋπολογισμός του επί των ζώων φόρου.

Αριθ.	Εκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερική		Όλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	<i>Φόρος ζώων.</i>					
1	Άκαθάριστον έσοδον. Ός έγγιστα υπολογισμός	2,050,000		
2	Έξοδον. Ιδιαίτερα έξοδα διά την είσπραξιν, όταν δηλαδή ή ένοικίαισι δέν ήμπορέση νά γίνη		
3	Καθαρών έσοδον Δύω έκατομμύρια πενήντα χιλιάδες δραχμαί.	2,050,000		

Έν Αθήναις, την 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, ΚΡΙΑΖΗΣ, Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ Α. ΠΑΪΚΟΣ

της 'Επικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ 'Ημετέρου Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὅπου θέλει συμβῆναι νὰ μὴ ἐνοικισθοῦν οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι, ἐκεῖ θέλει ἐνεργηθῆναι ἡ εἰσπραξίς των διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀπὸ 8 (20) Ἰουνίου 1836.

2. Αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν φόρων παρὰ τῶν φορολογουμένων θέλουν γενῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) τ. ε. περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

3. Ὁ 'Ημέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπράξεως τῆς ἀποδεκατώσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ πρόσοδοι χωρίων τῶν ἢ δήμων ἢ καὶ ἐπαρχιῶν ἐλοκλήρων, δὲν θὰ ἐνοικισθοῦν ἀπὸ τῶν κρέται νὰ ληφθῆ πρόνοια περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν ἀπὸ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ περὶ ἐπιφυγῆν πολλῶν καὶ πολυκαιρινῶν ἐπιστασιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ 'Ημετέρου Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, κανονίζομεν τὴν εἰσπραξὶν ταύτην ὡς ἔπεται.

1. Ὅλα τὰ ὄσπρια, λαχανικά, μπιστάνια, ὀπωρικά, ἀμπέλια, ὄψιμαῖα ἐν γένει ἔλα, ὡς βαμβάκια, σήσαμος, γλυκάνισος, ριζάρια, ἀραβόσιτος, καλαμπόκια, καπνοὶ κτλ. θέλουν δεκατισθῆ κατ' ἐκτίμησιν εἰς χρήματα· καὶ ἡ μὲν ἐκτίμησις θελεῖ γενῆ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρ. 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἡ δὲ τιμὴ θέλει προσδιορισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ δημάρχους σχηματισσομένου πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὄρου, κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1834. 'Ημέτερον διάταγμα.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται ἕνας παρὰ τοῦ δημάρχου δημογέροντος δι' ἕκαστον δῆμον, ἕτερος παρὰ τοῦ Βαστ. οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ὁ τρίτος παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, εἶον σίτου, κριθῆς σίκαλις, βρόμης, κτλ. ἡ ἀποδεκατώσις γίνεται ὡς ἔπεται. Οἱ φορολογούμενοι ἀφοῦ δέσουν τοὺς ῥηθέντας τούτους καρποὺς εἰς ἰσοβρῆ δεμάτια, σχηματίζουν θημωνίας πηραμυδοειδεῖς. Ἀπὸ τὰς θημωνίας ταύτας ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντιπρόσωπος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἐνὸς ἐπὶ τούτῳ διορισμένου παρέδρου, ἢ τοῦ δημογέροντος, ὅπου δὲν ὑπάρχει δήμαρχος, καὶ ἐνὸς ἱερέως, πέρνει ἀδιαφόρως καὶ χωρὶς ἐκλογῆν ἀπὸ μίαν μόνην ἀράδαν τῆς θημωνίας πέντε δεμάτια, τὰ ὅποια ὁ φορολογούμενος κοπανίζει καὶ λυχνίζει ἔπειτα τὰς σχίζει εἰς ὀκάδας καὶ κατ' αὐτὰ ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῆς θημωνίας, τὰς ὀκάδας καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἐθνικὸν δικαίωμα· πρέπει δὲ νὰ

προσκληθοῦν προηγουμένως οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχουν εἰς χωριστὰς θημωνίας τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτητικῶν γαιῶν δεμάτια, καὶ εἰς χωριστὰς τὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Τῆς πράξεως ταύτης θέλουν καταστρωθῆ πρωτόκολλα εἰς εἶδος πινάκων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταφαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν τῶν δεματίων, τὸ βάρος τῶν πέντε δεματίων, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὄλου καρποῦ, καὶ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίωματος, καὶ θέλουν ὑπογραφθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνω μνησθέντας. Ματὰ τὴν πράξιν ταύτην οἱ φορολογούμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διαθέσουν, ὅπως θέλουν τοὺς καρποὺς των.

3. Τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει ληφθῆ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τῶν τιμῶν, ἐξαχθησομένου ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῶν τιμῶν, διὰ μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη ἀπὸ 4 Ἀυγούστου ἕως 30 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τὸ ἀραβόσιτον καὶ καλαμπόκιον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου.

4. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουν ἰσχὺν ὁμολογιῶν καὶ θέλουν διευθύνεσθαι ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ χρήματα εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας, τὰς ὅποιας ὀρίζει ὁ νόμος τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ τ. ε., μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅ,τι τὰ ἐκ τοῦ ἀραβόσιτου καὶ τοῦ καλαμπόκιου χρήματα θέλουν πληρωθῆ ὅλα εἰς τὴν τρίτην προθεσίαν ὁμοῦ μὲ τὸ ἔσχατον τρίτερον τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

5. Ἄν, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσίαν, δὲν πληρωθῆ ὁ φορολογούμενος, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησην τῶσαι πράγματος τοῦ μὴ πληρωθέντος, ὅσον ἐπαρκεῖ νὰ ἐξορληθῆ τὸ χρέος αὐτοῦ.

6. Ὁ 'Ημέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἀναλόγως μὲ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου 24 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) τ. ε., διατάγματος, λαμβανόμενον ὑποφωρῶν νόμου καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς 'Ημετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

α'. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος διὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει ἐνοικισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 18 Ἀπριλ. 1836.

β'. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἐνεργήσει αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δρόμου από τον τόπον της αποστολής έως την οίκιαν του χρεώστου.

Άρθρ. 3.

Αν ο αὐτὸς ποιητὴρ ἀποστέλλεται εἰς πολλοὺς χρεώστας συγχρόνως, δύναται κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἐνδὸς ὁποιοῦδήποτε τούτων, ἢ εἰς ὅλας διαδοχικῶς, ἀλλὰ λαμβάνει παρ' ἐνὸς ἐκάστου ὀλόκληρον τὸ πρόστιμον καὶ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὸν δρόμον, κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρ. καὶ χρεωστῆι νὰ παρυσιάζεται διὰ τοῦτο εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθ- ημέραν.

Άρθρ. 4.

Ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ πρόστιμου καὶ τῆς ἀποζημιώ- σεως τοῦ δρόμου, ὁ χρεώστῆς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τί- ποτε ἄλλο εἰς τὸν ποιητὴρα εἰμὴ μόνον ὅ,τι ἀναγκαιοῦν διὰ τὸν ὕπνον τοῦ ἐντὸς τῆς οἰκίας του.

Άρθρ. 5.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ποιητῶρων ἐνεργεῖται πάντοτε ἀπὸ μόνου τοῦς ταμίαις· ἀλλ' οἱ διοικηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσι πρὸς αὐτοὺς προσκαλούμενοι πᾶσαν βοήθειαν καὶ νὰ ἐνεργῶ- σιν, ὥστε πᾶσα πρὸς τὸν ποιητὴρα ἀντίστασις κατὰ τὴν ἐκ- τέλεσιν τῶν καθηκόντων του, θεωρουμένη ὡς πράξις ἀξιοποι- νος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 170 τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ καταμηνύεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

Άρθρ. 6.

Ἐὰν εἰς τὴν περίστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀρνήται νὰ διορίσῃ τὸν ὑπάλληλον αὐτῆς νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ποιητῶρος, ἡ ἀρχὴ αὕτη καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ τὴν τὴν ἀρνήσιν, ὁ δὲ ποιητὴρ διαμαρτυρούμενος ἢ ἐγγράφως ἢ στοματικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων διὰ τὴν ἀρνήσιν αὐτῆν, προχωρεῖ ὁμοῦς εἰς τὴν ἀπύργωσιν τῆς περιουσίας τοῦ χρεώ- στου κατὰ τὸ ἄρθρ. 8.

Άρθρ. 7.

Τὰ ἐξαιρούμενα ἀπὸ τὴν κατάσχεσιν ἢ μεσεγγύησιν μετὰ τῆς περιουσίας τοῦ χρεώστου εἶναι μόνον καὶ μόνον ὅσα αὐτὸς λεξεί ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 885 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἤθελεν ἀρνηθῆ νὰ συμ- πράξῃ μετὰ τοῦ διοικητοῦ τὴν κατάσχεσιν περὶ ἧς διαλαμ- βάνει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρ. 1835 διατάγ- ματος.

Άρθρ. 9.

Ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέρην ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμίαι νὰ κάμῃ χρῆσιν πρῶτον ὁποιοῦδήποτε τῶν 4 μέσων νο- μίσῃ καταλληλότερον κατὰ τοῦ χρεώστου ἢ τὴν πώλησιν τῆς κινητῆς περιουσίας του, ἢ τὴν πώλησιν τῆς ἀκινήτου, ἢ τὴν μεσεγγύησιν τῶν ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ ἄλλου, ἢ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, πάντοτε ὁμοῦς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρ. 1835 διατάγ- ματος. Οὐδὲν τῶν τοιούτων μέσων ἀποκλείει τὰ ἕλλα, ἀλλὰ μάλιστα ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ ὅλα συνάμα.

Άρθρ. 10.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ τόπου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν περὶ ἀκτημοσύνης τοῦ χρεώστου διαθεσά-ω- σιν περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος.

Άρθρ. 11.

Τὸ παρὰ τοῦ 13 ἄρθρ. τοῦ ρηθέντος διατάγματος χορηγού- ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.

μενον εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς δικαίωμα ἐπεκτείνεται εἰς αὐτοὺς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς, καὶ εἰς τοὺς ὑπενοικιαστὰς ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν παύει πο- σῶς ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς τοὺς πρώτους ἐνοικια- στὰς καταδίωξις.

Άρθρ. 12.

Εἰς περίστασιν διενέξεως μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ὑπ- ενοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων, ἀφοῦ περὶ προσόδων ἐνοικιασθέντων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος δικτάγματος δοθῇ ἡ ἀγωγή εἰς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς πρωτευ- ούσης τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλή- τως. Ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς γίνεται ἡ κατα- δίωξις.

Άρθρ. 13.

Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγ- ματος, ὅσαι ἀντέκεινται εἰς τὸ παρὸν, ἀκυροῦνται, αἱ δὲ λοι- παὶ διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Άρθρ. 14.

Ἡ Ἡμετέρα Γραμμ. τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος δικτάγματος.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Μ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Περὶ δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου 288 τοῦ ποινικοῦ νόμου. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 288 τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ποινικοῦ νόμου παρελήφθησαν μετὰ τὴν λέξιν «ἐξετέλεσεν» αἱ λέξεις «τὴν πρὸ αὐτοῦ πραχθεῖσαν» ἐπομένως διορθοῦται ποῦτο, ὡς ἐφεξῆς.

«ὡς φωνεῖ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπέμαρτύρεται ἢ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσε τὴν παρ' αὐτοῦ πρα- χθεῖσαν ἀνθρωποκτονίαν».

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1837.

Ὁ ἐπι τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χρήσεως τοῦ ρωμαϊκοῦ στατήρος κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν δυσκολίαν, ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς κατα- σκευῆς μεγάλων ζυγίων, καὶ πολλῶν σταθμῶν διὰ τὸ ζυγί- ασμα βαρέωνπραγματειῶν, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὰ ἐμπορικὰ συναλλαγμάτῃ

τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν περὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου ζήλου, τῆς ἀόκνου ἐπιμονῆς του καὶ τῶν καλῶν ἐκδουλεύσεων, τὰς ὁποίας διαρκούσης τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι διαμονῆς του ἀφιέρωσεν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸ Κράτος Μας, καὶ προσθέτομεν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ἡμετέρας πρὸς αὐτὸν Βασιλικῆς εὐμενείας.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀπλουστέραν τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων ἀπεφασίσαμεν καὶ διαττάτομεν τὰ ἑφεξῆς.

1 Ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καταργεῖται.

2 Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει Μας καθυπερεκβαλεῖ ἀναὰ ἀναβολῆς τὰς προτάσεις του περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ πασῶν τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ἀρχῶν.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ παραδόσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας καὶ πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριον Ἰππότην δὲ Ῥουδάρτ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀναθέσωμεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν, τῆς ὁποίας ἡ διεύθυνσις ἐμπιστεύθη μέχρι τοῦδε εἰς τὸν Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ι. Ῥίζον, εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Ἰππότην δὲ Ῥουδάρτ. Συγχρόνως ἐκφράζομεν πρὸς τὸν Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ι. Ῥίζον τὴν

Ἡμετέραν εὐχαρίστησιν περὶ τῆς διεύθυνσεως τῆς Γραμματείας, καὶ διαττάτομεν νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διεύθυνῃ τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν, καθὼς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μὲ τὸν μέχρι τοῦδε μισθὸν του.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ο Θ Ω Ν

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ μεταβάσεως τοῦ Βαυαρικοῦ Συμβούλου καὶ Γραμματέως τοῦ Κράτους Ἰππότην δὲ Ῥουδάρτ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν.

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διορίζομεν τὸν Βαυαρὸν Σύμβουλον καὶ Ὑπουργὸν τοῦ Κράτους, κύριον Ἰππότην δὲ Ῥουδάρτ ἐξ ἰδιαιτέρας ἐμπιστοσύνης εἰς τὰς πολυεπεὶς γνώσεις του Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, μὲ τὸν τακτικὸν μισθὸν. Πρὸς τοῦτοις τὸν διορίζομεν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιφορτιστὸν αὐτὸν καὶ τὴν προεδρίαν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπιφυλαττόμεθα τὴν συνέργειάν του εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἀνακτοβουλίου Μας.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Φεβρουαρίου

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ συστάσεως δωδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.»

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισχίσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασιλεῖον

6. Καθαρισμός των όπλων εις την όπλοθήκην, και των μα-
χειρικων άγγείων.

γ'. Νέα γυμνάσια ταυτα δέ επαναλαμβάνονται παρ' εκεί-
νων, όσοι εδειχθησαν αδιάφοροι και άμελεις εις τας εξασκή-
σεις.

Αί ποινικαι αύται εργασίαι επιβάλλονται εις μόνον τους ναύ-
τας.

4. Κρατήσεις ήτοι :

α. Περιορισμός της άδειας της εκ του πλοίου απουσίας.

β'. Σίδηρα μεθ' ένός κρίκου εις τον πόδα.

γ'. Σίδηρα μεθ' ένός κρίκου, και μιās αλύσσου συρωμένης.

δ'. Σίδηρα επί του καταστρώματος, τό πολύ δύο ημέρας
και μίαν νύκτα.

ε. 'Επί μιās κεραίας, τό πολύ τρεις ημέρας ανά δύο ώρας
καθ' εκάστην.

ς'. Δέσιμον εις τον μεγάλον ιστόν τό πολύ τρεις ημέρας,
ανά δύο ώρας καθ' εκάστην.

5. Φυλάκισις έντός του πλοίου, αποβαίνουσα αυστηροτέρα
διά της προθέσεως αλύσσων, πέντε ημέρας τό πολύ κατά συ-
νέχειαν.

6. Παύσις εκ της ύπηρεσίας δι' ένα μήνα τό πολύ, έν τω
διαστήματι της όποις δέν λαμβάνει μισθόν ό τιμωρούμενος.

Άρθρον Β'.

Τά δια των άνωτέρω ποινων τιμωρούμενα σφάλματα είναι
τά επομένα :

α. Πάσα παρακοή ναύτου εις τον ύπαξιωματικόν ή αξιω-
ματικόν του, εάν δέν συνοδεύεται από ρητήν άρνησιν ύπακοής.

β'. 'Η μέθη, εάν δέν συνοδεύεται και από άταξίας.

γ'. Αί μεταξύ ανθρώπων του πληρώματος έριδες, όταν δέν
συνέβη πλήγωσις, και δέν έγινε χρήσις όπλων και βραχίων.

δ'. Πάσα απουσία εκ του πλοίου άνευ άδειας του άρμοδίου
άνωτέρου.

ε. Το άναμα των φωτων, ή ή εκ της ζήρας μετακομισις αυ-
των, εις καιρόν καθ' όν τουτο δέν συγχωρείται, και εις μέρος
του πλοίου, όπου είναι άπηγορευμένον ν' ανάπτονται και να
φέρωνται.

ς'. Πάσα παράβασις των διατάξεων της επί του πλοίου ά-
στυνομίας.

ζ'. Πάσα έλλειψις από τας κλάσεις, από την φυλακήν, και
έν γενει όλα τά σφάλματα τά εναντίων της πειθαρχίας και
της ύπηρεσίας του πλοίου, τά προερχόμενα από άμέλειαν, ή ό-
κνηρίαν.

Άρθρ. Γ'.

Τά άνωτέρω σφάλματα θεωροϋνται ως μάλλον αξιόποινα,
όταν πράττονται έν καιρώ νυκτός : όθεν και δύναται να διπλα-
σιασθή εκείνη εκ των άνωτέρω ποινων ήτις ήθελεν αποφασί-
σθη να επιβληθη εις τον άμαρτήσαντα.

Άρθρ. Δ'.

Αί διά τους αξιωματικούς πειθαρχικαι ποιναι είναι αι έφε-
ξις.

1. 'Επίπληξις του προστώτος, χωρίς να ύπάρχη άλλος τις
παρών, ή επί παρούσια των παρ' αύτου προσδιορισμένων αξιω-
ματικων, ή και ενώπιον του όλου αριθμού των αξιωματικων.

2. Κράτησις εις τον ίδιον θάλαμον, μη ύπερβαίνουσα τας δε-
καπέντε ημέρας.

Άρθρ. Ε'.

Άλλαι πειθαρχικαι ποιναι, παρά τας άνωτέρω σημειωθεί-
σας, δέν συγχωροϋνται παρατηρητέον δε, ότι σπανίως, όσον
ένεστι, πρέπει να επιβάλλωνται αι φανεραι ποιναι, διά να μήν
αδυνατίξεται ή φιλοτιμία.

Άρθρ. ΣΤ'.

Τά λοιπα παραπτώματα θέλουν δικάζεσθαι συνήθως παρὰ
ναυτοδικείων, ως και μέχρι της σήμεραν.

Άρθρ. Ζ'.

Οί άνωτέρω όρισμοί, θεωρούμενοι ως παράρτημα του κατὰ
την 29 Δεκεμβρίου 1836 έγκριθέντος παρ' 'Ημών ναυτικού
κανονισμού, θέλουν δημοσιευθη άνηκόντως.

'Εν 'Αθήναις, τη 16 (28) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Ναυτικων Γραμματεϋς
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διατιμήσεως των επιτοπίων γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Επί τη προτάσει της 'Ημετέρας επί των 'Εσωτερικων
Γραμματείας απεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής :

1. 'Η διατίμησις δι' επιστολάς και φακέλλους διδομένου
εις τά ταχυδρομεία διά να διανεμηθώσιν επιτοπίως, προσδιο-
ρίζεται :

Α. άπλοϋν γράμμα 15 δρ. αποκλειστικώς λεπτά 40.

από 45 " μέχρι των 30 " 20.

από 30 " " 60 " 30.

Κα' αύτω καθεξής από 30 εις 30 δρ. περιπλέον 40 λεπτ.

2. Το παρόν διάταγμα έμβαίνει εις ενεργείαν από την 4
Δεκεμβρίου π. ε. όποτε παύουν αι αντιβαίνουσαι εις αυτό δια-
τάξεις.

3. 'Ο 'Ημέτερος επί των 'Εσωτερικων Γραμματεϋς της 'Ε-
πικρατείας να ενεργήση και να δημοσιύση διά της έφημερίδος
της Κυβερνήσεως τό παρόν Διάταγμα.

'Εν 'Αθήναις, την 6 (18) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των 'Εσωτερ. Γραμμ. της 'Επικρατείας
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί διατιμήσεως των γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Επί τη προτάσει του 'Ημετέρου επί των 'Εσωτερικων Γραμ-
ματεϋς απεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής :

1. 'Η διατίμησις των γραμμάτων των έγχειριζομένων από
τά ξένα ταχυδρομεία, και προσδιορισμένων διά τά ταχυδρο-
μεία των έλληνικων συνόρων, άτινα είναι εις άμεσον ανταπό-
κρισιν με' εκείνα τά ταχυδρομεία και έναλλάξ, προσδιορίζεται
εις 40 λεπτά δι' εκαστον άπλοϋν γράμμα, εκτός του δια τό
τρίξιμον όφειλομένου δικαιώματος εις τά ξένα ταχυδρομεία,
κατά συνέπειαν των διατιμήσεων των ταχυδρομείων εκείνων.

2. 'Η διαλυθενομένη εις τό από 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμ-
βρίου) 1836 Βασ. Διάταγμα, διατίμησις εφαρμόζεται και εις
τά άνωτέρω γράμματα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί του δια φόρον των μελισσιών νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επί τη προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργείου της Οικονομίας, και τη γνωμοδοτήσει του 'Ημετέρου Συμβουλίου της 'Επικρατείας απεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. 'Ο ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνι.

2. 'Η εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσωπικῶς υπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον ὁ διοικῶν τὴν δημοπρασίαν ὑπάλληλος.

3. 'Η καταμέτρησης τῶν μελισσιῶν γίνεται τὸν μῆνα Αὐγούστου· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς τὴν ἀ. τοῦ Ὀκτωβρίου.

4. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστῆ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

5. 'Ο 'Ημέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς 'Επικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

'Εν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

Ἀρχιγραμματ. τῆς 'Επικρατείας, Διευθυντῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί ἀτελείας ταχ. δικαιωμάτων διὰ τὰ δικόγραφα πενήτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Επί τῆ προτάσει τῶν 'Ημετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς 'Επικρατείας, παρατηρήσαντες ὅτι ἡ φιλόανθρωπος καὶ δικαία τοῦ ἀρθρ. 223 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διάταξις, ἡ ἀπαλλάττουσα παντὸς δικαστικοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πενήτων ἤθελε ματαιωθῆ κατὰ μέγα μέρος, ἂν οἱ τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαστικοῦ τέλους λόγῳ πενίας ἀπαλλατόμενοι, δὲν συναπηλλάττοντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀποστολῆς τῶν δικογράφων ταχυδρομικῆς δαπάνης, παραγγέλλομεν τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς 'Επικρατείας νὰ διατάξῃ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτὸς τε καὶ

οἱ πανταχοῦ τοῦ κράτους ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται πᾶσαν ἐπιστολὴν ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος «δικόγραφον πενήτος» χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἢ ἀντισαγγελέως, προέδρου ἐμποροδικῶν, ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ φέρουσαν τὴν ἐπίσημον τῶν ἀρχῶν ταύτην σφραγίδα.

'Εν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς 'Επικρατείας

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

'Ο ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. τῆς 'Επικρατείας

Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί πώλησεως σφραγιστοῦ χάρτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλονται νὰ εὐκολύνωμεν τὴν διανομὴν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν οὔτε ταμῖαι, οὔτε ἰδιῶται ἐπιφορτιζόμενοι τακτικῶς τὴν πώλησιν, καὶ ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος 'Ημῶν τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπαντῶσι προηγουμένως τὸν ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτὸν χάρτιν ἀπὸ μακροῦν μέρων, ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς 'Ημετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς 'Επικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'.

Εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν διοικητικοὶ ταμῖαι, ἡ ἀντιπρόσωποι ταμιῶν, ἡ διανομὴ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δύναται ν' ἀνατεθῆ εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας.

Β'.

Οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι, ἀφοῦ προσφέρωσιν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν, θέλουν λαμβάνει εἰς πίστωσιν τὸν ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς σφραγιστὸν χάρτιν, ἀπὸ τὸ γενικὸν ἢ τὰ διοικητικὰ ταμῖα, θέλουν ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς πωλουμένης ποσότητος τὸ νόμιμον κέρδος τῶν 10 0/0 καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας θέλουν δίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ διαχειρίσεως των.

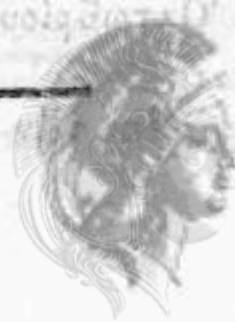
'Η 'Ημετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς 'Επικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

'Εν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

'Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς 'Επικρατείας

Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Αὐγούστου.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανιδοκικιδόδένδρων.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Οἱ ἀπὸ ἰδιόκτητα βαλανιδοκικιδόδενδρα, συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

2.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανοκικιδόδενδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλως πως διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δῆμόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συνάξει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

3.

Ἀπὸ τὰ βαλανιδοκικιδόδενδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυνάξονται ἀνεκῶθεν ἀπὸ τοῦ περιόικου κτηνός, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχη οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἰδιοκτησίας, θέλουσιν συλλεγεῖν τὸν καρπὸν ἐπίσης, οἱ αὐτοὶ περιόικοι ἄνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0/0.

4.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων φόροι θέλουσιν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τοῦ 1836 καὶ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανιδοκικιδόδενδρα, μὲ τὴν περὶ καταθήκην εἰς τὸ δῆμόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὅποιον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

5.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγήν λιμένων. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖ τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανιδοκικιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

6.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῆ εἰς δύο ἴσας δόσεις ἢ μὲν τὴν 1. Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ δευτέρᾳ τὴν 1. Νοεμβρίου τ. ε

7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπι-

κρατείας διατάσσεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΥΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ προσδ.ορισμὸς τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κατὰ τὸ ἐδαφ. 10 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἔδωκε χώραν εἰς πολυεεῖς καταχρήσεις, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν χρηματικὴν κατάστασιν τῶν δήμων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ κανονίσωμεν τὰ τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ὡς ἐφεξῆς·

1.

Εἰς τοὺς δήμους α'. τάξεως ἢ ἐτησίᾳ ἀντιμισθία τοῦ δημάρχου δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δύο χιλιάδας τετρακοσίας (2,400) δραχμὰς, ἐκτὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, ὅπου ἔμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τρεῖς χιλιάδας (3,000) δραχμ.

2.

Εἰς τοὺς δήμους β'. τάξεως προσδιορίζεται ὁ μέγιστος ὄρος τῆς ἀντιμισθίας κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν·

Εἰς 600, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 2,000 ἕως 2,500 κατοίκους.—Εἰς 780, διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι τῶν 3,000.—Εἰς 1,000, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν μέχρι τῶν 7,500.—Εἰς 1,500, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν ὑπὲρ τοὺς 7,500 κατοίκους.

3.

Εἰς τοὺς δήμους τῆς γ'. τάξεως ὁ μέγιστος ὄρος τῆς ἀντιμισθίας προσδιορίζεται ἐπίσης ὡς ἐφεξῆς. Εἰς 200 διὰ τοὺς δήμους τοὺς συνισταμένους ἀπὸ 300 μέχρι τῶν 500 κατοίκων. Εἰς 300, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 500 μέχρι 750. Εἰς 400, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 750 μέχρι 1,000. Εἰς 500, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 1,000 μέχρι 1,500, καὶ εἰς 600 δι' ἐκείνους τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 1,500.

4.

Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων προσδιορισμένη ποσότης ὡς μέγιστος ὄρος τῆς ἀντιμισθίας ἐνὸς δημάρχου δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐλάχιστος ὄρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ δημάρχου, ἐνὸς κατὰ τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως ἀκολουθοῦντος δήμου.

5.

Εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου, τὰ διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, ἀλλὰ τὰῦτα θέλουσιν διδασθαι χωριστὰ, προσδιοριζόμενα παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

6.

Ἡ ἀντιμισθία αὕτη ἔμπορεῖ νὰ πληρώνεται καὶ κατὰ μῆνα ἀναλόγως.

Ἄρθρ. 69.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως, ἀφ᾽ ἧς δημοσιευθῆ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταργεῖνται τὰ ἄρθρα 137-153 καὶ 158-163, 196, 334-353 καὶ 535-549 τοῦ ἀπὸ 48 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου. Εἰς δὲ τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδοσις ἤρχισε πρὸ τῆς πρώτης νοεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους δίδεται ἐμμικρὸς προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρ. 54 §. 7.

Μετὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διάστημα ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 70.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φόρου τῶν Ἐπιτηδευμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κλονίσωμεν τὸν ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836 ἐκδοθέντα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμον κατὰ τὴν παροῦσαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κατάστασιν, καὶ νὰ εἰσαξώμεν ἐν φορολογικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων συμφώνως μετὰ τὰς περὶ τοῦτου παρεδεχθείσας ὀρχάς ἀπὸ τὰ εὐνομούμενα ἔθνη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836 νόμος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεταρρυθμίζεται ὡς ἀκολουθῶς.

2.

Ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου, καλουμένου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, κατὰ τὰς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐπισυνημμένας δύο διατιμήσεις.

Ὅσοι μετέρχονται ἐν ἑκ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις διατιμήσεσι διαλαμβανομένων ἐπιτηδευμάτων, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε μὴ, εἴ.αι ὑπόχρεοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μετὰ ἄδειαν γεγραμμένην ἐπὶ χαρτοσήμου, πληρόντες τὸν διὰ τὸν Δῆμον, εἰς ἃν μετέρχονται τὸ ἐπιτήδευμα, προσδιορισμένον φόρον.

3.

Δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τοῦτον

α. Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἐπασχολοῦνται ἰδίως εἰς γεωργίαν γῆς, δενδροφυτεσίαν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γεωπονικὴν βιομηχανίαν

β. Οἱ ποιμένες καὶ βοσκοὶ διαφόρων ζώων

γ. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν τῶν, εἴτε ὀρισμένον μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαύουσι ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τῶν, ἐκτὸς τῶν δικηγόρων

δ. Αἱ μαῖαι

ε. Οἱ συγγραφεῖς, οἱ διδάσκαλοι γραμμάτων, καὶ ἐπιστημῶν

ς. Οἱ ἐφημεριδογράφοι

ζ. Οἱ ζωγράφοι, ἀγαματοποιοὶ, καὶ γλύπται

η. Οἱ ἀχθοφόροι (χαμαλίδες), ὑδροφόροι, ἐπιδιορθωταὶ ὑποδημάτων.

θ. Τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, μήτε οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν, μήτε καὶ οἱ ἰδιοκτῆταί τῶν, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ τέλη, ὅσα πληρόνουν καὶ μέχρι τῆς σήμερον δυνάμει τῶν περὶ ναυτιλίας κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

4.

Ἡ ἄδεια ἰσχύει μόνον διὰ τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδεδωμένη. Οἱ σύντροφοὶ τοῦ προϊστάμενου ἐμπορίου καὶ βιομηχανοῦ θέλουσι λαμβάνει ἕκαστος ἰδιαίτεράν ἄδειαν πληρόντες ἕκαστος τὸ ἐν τέταρτον τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον πληρώνει κατὰ τὰς δύο διατιμήσεις ὁ προϊστάμενος τοῦ βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ καταστήματος. Ὁ φόρος τῶν συντρόφων τοῦ προϊστάμενου θέλει πληροῦσθαι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν προϊστάμενον εἰς τὸν ἴδιον φόρον τῶν συντρόφων, τούτέστι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ φόρου τὸν ὁποῖον πληρώνουσι οἱ προϊστάμενοι τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ὑπόκεινται ἀνεξαιρέτως καὶ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὰ ὡς βοηθοί. Τὸν φόρον δι' ἕκαστου τῶν βοηθῶν θέλουσι πληροῦναι ἀπ' εὐθείας οἱ προϊστάμενοι τῶν καταστημάτων, ὅσοι καὶ οἱ βοηθοὶ δὲν εἴ.αι ὑπόχρεοι νὰ λάβουσι ἄδειαν.

Ἡ ἐπιμείνουσα ὁμοῦ τοῦ φόρου τοῦτου τὰ τέλη τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχανῶν, ὅσακις αὐτὰ ἐργάζονται πλησίον τῶν γονέων τῶν αὐτῶν, καὶ οἱ μαθητευόμενοι, οἵτινες δὲν ἐτελείωσαν τὸ τρίτον μέρος τῆς μαθητείας τῶν, (ὅταν ἀποδειξῶσι τοῦτα ἀποκρίτως) καὶ οἱ ἐντὸς ἐμπορικοῦ τινος ἢ βιομηχανικοῦ ἐργαστηρίου ὑπάρχοντες, τῶν ὁποίου ὁ μηνιαῖος μισθὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχμάς.

5.

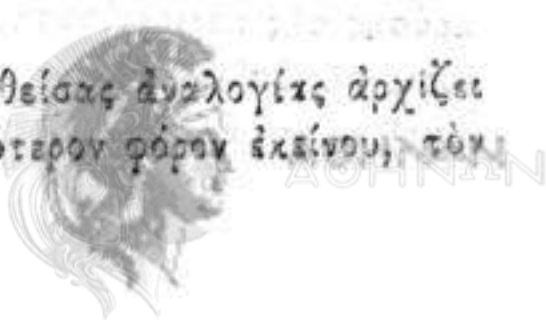
Ὅσα ἐπιτηδεύματα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς μίαν τῶν δύο διατιμήσεων, θέλουσι υποβάλλεσθαι εἰς τὸν προσήκοντα φόρον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς διατιμήσεσι λοιπῶν ἐπιτηδευμάτων. Προτοῦ δὲ κατατάξῃ εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας σημείωσιν αὐτῶν, περιέχουσιν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ἐπιτηδευμάτων, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Γραμματείας.

6.

Ὅταν τις μετέρχεται εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστημα περισσότερα ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν ἔχουν σχέσιν, λαμβάνει τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐπιτήδευμά του, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἀσχολεῖται, πληρόνων δι' αὐτὸ μόνον φόρον χωρὶς νὰ πληρῶνῃ κἀνέναν ἄλλον φόρον διὰ τὰ λοιπὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα ἐν παρέργῳ μετέρχεται.

7.

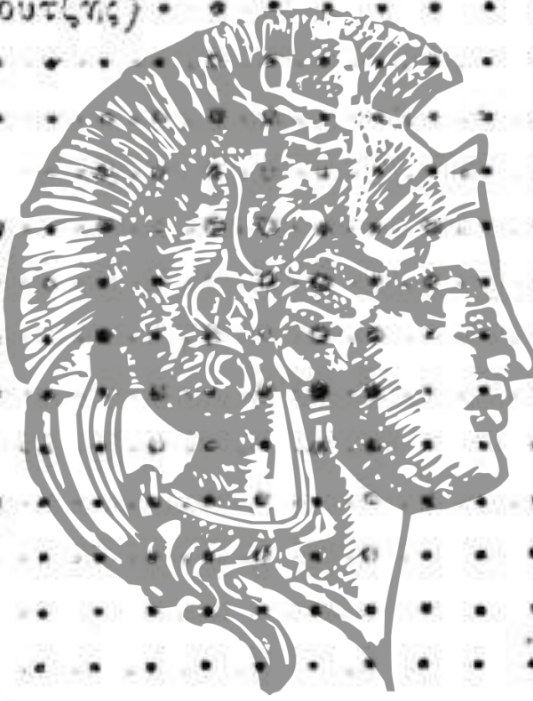
Ὅστις κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ρηθείσας ἀναλογίαις ἀρχίζει ἐπιτήδευμα, ὑποβαλλόμενος εἰς ἀνώτερον φόρον ἐκείνου, τὸν

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχῆς καὶ ἀπέκτεινα.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
36.	Παπλωματᾶς	40		8		6		4	
37.	Παλαιοβιβλιοπώλης	40		8		6		4	
38.	Παιχνιδιάτορες μουσικοί	40		8		6		4	
39.	Πλακοστρώτης	40		8		6		4	
40.	Πηχθᾶς	40		8		6		4	
41.	Πωλητὴς ὑπώρων λιανικῶν	40		8		6		4	
42.	Πωλῶν πετῶμενα διάφορα	40		8		6		4	
43.	Πωλητὴς ξυλίνων πραγματειῶν	40		8		6		4	
44.	Πωλητὴς παιδικῶν παιχνιδίων	40		8		6		4	
45.	Πωλητὴς μελοπήτων ἢ λουκουματζῆς	40		8		6		4	
46.	Πωλητὴς πηλίνων ἀγγείων	40		8		6		4	
47.	Πωλητὴς ἀγριμύων	40		8		6		4	
48.	Ῥακοπώλης	40		8		6		4	
49.	Ῥάπτης χωρὶς ἐργαστήριον	40		8		6		4	
50.	Ῥιτινοποιὸς (κατραμτζῆς)	40		8		6		4	
51.	Σαμαρᾶς	40		8		6		4	
52.	Σαροματοδέτης	40		8		6		4	
53.	Σανδαλοποιὸς (παπουτζῆς)	40		8		6		4	
54.	Σφραγιδοποιὸς	40		8		6		4	
55.	Στιλβωτῆς	40		8		6		4	
56.	Σχοινοπώλης	40		8		6		4	
57.	Στολιστὴς θαλάμων	40		8		6		4	
58.	Στρωματᾶς	40		8		6		4	
59.	Ταμπατζῆς	40		8		6		4	
60.	Τορνευτῆς	40		8		6		4	
61.	Στουκαλᾶς	40		8		6		4	
62.	Τορνευτὴς μετάλλων	40		8		6		4	
63.	Τσοκαροποιὸς	40		8		6		4	
64.	Τζυμουκτζῆς	40		8		6		4	
65.	Τιγανοδιορθωτῆς	40		8		6		4	
66.	Ῥφαντῆς βαμπακερῶν	40		8		6		4	
67.	Ῥφαντῆς βαμπακερῶν	40		8		6		4	
68.	Ῥφαντῆς μαλλίνων ρούχων	40		8		6		4	
69.	Ῥφαντῆς βαμβακερῶν καὶ λινῶν	40		8		6		4	
70.	Φραντζολᾶς	40		8		6		4	
71.	Καλικιᾶς μικρῶν πραγμάτων	40		8		6		4	
72.	Χορδᾶς	10		8		6		4	
73.	Χρωματιστῆς	40		8		6		4	
74.	Ψαθᾶς	40		8		6		4	
75.	Ῥρολογᾶς	40		8		6		4	

Ζ'. Κλάσεις ἀπὸ 4—10.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΒΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ὅποιον ἐπλήρωσε διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμά του, ὑποχρεοῦται μόνον νὰ πληρῶνῃ ἀπὸ τὴν τριμηνίαν καθ' ἣν ἀρχίσῃ τὸ νέον ἐπιτήδευμα, τὸ περιπλέον τοῦ δι' αὐτὸ προσδιωρισμένου φόρου, ἂν ἤδη ἐπλήρωσε τὸν διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμά του φόρον.

Ὡσαύτως ὁ εἰς ἀνώτερον κατὰ τὴν διατίμησιν τόπον μεταβαίνων βιομήχανος, θέλει πληρῶσει τὸν διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον τόπον προσδιωρισμένον φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματός του, ὅσον διὰ τὴν τριμηνίαν, καθ' ἣν ἀρχίζει ἐκεῖ τὸ ἐπιτήδευμά του, ἔσον καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῇ ἐκεῖ τὸ ἐπιτήδευμά του.

8.

Ὅσοι ξένοι ἐπιχειρήσουν ἐπιτήδευμά τι προσωρινῶς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρῶσωσι τὸν φόρον κατὰ τριμηνίαν καὶ ἂν ἤθελε παύσει τὸ ἐπιτήδευμα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς τριμηνίας.

Πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν νεοσυστάτων ἐργοστασιῶν, τεχνουργειῶν, καὶ ἐπιτηδεύματων, ἀφίεται εἰς τοὺς μετερχομένους αὐτὰ ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας.

*Περὶ συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων
καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν.*

9.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ τὸν πᾶρεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλουν παραλαμβάνει τρεῖς ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ἐλάσσης συντεχνίας, καὶ θέλουν συνταττεῖ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν βιομηχάνων ἐν γένει, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθρ. 3. Οἱ δὲ κατάλογοι οὗτοι θέλουν γίνεσθαι κατὰ δήμους. Ἐπομένως δι' ἕκαστον δῆμον θέλει συνταττεῖσθαι ἰδιώτερος κατάλογος. Ἄλλ' εἰς τοὺς δήμους, ὅσοι εὐχρηστὰ ἀπὸ διάδοχα ἡμερῶν, ἢ ἀπὸ μίαν πάλιν καὶ πρᾶσται, ἢ χωρίον, θέλει γίνεσθαι ἰδιώτερος κατάλογος, δι' ἕκαστον πάλιν πρᾶσται, ἢ χωρίον ἕκαστου δήμου· οἱ δὲ βιομήχανοι ἕκαστου ἐπιτηδεύματος θέλουν ἐπίσης σημειοῦσθαι χωρίστα, τουτέστιν οἱ βιομήχανοι ἕκαστου ἐπιτηδεύματος θέλουν σημειοῦσθαι ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου.

10.

Ὅπου οἱ ἀνω εἰρημένοι τρεῖς βιομήχανοι δὲν ὑπάρχουν, καὶ προσκληθέντες παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δημάρχου, κατ' αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν διὰ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος δεῖται τότε νὰ προσδεύσῃ μόνος του εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων βιομηχάνων καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, σημειοῦνται αἱ γνώμαί των εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ συνταττεόμενον φορολογικὸν κατάλογον, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πληροφορία εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 13.

11.

Μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν ἐκθέτει αὐτοὺς διὰ τῶν διοικητικῶν εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

12.

Ὅσοι τῶν ἐμπόρων καὶ λοιπῶν βιομηχάνων ὑποθέτουν ὅτι ἐφορολογήθησαν πλέον τοῦ δέοντος, θέλουν φέρει τὰ παράπονά των εἰς τὸν διοικητὴν ἐντὸς 12 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐκθεσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, κάθε παράπονον τῶν φορολογουμένων θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτον· ὡσαύτως ἕκαστος δύναται νὰ παραπονεθῇ ἐναντίον τῆς ὀλοτελοῦς παραλεί-

ψεως ἄλλων βιομηχάνων, καὶ ἄλλων, οἵτινες δὲν ἐφορολογήθησαν προσηκόντως· ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ παραπονούμενος δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὴν προθεσμίαν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, δεῖται νὰ παρουσιάσῃ τὰ παράπονά του ἐντὸς 12 ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως.

13.

Οἱ Κατάλογοι, καὶ τὰ παράπονα θέλουν ἐξετάζεσθαι ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Δήμαρχον, καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παραπόνων, προτοῦ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐνστάσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἂν ἔχῃ, ὁ ὁποῖος δεῖται νὰ κάμῃ αὐτάς, ὅταν εἶναι πεπεισμένος, ὅτι τὰ παράπονα δὲν στηρίζονται εἰς τὸ δίκαιον, καὶ νὰ διευθύνῃ, ὡσάκις αἱ ἐνστάσεις αὐταὶ δὲν παραδεχθῶσιν ἀπὸ τὴν ῥηθείσαν ἐπιτροπὴν, ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀναφέρων ταυτοχρόνως καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς αἱ ἐνστάσεις δὲν ἐγίναν δεκταί.

Ἡ ἐξέτασις δὲ πρέπει νὰ γίνεταί ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διὰ πᾶσαν περαιτέρω χρονοτριβὴν.

14.

Κωλυμένου τοῦ διοικητοῦ, ἀναπληρεῖ αὐτὸν ὁ διοικητικὸς γραμματεὺς· κωλυμένου τοῦ δημάρχου, ἀναπληροῖ, αὐτὸν ὁ πρῶτος πᾶρεδρος· αὐτὸν δὲ ὁ δεύτερος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Κωλυμένου δὲ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν πλειοπᾶρας φήσας δημοτικοῦ συμβούλου.

15.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως, ὁ διοικητὴς διορίζει ἐκτελεστικὰ τοὺς καταλόγους διὰ τῆς λέξεως «ἐκτελεστικῶν», καὶ διευθύνει αὐτοὺς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

16.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἀφοῦ διευθύνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, συνοδευόμενα μὲ λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῶν μὴ παρασημασθῶσιν παρὰ τῆς διαληφθείσης ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων του, εἰς τὸν πρῶτον πρωτοτύπου καταλόγου θέλει διευθύνει εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητικὸν ταμίαν, ἀντίγραφον δ' αὐτῶν δεῖται ἐπίσης νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον.

*Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν καὶ τῆς
εἰσπράξεως τοῦ φόρου.*

17.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος προετοιμάζει τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἕν ἕκαστον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον· ἕκαστη ἀδεια ἐκδίδεται εἰς ὄνομα τοῦ δημάρχου δι' ἕν ἐλόκληρον ἔτος.

18.

Ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἀνά χειρὸς τὰς ἀδείας ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐγχειρίζουν ἕκαστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λαβῶσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειώνεται ἕκαστοτε εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβαινομένη διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

19.

Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες δεῖται εἰς ἐπιπροσώπιον τῶν εὐθύνη νὰ ἐμβάζωσιν εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεία τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἕκαστης τριμηνίας, ἀφοῦ ἐκπέσωσι τὸ κατὰ τὸ ἀρθρ. 21 ἐν πέμπτῳ, παραχωρούμενον εἰς τοὺς δήμους.

ταμείων διά τῶν εἰδικῶν περὶ ὑπολογισμῶν δικταγῶν καὶ τῶν περὶ ἐνταλμάτων Διαταγμάτων, ὡς περιπλέον καὶ διὰ τῶν ἀναγκαίων διδασκτικῶν διασαφήσεων.
Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. Α. ΠΟΥΛΥΖΩΙΔΗΣ.

Α. ΕΣΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ.

*Εκθεσις.	Ἀκαθάρτων εἰσοδήμα.	Ἔξοδα ἐπιστάσεως καὶ τῆς στοιχειώδους Διοικήσεως.	Καθαρὸν εἰσοδήμα.	Ἐπισυναπτήμ.	Παρατηρήσεις.
I. Ἐκτακτα ἔσοδα.					
1. Ἀπὸ τὴν γ'. σειράν τοῦ δανείου	3,987,585	3,987,585	4	
2. Ἀπὸ τὴν Βυσαρικὴν προκαταβολὴν	2,229,086	2,229,086		
Τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων εἰσόδων	<u>6,216,671</u>	<u>6,216,671</u>		
II. Τακτικὰ ἔσοδα.					
A'. Τοῦ τρέχοντος ἔτους.					
1. Ἄμειστοι δημόσιοι φόροι.					
1. Δέκατα	6,330,000	30,000	6,300,000	2	
2. Ζώων φόρος	2,050,000	2,050,000	3	
3. Μελισσίων	50,000	50,000		
4. Ἐπιτηδευμάτων	250,300	300	250,000	4	
5. Ἐνοικίου οἰκοδομῶν	80,200	200	80,000	5	
2. Ἐμμεστοι δημόσιοι φόροι					
1. Τέλη τελωνικά	2,440,000	360,000	2,080,000	6	
2. Ὑγειονομικὰ καὶ προξενικὰ δικαιώματα, πρόστιμα	273,650	77,650	196,000	7	
3. Τέλη γαρβασίου	615,000	145,000	470,000	8	
Καταστήματα δημοσίου					
1. Νομισματοκοπέιον	350,000	80,000	270,000	9	
2. Ταχυδρομεῖον	425,000	425,000	10	
3. Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον	433,790	411,460	22,330	11	
Κτήματα δημοσίου					
1. Μεταλλεῖα καὶ ἄρυκτά	240,858	60,215	180,643	12	
2. Ἄλικαί	450,000	435,000	15,000	13	
3. Ἴχθυοτροφεία	150,000	150,000		
4. Δάση	482,550	432,550	50,000	14	
5. Ἐλαιῶνες	300,000	300,000		
6. Ὄρουζῶνες	3,000	3,000		
7. Ἀμπελῶνες καὶ Κορινθιακὴ σταφίς	43,269	43,269		
8. Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα καὶ ὑποστατικά	429,623	29,623	400,000	15	
9. Δημόσια κτίρια	851	851		
10. Ἐργαστήρια καὶ ἐργοστάσια	481,700	31,700	450,000	16	
Λοιπὰ εἰσοδήματα.					
1. Ἐνεργητικὰ κεφάλαια, τόκοι, καὶ τοκισμοὶ ἀναβολῶν	50,000	50,000		
2. Διαθέσιμα συνάγματα καὶ ἐτήσια ἀπὸ πωλήσεις δημοσίων κτημάτων	333,000	433,000	100,000	17	
3. Τυχρὰ εἰσοδήματα	6,000	4,000	2,000	18	
B'. Ἔσοδα τῆς καταστάσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν.					
1. Περίοδος πρὸ τοῦ 1833	40,000	40,000		
2. Ἀπὸ τὰ ἀρειλόμενα τοῦ 1833, 34, 35 καὶ 36, εἴτε καθυστεροῦντα συμποσούμενα	10,463,916	10,463,916		
3. Κητάστασις τοῦ ταμείου εἰς τὰ 1836	4,900,000	4,900,000		
Ποσότης τῶν τακτικῶν	<u>27,172,707</u>	<u>4,455,398</u>	<u>22,717,309</u>		
Ὀλικὴ ποσότης τῶν δημοσίων εἰσόδων	<u>33,389,378</u>	<u>4,455,398</u>	<u>28,933,980</u>		

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριον Νικόλαον Μπότασην μὲ τὰς τακτικὰς ἀποδοχὰς, τὰς συνδεδεμένας μὲ τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὴν ἀποδεδειγμένην φρόνησιν, εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἀφυσίωσίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου (2 Ἀπριλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας.

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ Κ. Γ. Λασσανῆ ὡς Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Οἰκονομικὸν Διευθυντὴν Κύριον Γεώργιον Λασσανῆν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ μὲ τὸν κανονικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας, Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρακινούμεθα νὰ καταργήσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ παρὰ τῆ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιφυλαττόμεθα νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ:

Περὶ τοῦ φόρου τῆς βοσκῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ τὰ ποιμνία κατοίκων τινῶν δήμων δι' ἄλλειψιν χειμερινῶν ἢ θερινῶν λειβαδίων μεταφέρονται τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος καὶ βόσκουσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας ἑτέρου δήμου ἔπειδ' ἡ δὲ ἐπὶ τῶν ποιμνίων ἐπιβαλλόμενος, δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρίου 1836 διατάγματος, δημοτικὸς φόρος ἀνήκεν ἀνκλόγως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους, τοὺς περιέχοντας τὰς βοσκὰς.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρ. 1836 διατάγματος ἐπιβαλλόμενος δημοτικὸς φόρος κατὰ τὸ ἡμισυ μόνον εἰσπράττεται ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκείνων, τὰ ὅποια βόσκουσι τὸ ἡμισυ μόνον τοῦ ἔτους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

(Παρελθὺς φθῆ.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ Κ. Δ. Μανσόλα ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ περὶ τῆς κατατάξεώς του ὡς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Δρόσον Μανσόλαν τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ διατάττομεν ὅπως ἐμβῆ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς Σύμβουλος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην, διὰ νὰ ὠφεληθῶμεν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ τῆς πολυπειρίας καὶ τὰς γνώσεις του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας.

ΡΟΥΔΑΡΤ.

Τιμολόγιον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1.

ΤΟΥ

Ἐκταίου φόρου τῶν Ἐπιτηδεύματων κατὰ κλάσεις καὶ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ.

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχῆς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 μέχρι τῶν 5000.		ἀπὸ 1000 μέχρι τῶν 3000.		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Α'. κλάσεις ἀπὸ 40—75.	1. Ἀρχιτέκτων (ἢ ἐργολάβος νέων οἰκοδομῶν)	75		60		50		40	
	2. Δικηγόρος	75		60		50		40	
	3. Πραγματευτὴς οἰκιακῶν σκευῶν μὲ μαγαζεῖον	75		60		50		40	
	4. Πραγματευτὴς ξούχων (τζοχατζῆς)	75		60		50		40	
	5. Φαρμακοπώλης	75		60		50		40	
Β'. κλάσεις ἀπὸ 25—50	1. Καφεπώλης μὲ μπιλιάρδον	50		40		30		25	
	2. Κρασοπώλης μὲ τὴν ὄκαν	50		40		30		25	
	3. Ξενοδόχος	50		40		30		25	
	4. Παντοπῶλαι διχόρων εἰδῶν ἐμπορεύματος λιανικῶς	50		40		30		25	
	5. Πραγματευτὴς βαρβακερῶν λινῶν καὶ μεταξωτῶν πανι- κῶν μὲ ἐργαστήριον	50		40		30		25	
	6. Πραγματευτὴς τῶν γάρν καλλιπιδίου γυμνασίου κο- σμημάτων (quincaillerie)	50		40		30		25	
	7. Ῥαπτοπραγματευτὴς	50		40		30		25	
Γ'. κλάσεις ἀπὸ 20—40	1. Ἴατροι	40		30		20		20	
	2. Πραγματευταὶ ὤμου καὶ δουλευμένου μεταξίτου μαλλίου καὶ βαμβυκίου	40		30		20		20	
	3. Πραγματευταὶ δέρματος καὶ πετζιῶν λιανικῶς	40		30		20		20	
	4. Πωληταὶ φαρφουριῶν μ' ἐργαστήριον ἢ μαγαζεῖον	40		30		20		20	
Δ'. Κλάσεις ἀπὸ 15—30.	1. Ἀδαμαντοπώλης	30		25		20		15	
	2. Ἀρωματοπώλης	30		25		20		15	
	3. Βαφοπώλης	30		25		20		15	
	4. Βιβλιοπώλης μ' ἐργαστήριον	30		25		20		15	
	5. Γούναρης	30		25		20		15	
	6. Δημόσιοι κήρυκες	30		25		20		15	
	7. Ζαχαροπλάστης	30		25		20		15	
	8. Λαδᾶς μὲ ἐργαστήριον	30		25		20		15	
	9. Λιανοπώλης διαφόρων ὑλῶν (τζερτζῆς)	30		25		20		15	
	10. Λουτράρης	30		25		20		15	
	11. Ξυδοπώλης μὲ μαγαζεῖον	30		25		20		15	
	12. Πραγματευτὴς σιδηρικῶν	30		25		20		15	
	13. Πωλητὴς σιδήρου καὶ μετάλλων λιανικῶς	30		25		20		15	
	14. Πωλητὴς ὑαλικῶν καὶ λιθοπηλίνων ἀγγείων	30		25		20		15	

στάς, φυλακτομένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Γ. ΚΡΙΒΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως τῶν ἐφημερίδων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς:

1.

Ἡ διατίμησις διὰ τὰς σταυροειδῶς περιτειλιγμένας ἐφημερίδας περιοδικὰ συγγράμματα, καθ' ὅσον αὐτὰ ἐν μέρει, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν διαπραγματεύονται περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, μετακομιζόμενα ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς διοικήσεως, ὅπου ταῦτα ἐκδίδονται, καὶ ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν ἤθελεν διατρέξει ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, προσδιορίζεται εἰς 4 λεπτὰ δι' ἕκαστον φύλλον, ἢ μέρος φύλλου ἐκτύπώσεως τριάκοντα ὑποδεκαμέτρων, καὶ κάτωθεν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει αὐξάνει ἀπὸ 4 λεπτὰ διὰ καθὲς 30 ὑποδεκάμετρα, ἢ μέρος 30 ὑποδεκαμέτρων, καὶ καθεξῆς.

2.

Τὰ αὐτὰ φύλλα δὲν θέλουσι πληρώσει, παρὰ τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθέντων δικαιωμάτων, ὡς ἂν ἀπέστέλλονται διὰ τὸ ἔσωτερικὸν τῆς Διοικήσεως, ὅπου ἐκδίδονται.

3.

Αἱ ἐρχόμεναι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἀπὸ ξένης Κράτη πληρώνουσι διὰ τὸ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τρέξιμον τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἐπροσδιωρίσθη ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 δι' ἐφημερίδας, καὶ περιοδικὰ συγγράμματα κοινοποιούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

4.

Τὸ δικαίωμα δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἐκδιδόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διευθυνόμενα διὰ ξένα κράτη, θέλει λαμβάνεται κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἔσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διατιμῆσεως, πλέον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ταχυδρομεῖα, διὰ τὸ τρέξιμον τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας, σύμφωνα μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας ταχυδρομικὰς συμβάσεις.

5.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838, ὅποτε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

6.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρῶσαν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως περιοδικῶν συγγραμμάτων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς:

1.

Ἡ διατίμησις διὰ συλλογὰς, περιοδικὰ συγγράμματα, περιοδικὰ φυλλάδια τῶν νόμων, ἢ χρονικὰ ὑπομνήματα, κοινοποιούμενα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφιερωμένα μόνον εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας, ἢ βιομηχανίαν προσδιορίζεται εἰς 3 λεπτὰ τὸ τυπογραφικὸν φύλλον, καὶ εἰς 4 1/2 διὰ ἥμισυ φύλλον τυπογραφικόν, ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τρεξίματος.

2.

Ἐκεῖνα τῶν ἐντύπων, τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου, ὅταν σύγκεινται ὀλιγώτερον ἀπὸ 4 1/2 φύλλον τυπογραφικόν, πληρόρουσι τὴν διατίμησιν ἐνὸς ἡμίσεως φύλλου.

3.

Τὰ αὐτὰ ἐντυπα σχηματιζόμενα εἰς τετράδια βραμμένα δι' ἀπλοῦ βήματος, ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν κατηγορίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2.

4.

Τὰ φύλλα τὰ περιτελιττοντα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 προσδιορισθέντα ἐντυπα, καταλογίζονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἀνήκουσαν διατίμησιν, καθ' ὅσον ὡς αὐτὰ δὲν εἶναι αὐτόγραφα.

5.

Ἡ διατίμησις διὰ βιβλία χειρόδετα, φυλλάδια, προγράμματα, καταλόγους, φύλλα μουσικῆς, εἰδοποιήσεις καὶ λοιπὰ ἐντυπα κιοῦτου εἶδους τυπωμένα, λιθογραφημένα ἢ αὐτόγραφα, προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως.

1 Δι' ἕκαστον φύλλον τυπογραφικόν λεπτὰ 4.

2 Διὰ τὸ ἥμισυ » » 2.

3 Διὰ τὸ τέταρτον » » 1.

6.

Ἐκεῖνα ἐκ τῶν ἐντύπων τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου, τὰ ὁποῖα εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἐν τέταρτον τοῦ τυπογραφικοῦ φύλλου, πληρώνουσι τὸ δικαίωμα τὸ προσδιορισθὲν δι' ἐν τέταρτον φύλλου.

7.

Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τὰ εἰς τὴν παρῶσαν ἀπόφασιν προσδιορισθέντα εἶδη, ὅταν εἰς τὴν διευθύνονται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, θέλουσι λαμβάνεσθαι κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἔσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διατιμῆσεως, πλέον τῶν ἀνηκόντων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων εἰς ξένα ταχυδρομεῖα.

8.

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν περὶ διατιμῆσεως τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων κτλ. Διατάγματος, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

9.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1838, ὅποτε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις.

10.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματέως νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν εὐλοιοποίησιν καὶ πεικιλίαν τῶν ἐντοπίων προϊόντων, εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἑφεξῆς.

1) Συνίσταται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ δώδεκα μέλη ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμφύχωσεως τῆς βιομηχανίας.

2) Τὰ μέλη αὐτὰ θέλουσι διορισθῆ παρ' ἡμῶν δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος καὶ ληφθῆ ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὰ μέλη τῆς φυσικοῖστορικῆς ἐταιρίας, καὶ ἀπὸ ἰδιώτας, ἔχοντας τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον γνώσεις. Ἐάνοι, οἵτινες ἐγέναν ἐγκάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀποκλείονται.

3) Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐμπορεῖ ἀκολουθῆσαι καὶ ν' αὐξήσῃ, ἀλλὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι, ἀφοῦ πρῶτον τὰ πρωτοδιορισθέντα μέλη ἐγκρίνουν ἄξια τὰ προστεθεισάμενα καὶ προτείνουν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀποδοχὴν τῶν, ἧτις χρήζει πάντοτε τῆς ἐγκρίσεώς Μας.

4) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ἓνα πρόεδρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον, ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ταμίαν, διοριζομένους κατ' ἔτος παρ' ἡμῶν, καὶ λαμβανομένους ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἧτις θέλει προτείνει εἰς ἡμᾶς ὑποψηφίους.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ὑπερισχέει; διχοψηφίας οὔσης.

5) Αἱ θέσεις αὐταὶ εἶναι τιμητικαί, καὶ οὐδὲν τῶν μελῶν λαμβάνει μισθόν.

6) Ἡ ἐπιτροπὴ, συνεργουμένη ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς ῥητὴν ἡμέραν, συσκέπτεται περὶ τῶν μεταχειριστέων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀναπτυχθῆ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ποικιλωθοῦν, αὐξήσωσι καὶ βελτιωθοῦν ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα τοῦ τόπου.

Καὶ περὶ τῶν ἐισαχθῆσομένων εἰς τὰς δημοσίας οὐλακὰς κλάδων τῆς βιομηχανίας γνωμαδοῦσά, ἐσάκει προσκληθῆ.

7) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει ἐν ὀνόματί Μας βραβεῖα εἰς τοὺς διαπρέποντας κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας, τοὺς κατορθώνοντας τὴν βελτίωσιν τῶν ἐπιτοπίων προϊόντων, καὶ ἀνευρίσκοντας νέας πηγὰς τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξοδεύσεως αὐτῶν, τοὺς εἰσάγοντας νέα ἐργαλεῖα, φυτὰ, καὶ ζῶα χρήσιμα εἰς τὸν τόπον, τοὺς ἐπιχειριζομένους τὴν σύστασιν νέων κλάδων βιομηχανίας, βάλλοντας εἰς ἐνέργειαν ἀξιολόγους μηχανὰς, συσταίνοντας ὠφέλιμα ἐργοστάσια καὶ χειροτεχνία, ἀποξηραίνοντας λίμνας, κατασκευάζοντας νέας γειτονικάς ὁδοὺς μὲ ἰδιωτικά ἐξοδα κτλ.

8) Τὰ βραβεῖα θέλουσι συνίστασθαι:

α. Εἰς ἀμοιβὰς χρηματικὰς ἀπὸ 50 ἕως 500 δραχ.

β. Εἰς νομισματόσημα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἡμοῦ μὲ δίπλωμα βραβεῖου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ νομισματόσημα ὄλων τῶν κλάσεων, ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ φέρουν ἐξ ἐνὸς μέρους τὴν Βασιλικὴν εἰκόνα, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τὴν ἐπιγραφὴν «τοῖς διαπρέπουσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν».

Τὰ χρυσᾶ νομισματόσημα πρώτης κλάσεως θέλουσι ἔχει ἀξίαν 100 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 50 δραχμ. Τὰ ἀργυρᾶ νομισματά πρώτης κλάσεως θέλουσι ἐκτυπωθῆ ἀξίας 40 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 5 δραχ. ἀξίας.

10) Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω εἰρημένων βραβεῖων, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται εἰς τινὰς περιστάσεις, καθ' ἃς εἶναι ὠφέλιμοι, νὰ προσδιορίσῃ, ὡς βραβεῖα, ζῶα ἐκλεκτὰ διὰ κτηνοτροφίαν, μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα, προσέτι σπόρους διαφόρους, οἱ ὁποῖοι θέλουσι εὐρίσκεσθαι ἀποταμιευμένοι εἰς τὴν συλλογὴν τῶν νομισματοσήμων, καὶ εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον κτλ.

11) Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ προγραμμάτων, διανεμομένων ἰδιαι-

τέρως ἢ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν ἀγγελιῶν, καὶ δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει προσδιορίζει δι' ἕκαστον ἀντικείμενον τὰς πληρωθησομένας συμφωνίας, καὶ τὸ ἀμμόδιον βραβεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ πληρώσας αὐτάς.

12) Αἱ περὶ βραβεῖων προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν μας, πρὶν δημοσιευθοῦν.

13) Πρὸς ἐμφύχωσιν προσέτι τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἡμπορεῖ νὰ μετριάσθῃ ἢ καὶ νὰ χαρισθῇ ὁ τελωνιακὸς φόρος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς εἰς τινὰς τῶν ἐργολάβων, οἱ ὁποῖοι ἠθελον διακριθῆ εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις τῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ τότε θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Παρομοίαν ἀρμοδιότητα ἔχει καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἰδιαιτέρας βοήθειας εἰς τινὰς διακεκριμένους ἐργολάβους ἐκ τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

14) Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ προσηλθίσωσι τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἡ βελτίωσις ἐν γένει τῆς γεωργικῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἡ χρήσις ἐντελεστερῶν ἐργαλείων, ἡ παῦσις τῶν νεατῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐπιταυτοσποριῶν, ἡ σύστασις τεχνικῶν λειβαδίων, ἡ εἰσαχθῆ νέων φυτῶν, ἀναγκαίων εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, ἡ χρησίμων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὰς τέχνας. Ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καλλιέργεια τῆς κανάβεως καὶ τοῦ λιναρίου, διὰ κατασκευὴν σχοινίων καὶ πανίων τόσων ἀναγκαίων εἰς τὸ ναυτικόν μας. Ἡ διατήρησις τῶν ζώων εἰς κτηνοτροφίαν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ χρῆσιν τῆς κοπρίας, χρῆσιν τῶν κτηνολογικῶν καὶ τόσων σπανίων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ κατασκευὴ ἀναβουτικῶν φρεάτων, ἡ ἀποξήρασις καὶ καλλιέργεια ἐκθεσίων καὶ γέρσων γαίων, ἡ βελτίωσις τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων, προσέτι δὲ ἡ κατασκευὴ καὶ βελτίωσις γεωγονικῶν ὁδῶν ἀπὸ ἰδιώτας καὶ δημοῦς.

β) Ἡ πολλαπλασίασις τῶν δένδρων ἐν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ φυτεῖσις νέων ἐλαιῶνων, μωρέων καὶ διαφόρων καρπίμων δένδρων. Ἡ σύστασις ἰδιωτικῶν φυτοκομείων καὶ προτύπων ἀγροκτηπιῶν. Ἡ εἰσχθῆ ξένων δένδρων ὠφελίμων καὶ συνηθιζομένων εὐκόλως εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθῶς ἡ ἀκακία, ἡ φιλύρα, ἡ ἵπποκαστανέα κτλ., ἡ ἐγκέντρσις τῶν καρπίμων δένδρων μὲ ἐκλεκτότερα εἶδη ὁπώρων.

γ) Ἡ κτηνοτροφία ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως ἡ βελτίωσις τῶν ἐντοπίων προβάτων, καὶ ἡ μῆξις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐντοπίων, ἡ διάδοσις τῆς κτηνιατρίας, τὸ πάχευμα τῶν κερασφόρων καὶ ἐριοφόρων ζώων.

δ) Ἡ βελτίωσις τῶν τυρίων ἐν γένει, καὶ ἡ σύστασις τυροκομείων, εἰς τὰ ὁποῖα ν' ἀνατρέφονται καὶ νὰ ἀλμύγωνται ἐπὶ τούτῳ ἀγελάδες, τῶν ὁποίων τὸ γάλα τόσον ὀλίγον χρησιμεύει σήμερον.

ε) Ἡ βελτίωσις τῶν οἴνων

ς) Ὁμοίως τοῦ ἐλαίου

ζ) Ὁμοίως τῶν μεταξίων

η) » τῶν μαλλίων

θ) » τῆς βυρσοδεψίας

ι) » τῆς κεραμοποιίας

κ) Ἡ σαπυνοπηγία

λ) Ἡ σχοινοπλοκία

μ) Ἡ σύστασις σχιστήρων διὰ σανίδια

ν) Ἡ σύστασις ὑαλουργείων

ξ) Ἡ χαρτοποιία

ο) Ἡ σύστασις χειροτεχνιῶν διὰ κατασκευὴν σακχάρως μὲ κοκκινογοῦλια

πανεπιστημίου· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς, ὁ μὲν πρύτανης θέλει ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀτολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τῶν καθηγητῶν, προτεινομένων δύο ὀνομάτων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐκλογὴν, οἱ δὲ σχολάρχαι ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς σχολὰς τῶν διὰ πλειοψηφίας.

*Ἀρθρ. 28.

Ὁ πρύτανης ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν τῶν υποθέσεων τοῦ πανεπιστημίου, καθόσον εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τοῦτο ἐπιμελούμενος, ὥστε νὰ φυλάττεται πάντοτε ἡ ἀπαιτούμενη ἀρμονία καὶ σύμπνοια, καὶ νὰ ἐκτελῶνται κατὰ γράμμα αἱ περὶ πανεπιστημίου ὁδηγίαι καὶ διατάξεις.

*Ἀρθρ. 29.

Ἐπὶ φοιτητῶν ξένων καὶ μὴ ἐχόντων ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου γονεῖς, πλησίον συγγενεῖς, ἢ ἐπιτρόπους χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ὁ πρύτανης, εἰδοποιῶν τοὺς οἰκείους αὐτῶν, ὡςὅτι τὸν βλέπει παρεκτροπόμενος τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐπρεπείας. Διὰ τοῦτο θέλει θεωρεῖ ὡς ἐν τῶν χρεῶν του νὰ γνωρίζῃ τὰς σχέσεις, τὰς συναναστροφάς, τοὺς γνωρίμους κτλ., τῶν φοιτητῶν.

*Ἀρθρ. 30.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας, ἢ ἄλλης τινὸς παρεκτροπῆς ἀπὸ μέρους τοῦ καθηγητοῦ, ὁ πρύτανης ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

*Ἀρθρ. 31.

Εἰς τοὺς παρεκτραπέντας μαθητὰς ἐντὸς τοῦ καταστήματος δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πρύτανης, ἐπιφυλακτομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰς ἀκολουθοῦσας ποινάς.

α) Ἐπίπληξιν ἰδιαιτέρως.

β) Ἐπίπληξιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου.

γ) Κράτησις ἐντὸς τοῦ καταστήματος μέχρις 24 ὡρῶν.

Διὰ πλείονα ἀπειρημάτων, ἀκριτέρας ποινάς, ἀναφέρεται πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν συμβουλίαν.

*Ἀρθρ. 32.

Ὁ πρύτανης συγκαλεῖ, τοῦλάχιστον ἄπαξ τοῦ μηνὸς εἰς συνεδριάσιν τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ καταστήματος, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ τῶν σφαλμάτων τὰ ὅποια δὲν ἀνετέθησαν εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τούτων θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πανεπιστημίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῶν θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸν Γραμματέα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ὁποίου δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκτελῶνται αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅταν καταδικάζωσιν εἰς κράτησιν περισσοτέραν τῶν σεσσάρων ἐβδομάδων, ἢ εἰς παντελῆ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ ἐπιτροπῆς, ἐπιφυλακτόμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν.

*Ἀρθρ. 33.

Τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου σύγκαιται ἀπὸ τὸν νῦν πρύτανην καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον, ἀπὸ τοὺς τέσσαρας σχολάρχας, καὶ ἀπὸ ἄλλους καθηγητῶν. Ὁ εἰς ἓκ τῶν τελευταίων ἀλλάζει κατ' ἔτος.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ πρύτανης, καὶ ἰσοψηφίας οὔσης ἀποφασίζει ἡ ψῆφος του.

*Ἀρθρ. 34.

Τρεῖς μῆνας, πρὶν τελειώσῃ τὸ ἔτος τῶν μαθημάτων, προκαλεῖ ὁ πρύτανης τὴν ὀλομέλειαν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἧτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν του ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας,

α) Δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν πρυτανίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους (κατὰ τὸ ἀρθρ. 28) καὶ

β) Διαιρουμένην εἰς σχολὰς, τοὺς τέσσαρας σχολάρχας διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Διὰ νὰ ἔχωσι κύρος αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀπαιτεῖται νὰ ψηφισθῶσιν τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα, ὅντος ἐκάστου αὐτῶν ὑποχρέου νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῆς ἐκλογῆς χωρὶς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Ὅταν δὲ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἐκτεθέντες λόγοι κριθῶσιν εὐλογοὶ παρὰ τῆς συνελεύσεως, τότε γίνεται δεκτὸν τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπισυναπτόμενον ἐν τῷ γράμματι ψηφοδέλτιον.

Μέχρι δὲ νεωτέρας διατάξεως, ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς καθηγητὰς, τὸσον τοὺς ἐπιτιμίους, ὅσον καὶ τοὺς ἐκτάτους, νὰ ἔχωσιν ἔδραν καὶ ψῆφον ἐν τῇ συνέλευσει ταύτῃ ὡσαύτως καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἀξιώματα.

*Ἀρθρ. 35.

Τὴν ἐν τῷ προλαβόντι ἀρθρῷ δηλωθεῖσιν συνέλευσιν συγκαλεῖ ὁ πρύτανης ὡσαύτως καὶ ἐν τέλει τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων, α. Διὰ νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς διοικήσεώς του, καὶ περὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν συμβάντων, τῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ.

β. Διὰ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβούλου (κατὰ τὸ ἀρθρ. 34), καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο ἢ τριῶν, νέων συμβούλων, ἐν περιστάσει, ὅτε δηλ. ἤθελον διορισθῆ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς, ἢ καὶ δύο, ἀπὸ τοὺς μὴ ἀλλαχθέντας εἰς πρυτανίαν, ἢ σχολάρχην καὶ

γ. Διὰ νὰ κάμῃ τὴν περαιτέτην τοῦ ἀξιωματοῦ του, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὸν διάδοχόν του εἰς αὐτό.

*Ἀρθρ. 36.

Τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων συνέρχονται καὶ αἱ σχολαὶ κατ' ἰδίαν ἐκάστη, διὰ νὰ προσδιορίσωσιν ἐπὶ τῇ προεδρίαν τοῦ σχολάρχου τὸν κύκλον τῶν ἐπιτόκων μαθημάτων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τὰ προεβασμένα τῶν διαφόρων σχολῶν συναθροίξων ὁ πρύτανης καθυποβάλλει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ γενομένης τῆς ἐγκρίσεως, τὰ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου.

*Ἀρθρ. 37.

Ὁμοίως θέλει συγκαλεῖ ἕκαστος σχολάρχης τὴν ἰδίαν σχολὴν εἰς συνέλευσιν, ὡςὅτι τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον, ἢ ὡςὅτι δύο μέλη τῆς σχολῆς προτείνωσι περὶ τούτου, διὰ νὰ συσκερθῶν περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὴν σχολὴν.

Ἐκτὸς τούτου, διὰ νὰ δύναται ὁ φοιτητῆς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἐκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου, τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἢ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον φοιτητὴν, ὅταν ἐγγράφηται.

*Ἀρθρ. 38.

Ὁ κατὰ καιρὸν πρύτανης θέλει ἔχει, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία του, βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατίας καὶ ἐπιμισθιον 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Z.

*Ἀκροτελεύταιοι ὀρισμοί.

*Ἀρθρ. 39.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν αὐτοῦ, θέλουσι συνταχθῆ καὶ καθυποβλήθῃ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν ἰδιαίτεροι κανονικοὶ ὀρισμοί, ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

τῆς ἡλικίας του. Πρέπει νὰ ἔχη μέγεθος 1,56 μέτρ. καὶ νὰ μὴν ἔχη σωματικὰ ἐλαττώματα, τὰ ὅποια καθιστοῦν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, χρεωστῆ δὲ νὰ παρῆσει καὶ ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν διαγωγῆς παρὰ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας· διαμονῆς του.

Ἄρθρ. 7.

Ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἀπογραφὴν ὅλοι οἱ ἀπὸ 18 ἕως 24 ἐτῶν Ἕλληνες, καὶ ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ τὴν πρώτην συλλογὴν οἱ ἀπὸ 18 ἕως 30 ἐτῶν.

Ἄρθρ. 8.

Μένουν ἐξηρημένοι τῆς τιμῆς τοῦ νὰ κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν, ὅσοι ἀποκλείονται κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Γενικοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836 (ἐφημ. Κυβερνήσεως τομ. 24.)

Ἄρθρ. 9.

Ὁ δῆμος εἶναι ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ἱκανότητα τῶν νεοσυλλέκτων του, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντικαθιστᾷ ἕκαστον, ὅστις ἐξ αἰτίας νομίμων ὑπαρχόντων λόγων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμά του, καὶ ὁποῖος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεώς του θέλει λειποτακτῆσαι.

Ἄρθρ. 10.

Κατὰ τὸν νόμον δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν·

1. Ὅλοι οἱ ἔγγαμοι, καθὼς καὶ οἱ χρεούμετοι πατέρες οἱ κογενεῶν, ὅσοι ἤδη πρὶν τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νόμου ὑπανδρεύθησαν.

2. Ὅλοι, ὅσοι μετὰ τὴν ἡμετέραν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν εἰς πλήρωσιν ἤδη τὸ στρατιωτικὸν χρέος των διὰ τετραετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν.

3. Ἐκεῖνοι οἱ νέοι οἵτινες εἶναι τακτικοὶ μαθηταὶ καὶ τακτικῶν ἀρχατῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἢ εἰς τὸ Διοχασκαλεῖον, κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὅποιον προετοιμάζονται οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι προετοιμάζονται ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἐν γένει ἐκεῖνοι οἵτινες διδάσκονται μετ' ἐξοδα τοῦ δημοσίου εἰς διδακτικὸν τι κατὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, ἐὰν παρέχουν τὰ ἀνήκοντα ἐνδεικτικὰ περὶ ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των.

4. Ὅσοι ἀνέλαβον τὸ ἐπάγγελμα ἱερέως, διδασκάλου, ἢ ἱατροῦ.

5. Οἱ μονογενεῖς υἱοὶ καὶ οἱ μόνον μένοντες, ἀποθανόντων τῶν ἄλλων, ὁ μεγαλύτερος υἱὸς δύο ἢ πολλῶν διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιοριζομένων, ἂν ὅλοι οὗτοι ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος υἱὸς, ὅστις ἐτελείωσε τοὺς 18 χρόνους. Ἐὰν δὲ οὗτος ὁ μεγαλύτερος εἶναι τυφλὸς ἢ ἀνίκανος νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἢ χάρις αὐτῆ μεταβαίνει εἰς τὸν δεύτερον ἀποθανόντων δὲ ὄλων τῶν υἱῶν, οἱ ἀνωτέρω διορισμοὶ θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὸν μεγαλύτερον ὄλων τῶν ἐγγόνων· θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἐπίσης καὶ εἰς τὸν μονογενῆ ἢ μεγαλύτερον ὄρφανὸν κάθε οἰκογενεῖας ξεχωριστὰ, ἐὰν αὐτῆ εἶναι ἰδιοκτήτης γαιῶν. Τέλος πάντων εἶναι ἐξηρημένος κάθε ἀδελφὸς ὅστις ἐπιτροπεύει ἢ κηδεμονεύει τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς του.

6. Ἐκαστος, ὅστις δὲν ἔχει μέγεθος 1,56 μέτρ. καὶ τοῦτο διὰ τὴν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς κατάταξίν του.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἱατροὶ δίδουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ἀποκτήσει τὸ προσδιορισμένον μέγεθος, ἐκλείπει καὶ ὁ λόγος οὗτος τῆς ἐξαιρέσεως.

7. Ἐκαστος ὅστις ἐξ αἰτίας σωματικῶν ἐλαττωμάτων καθίσταται ἄχρηστος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Κάθε ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς, ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἀντικαταστάσεως ἄλλου ν' ἀπαλλαγθῇ τῆς ὑποχρεώσεώς του.

Ὁ ἀντικαθιστὼν πρέπει νὰ κατέχῃ ὅλους τοὺς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει διὰ τὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν κατάταξιν ἀπαιτουμένας ιδιότητες, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ ἰδιαιτέραν τινὰ στρατολογικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν ὁ στρατολογούμενος κατετάχθῃ ἤδη ὀριστικῶς εἰς ἓν σῶμα, πρέπει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄνδρα, ὅστις ὑπηρετήσῃ ἤδη τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν. Ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἔτι ὑπηρετοῦντα ὑπαξιωματικῶν ἢ στρατιωτικῶν καλῶς διαγωγῆς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας νὰ καταταχθῇ ὡς ἀντικαταστήτων, πλὴν χρεωστῆ παντοτε νὰ τελειώσῃ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔχει καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 12.

Ὅσοι νομίζουν, ὅτι κατετάχθησαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατολογουμένων ἐναντίον τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ νόμου, καθὼς καὶ ὅσοι ἔχουν παράπονα, ὅτι δὲν κατεγράφη εἰς τοὺς ἐλέγχους ἄτομόν τι τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπέκειτο εἰς τὴν ἀπογραφὴν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνουν τὰ παράπονά των εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ἐὰν ἀποπεμφθῶν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, χωρὶς μόνον τοῦτο διὰ τούτου νὰ δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐκτελέσει τῆς ἀπογραφῆς.

Δι' ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Γραμματείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν
 ΡΟΥΛΑΡΤ, ΣΠΩΛΤΣ, Δ. Γ. ΚΡΗΤΣΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
 Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 21 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, καὶ τῶν περιπτώσεων καθ' αἷς αὗται πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειᾶς τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθμὸν 658, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τίτλου Η'. κεφ. Γ'. τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρεσίας, προσδιορίζομεν εἰς τὰς ναυτικὰς πειθαρχικὰς ποινὰς, καὶ τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς πρέπει αὗται νὰ ἐφαρμόζονται, ὡς ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. Α'.

Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας ἐπιβάλλονται αἱ ἀκόλουθοι ποιναί.

1. Ἐπιπλήξεις.

2. Στέρχισις τοῦ αἵνου μέχρι πέντε ἡμερῶν.

3. Ποινὰ ἐργασίας ἥτοι :

α. Ἐκτακτοὶ φυλακαί.

τας παραδόσεις κατά τας προσδιορισμένας ώρας, να διαμένουν εις αυτάς, ὅσον εἶναι προσδιορισμένον, καὶ ν' ἀποφεύγουν δι' ἀκριβείας περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὰς μεταξύ των περὶ αὐτοῦ συγκρούσεις.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου ἐμπεριέχει.

- 1 Καθηγητὰς τακτικούς.
2. » ἐπιτιμίους.
3. » ἑκτάκτους.

4. Καὶ διδάκτορες τῶν ἰδιαιτέρων παραδόσεων τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ γλωσσῶν.

Ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ μαθητευομένου τὰ χάριν τῆς παραδόσεώς των πληρονόμιστα διδάκτρα· οἱ δὲ τακτικοὶ καὶ ἑκτατοὶ καθηγηταί, καὶ οἱ διδάκτορες τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ τῶν γλωσσῶν λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ἀνάλογον μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν.

Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοὺς τακτικούς καὶ τοὺς ἐπιτιμίους δίδομεν τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου, εἰς δὲ τοὺς ἑκτάκτους τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ παρέδρου.

Καθηγητὰς ἐπιτιμίους θέλομεν διορίσει ἄνδρας, διαπρέποντας κατὰ τὸν νοῦν καὶ παιδείαν, καὶ ἔχοντας τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν προθυμίαν νὰ συντελέσωσι κατὰ μέρος διὰ τῆς συνεργείας των. συγκοινονοῦντες ἐλευθέρως μὲ τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θέλει διδοῦσθαι ἀπὸ τῆς σχολῆς, (ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως ἀπὸ τῆν Γραμματείας τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως) εἰς πεκατωμένους, ἀποκρίσαντας ἢ τὸν ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν τοῦ προλήτου, καὶ εἰ ὅποιοι διὰ τῆς λοιπῆς των εὐδοκιμήσεως, τῆς ἀκριβέστερον προσδιορισθησομένης, ἀπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι, ὡς τοιοῦτοι, δὲν θέλουν ἔχει δικαίωμα προβιβασμοῦ καὶ μισθοδοτήσεως. Ἐὰν ὁμοῦς συντέλεσαν διὰ τινος καιρὸν, ὠφελήσαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, τότε θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν.

Δ'.

Περὶ φοιτητῶν.

Ἄρθρ. 11.

Ἐκαστος εἴτε ἰθαγενὴς, εἴτε ξένος δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς φοιτητὴς εἰς τὸ πανεπιστήμιον, χρεωστὴ δὲ πρὸς τοῦτο νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρύτανιν ὑπ' ἑνὸς κτηματίου, ἢ σταθεροῦ κατοικοῦ τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν ὅποιον αἱ ἀρχαὶ τοῦ πανεπιστημίου θέλουν διευθύνεσθαι δατάκις ἔχουν νὰ πέμψουν εἰς τὴν φοιτητὴν κοινοποιήσεως προσκλήσεις, κτλ. Ὁ κτηματίας, ἢ κάτοικος οὗτος, θέλει ἐγγράφει τὸ ὄνομά του εἰς ἕν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆ πρυτανίᾳ κρατούμενον βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον θέλει σημειοῦσθαι ἐκάστοτε καὶ ἡ κατὰ καιρὸν κατοικία τοῦ φοιτητοῦ.

Ἄρθρ. 12.

Ἐκαστος μαθητὴς ἰθαγενὴς χρεωστὴ, πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ ἐμφανίσῃ τὸ ἀπολυτήριόν του ἀπὸ ἑν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους γυμνασίων, ἢ ἀν' ἐσπούδασεν εἰς ἰδιαιτέρου διδασκαλεῖον, ἢ κατ' οἶκον, νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἑνὸς γυμνασίου, διορισθησομένου ἀπὸ τὴν Γραμ-

ματεῖαν τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ἐκαστος πληρώσας τὰς προειρημένας ὑποχρεώσεις λαμβάνει, μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμμάτιον δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογράφειαν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἢ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἢ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν φοιτητὴν, ἀν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφύσῃ δυσκολία ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως δὲν δύναται ὁ φοιτητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ τοῦ νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἢ τὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐπαρκούσαν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν, καὶ ἐπιτρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστὴ ν' ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγραφὴν.

Ἄρθρ. 16.

Ἐκτὸς τούτου, ἕκαστος μαθητὴς χρεωστὴ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, τοῦ ὁποῦ ἐπιθυμῇ ν' ἀκούσῃ τὸ μάθημα, καταγραφῆς ἀδειαν, ἐγγράφων τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀκούσων, τὴν ὁποίαν ὁ καθηγητὴς παραδίδει εἰς τὸν λογιστὴν διὰ τὴν εἰσπραξίν των διδασκτρων.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ βουλομένους νὰ σπουδάζῃ εἰς τὴν σχολὴν τῆς φιλοσοφίας, χρεωστὴ νὰ ἐνδιατρίψῃ τρία ἔτη εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλήτου.

Ὁ σπουδάζων εἰς μίαν τῶν λοιπῶν σχολῶν, χρεωστὴ νὰ διαμείνῃ τρία μὲν ἔτη εἰς αὐτὴν διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλήτου, ἐκτὸς τούτου, ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ἑνὸς ἔτους μαθήματα τῆς φιλοσοφίας, ἱστορίας καὶ φιλολογίας. Ὁ δὲ μαθητὴς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος τῆς φυσικομαθηματικῆς.

Ἄρθρ. 18.

Ἄλλ' εἰς τοὺς φοιτητὰς δὲν ἐπιβάλλεται ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν οὐδεμίαν βία, δύναται δὲ ἕκαστος ἐλευθέρως νὰ ἐκλέξῃ ὅποιονδήποτε κλάδον, καὶ ὅποιονδήποτε μάθημα προαιρεῖται. ὁμοίως ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκλογή τῆς τάξεως, καθ' ἣν θέλουν ἀποκταῖσθαι τὰς διαφόρους γνώσεις, καὶ μόνος ἑλεγχος αὐτῶν εἶναι αἱ ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κάμουν, διὰ νὰ ἀναβῶν εἰς ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν, καὶ λάβουν θέσιν δημόσιον.

Ἄρθρ. 19.

Ἐκαστος φοιτητὴς χρεωστὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τοῦ νὰ ὑποτάσσεται εἰς ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ καταστήματος διατάξεις καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Διὰ δὲ ἀπειθειαν ἢ παραβιάσεις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους μετ' ὀλίγον ἀκαδημαϊκοὺς νόμους, χωρὶς νὰ παραβιάζεται ἐκ τούτου ἡ δικαιοδοσία τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν νόμων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ οἱ φοιτηταὶ ὑπόκεινται ὡς ἕκαστος πολίτης.

Ὁ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐξαμηνίας μὴ ἐγγραφεὶς εἰς τι μάθημα, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ εἰς αὐτὸ δι' ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν· ὁ δὲ ἐλλείψας τὴν ἡμισεῖαν ἐξαμηνίαν, θεωρεῖται ὡς χρηματίσας ἀπὸν εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ διάστημα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ διάταγμα τοῦτο.
 Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἐπιπέραν Διαταγὴν τῆς
 Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
 Τοῦ Ἐπισημοῦ Συμβούλιου*

ΑΡΜΑΝΣΗΡΦ. Ι. ΓΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΑΛΣΣΑΝΗΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων
 Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας Κοινοποιεῖ,

Καθ' Ἐψηλὴν Βασιλ. Διαταγὴν, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας λαβούσαι ὑπ' ὄψιν τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀναρτίσας διαφορὰς ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ §. 6 τοῦ πρωτοκόλλ. τῆς 3 Φεβρουαρ. 1830 καὶ τὴν διεραμνευσιν τοῦ εἰρημένου παραγράφου περιεχομένου εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προσέτι δὲ καὶ τὴν συνθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 21 Ἰουλίου 1832 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως τὸ διαφυλαχθὲν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπάρχοντων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεγνωρίσθη τοῦτο δυνάμει τῶν εἰρημένων ἐπισήμων πράξεων καὶ εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ὀριζομένης περιστάσεις, ἀνεδέχθησαν, κατὰ τὴν ἐμφυτον αὐτῶν ἐπίσκεψιν, τὴν μεσολάβησιν εἰς κατάπαυσιν τῶν διαφορῶν, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν 18 (30) Ἰανουαρ. 1836 τῶν γενομένων ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεων ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν συμμάχων Δυνάμεων, καὶ νεωτέρων ἄλλων συμβάσεων, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἀπεράσισαν ἔμφωνος.

Α. Ὅτι αἱ παρὰ μεταναστεύσεως χρονοθεταὶ προθεσμίας δὲν συμπληρώθησαν εἰσέτι καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ τούτῳ εἰς τοὺς Ἑλλήνας παραχωρηθὲν ἐν ἔτος διὰ τῶν πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ 16 Ἰουνίου 1830 καὶ τὸ ὡσαύτως εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς παραχωρηθὲν ἐν καὶ ἡμῖς διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τῆς 21 Ἰουλίου 1832 δὲν λογιζονται εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ χάρται τῶν Ἑλληνικῶν ὀρίων ἤθελον παραδοθῆ εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις.

Β. Ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη νὰ ἐκτανθῆ ἕως εἰς τὴν 4 (13) Ἰουλίου 1837 καὶ τότε νὰ τελειώσῃ.

Γ. Ὅτι τὸ συμφωνηθὲν εἰς τοὺς Ἑλλήνας ὑπάρχοντες τῆς Πόρτας δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἐκτείνεται εἰς τὰ άτομα καὶ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν καὶ ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς τὴν παρὰ τοῦ συμβουλίου γενομένην ἐρμηνείαν τοῦ § 6 τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 καὶ ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἢ τοι ἀφ' ἑνὸς μέρους εἰς ὅλας τὰς νήσους καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς στερεᾶς (continent grec) τὰ ὁποῖα ἀφ' οὗ ἔλαβον ὁποιαδήποτε μετοχὴν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, ἐπανῆλθον ἢ ὑπεβλήθησαν ὕστερον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ἀφ' ἑτέρου μέρους εἰς τὰ άτομα καὶ τὰς οἰκογενεῖς τῶν Γραικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἀναγνωρίσθῃ ὡς κακοπραγῆσαντες, ὡς παθόντες θημεύσεις ἢ ἐξορίας ἕνεκα τῶν τότε περιστάσεων.

Ἐπιπροσέτι ὅτι θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς Ἑλλήνες καὶ θέλουσι ἐμπεριλαμβανέσθαι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὅσοι θέλουσι ὠφεληθῆ ἀπὸ τοῦ δικαίωματος τῆς μεταναστεύσεως. I. Ὅσοι οἱ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν γεννηθέντες Ἑλλήνες τῆς Τουρκίας ὑπῆκοοι, ὅσοι

*Le ministre de la Maison du Roi
 et des affaires étrangères.*

Fait connaître par ordre suprême que les grands Puissances la France, la grande-Bretagne et la Russie ayant pris en considération les differends qui se sont élevés entre le gouvernement grec et la Porte Ottomane au sujet de l'application du §. 6 du Protocole du 3. Fevrier 1830 et de l'explication du dit paragraphe, contenue dans le Protocole du 16 Juin de la même année, ainsi que de l'arrangement conclu à Constantinople le 21. Juillet 1832 en ce qui concerne le droit d'emigration réciproque réservé à ceux de sujets Turcs et Grecs, qui ont été autorisés à s'en prevaloir dans les cas prévus par les actes susmentionnés, se chargèrent, conformément à leurs vues toujours bienveillantes, d'intervenir pour applanir ces differends, et par la suite de cette intervention d'après un Protocole de la conférence tenue à Londres sur cet objet par les Plénipotentiaires des trois Cours le 18 (30) janvier 1836, et en conséquence de nouvelles détermination, le gouvernement grec et la Porte Ottomane sont maintenant convenus

I. Que le délai d'un an accordé pour l'emigration aux Grecs par les Protocoles de Londres du 3 Fevrier, et du 16 Juin 1830, et celui d'un an et demi accordé à cet effet aux Turcs par l'arrangement de Constantinople du 21 Juillet 1832, ne devaient dater que du jour où les Cartes de la frontière grecque seraient remises aux deux Gouvernements, et que par conséquent, ces dits termes d'un an, et d'un an et demi ne commenceront à courir que du 9. Décembre 1863, jour où la dite Carte a été remise au Gouvernement Ottoman.

II. Mais que ces termes sont prolongés jusqu'au 4 (13) juillet 1837, et ne finiront donc qu'au dit jour.

III. Que le droit d'emigration pour les Grecs s'étendra aux personnes et aux lieux indiqués et caractérisés dans l'explication donnée par la conférence au § 6 du Protocole du 3 février 1830, et par le Protocole du 16 juin de la même année, c'est-à-dire, « d'une part, « à toutes les Iles, et à tous les pays du continent grec, « qui, ayant pris une part quelconque à l'insurrection, « ont été rendus à la Porte ou dont la possession lui a « été confirmée; de l'autre, aux individus et familles « quelques de Constantinople et du littoral de l'Asie « Mineure qui seraient connus pour avoir souffert, pour « avoir été frappés de confiscation ou d'exil à cause des « événements.»

« Que seront considérés dès à présent comme Hellènes, et prendront rang dans la catégorie de ceux qui profiteront du droit d'emigration 1°. Tous les grecs natifs du territoire Ottoman, qui ont émigré avant le

γραμμμάτων, τὰ σκεύη τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας δημοεύονται.

Ἄρθρ. 48. (536)

Με κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων, καὶ με πρόστιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται, ὅστις χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης, μετέρχεται βιβλιομπορίαν, ὅστις, ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς, κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀναγνωστήριον, ἢ συγγραμμάτων δανειστήριον, ὅστις ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου ξωποπωλεῖ (colporteur) συγγράμματα, κηρύττει αὐτὰ δημοσίως ἢ τὰ προσφέρει εἰς ἀγορὰν, τὰ τοιχοκολλᾷ, ἢ τὰ διασπείρει εἰς ὁδοὺς καὶ εἰς πλατείας, ἢ διαδίδει ἀντίτυπα κατασχεθεισῶν ἐφημερίδων, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου κατασχεθέντος συγγράμματος.

Τὰ δι' ἀσυγχώρητον ἐμπόριον προμηθευόμενα, ἢ παρανόμως εἰς πώλησιν ἐκτιθέμενα συγγράμματα, συλλυμβάνονται καὶ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογκριασμὸν τοῦ πταιστού.

Ἄρθρ. 49. (537)

Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκάπηλοι (bouquinistes), κύριοι λιθογραφικοῦ καταστήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἢ ἀναγνωστηρίου, χαλκογραφῶν καὶ εἰκόνων ἔμποροι, ὀφείλουν νὰ κρατῶσι περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς, χάριν πωλήσεως, ἢ κυκλοφορίας ἐναποταμιευμένων συγγραμμάτων, κατάλογον μονογραφημένον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, καὶ φέροντα αὐξοῦντας ἀριθμοὺς σελίδων καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάλογον νὰ δεικνύωσιν εἰς τὸν διοικητὴν ὡσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅχι ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἢ τοῦ ἐργαστηρίου των. Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸν τοιοῦτον κατάλογον, ἢ ὅστις δὲν τὸν συμπληρῶναι τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Με τὴν ποινὴν ταύτην συνδέεται καὶ κράτησις τὸ πλεῖον δύο ἐβδομάδων, ὅταν ἀλλοθὺς ὑπάρχοντα συγγράμματα παρελήφθησαν ἐπιτηδῆς εἰς πωλῆσιν, ἢ εἰς τὰς συμπληρώσεις τούτων, ἢ ἀναφέρονται μετὰ παραλλήλας ἐν ἐπιγραφῇ, ἢ ἄλλως πως κρύπτονται.

Ἄρθρ. 50. (538.)

Πᾶς κύριος τυπογραφίας, ἢ λιθογραφίας, ὀφείλει νὰ καταχωρίζῃ καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, καὶ σημειωμένον με αὐξοῦντας ἀριθμοὺς σελίδων, ὅσα ἀναδέχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία, ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παραλαβῆς τάξιν, καὶ με τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως, ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο κατ' οἶκον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου του, ὑπ' ὄψιν τοῦ διοικητοῦ, ὡσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἢ δὲν τὸ κρατεῖ κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον δύο ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 51. (539)

Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, καὶ τὴν κατὰ τὸ σύνθηρος χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τὴν σημείωσιν ταύτην, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πενήντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 52. (540)

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ προτέτι κράτησις τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν καταγινώσκειται εἰς τὸν τυπογράφον, τὸν ψευδογραφούντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται, ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν, ἢ τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκ-

δότου ἢ τοῦ τυπογράφου, ὁμοῦ με τὴν κατὰ τὸ σύνθηρος χρονοσημείωσιν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 53. (541 § 1)

Πάσης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ παντὸς περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀδιακόπως ὑπεύθυνός τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον ἢ τετράδιον, ἐφημερίδος τινος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

Ἄρθρ. 54.

Δὲν εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης

- 1) Ὅστις δὲν ἔχει κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας
- 2) Ὅστις δὲν συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του
- 3) Ὅστις εἶναι ἀνεπίδεκτος καταλογισμοῦ, ἰδίως δὲ ὅστις εὐρίσκειται εἰς μίαν τῶν ἐν τοῖς τρισὶν πρώτοις παραγράφοις τοῦ ἄρθρ. 86 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων
- 4) Ὅστις εἶναι φυσικῶς ἀνίκανος νὰ ἐνεργῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ ἔργα τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου
- 5) Ὅστις διάγει εἰς ὑπηρεσίαν ἰδιωτικὴν ὑπὸ ἄλλον
- 6) Ὅστις δὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐδιδάχθη τοῦλάχιστον τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς ὁποιοῦδήποτε διδάσκαλον μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς ἓν πανεπιστημῖον, ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς, τοῦ κράτους

7) Ὅστις δὲν ἔχει ἰδίαν ἀκίνητον περιουσίαν πεντακισχιλίων δραχμῶν, τοῦλάχιστον, ἐλευθέραν πάσης ὑποχρεώσεως, οἶον ὑποθήκας κτλ.

8) Ὅστις κατεδικάσθη ἅπαξ ἐφ' οἰουδήποτε κακουργήματι, ἢ τετρακτὸς ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 55.

Ὁ θέλων νὰ γενῇ ὑπεύθυνος συντάκτης, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ νὰ βεβαιώσῃ προσηκόντως, ὅτι ἔχει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειούμενα προσόντα· ὁ δὲ διοικητὴς, ἂν δὲν ἔχη κἀμμίαν ἐνστάσιν, περὶ ἧς ἀποφασίζει ἐπὶ ἀ-αφορᾷ, καλεσθέντος τοῦ διοικητοῦ καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον ἀναγνωριστικὸν τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ ὡς ὑπευθύνου συντάκτου.

Ἡ δι' ὑπευθύνου συντάκτου, μὴ ἔχοντος τὴν ἀνωτέρω ἀδειαν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐκδοσις ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων, ὁ δὲ ἐκδότης τιμωρεῖται με πρόστιμον πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν

Ἄρθρ. 56.

Πύχει τῶν ἔργων τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, διὰ διαταγῆς τοῦ διοικητικοῦ ἢ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅστις ἐγίνε δεκτὸς χωρὶς νὰ ἔχη τὰ ἀνωτέρω προσόντα, ἢ ἀπώλεσεν ἐν ἐξ αὐτῶν. Συμπεσοῦσης περὶ τούτου φιλονεικίας, ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ὀφείλει, ἅμα λαβὼν τὴν διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἢ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσιν τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀπέχῃ τῶν ἔργων αὐτοῦ, μεχρὶσού ἀποφασισθῇ ἀμετακλήτως παρὰ τῆς ἀρμοδίου δικαστικῆς Ἀρχῆς τὸ ζήτημα ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐδαφίῳ δευτέρῳ, ὠρισμένην ποινὴν.

Ἄρθρ. 57. (541 §. 2, 3, καὶ 4)

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι ὡς ἐγγύησιν πέντε χιλιάδας δραχμὰς μετρητάς, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνονται ἐκάστοτε τὰ πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ, τὰ δικαστικὰ ἐξοδα αἱ δαπάναι καὶ ἀποζημιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς ἃ κατεδικάσθη ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συμπληρώσεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ὑπάρχοισι διοικήσεις καθ' ἃς δὲν εὐρέθη ἱκανὸς ἀριθμὸς κατοίκων ἐχόντων τὸ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐνόρκου παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπαιτούμενον τμήμα.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅσακις ἐν τῇ περιφερείᾳ διοικήσεώς τινος, δὲν εὐρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαρτισθῆ κατὰ τὸν νόμον ὁ κατάλογος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως, ὅσοι μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἀρθρ. 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου ἔχουσι ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων ἀλλ' ἀνωτέρω τῶν δυο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δρ. ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα ἕλαττον μὲν τῶν χιλίων, ἀλλὰ μεγαλύτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐὰν πρὸς ἀπάρτισιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων δὲν εὐρέθωσιν ἱκανοὶ κάτοικοι, ἔχοντες τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τμήμα, ὁ κατάλογος συμπληροῦται τότε ἐκ τῶν μᾶλλον ἀρρολογουμένων καὶ ἄλλων αἰρεσίμων πολιτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἐἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρ. ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος ἰσχὺν προσωρινῷ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρ. (3 Φεβρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς διὰ πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων παραστάσεως εἰς τὸν ἄρειον πάγον τῶν ἐν φυλακῇ ὄντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 488 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τὸν ἄρειον πάγον αὐτοπροσώπως προσέλευσις τῶν καταδικασθέντων ἐπιφέρει πολλὰς περὶ τὴν μεταγωγὴν αὐτῶν δυσκολίας, ὅσακις εὐρίσκονται ἐν φυλακῇ, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει καμμία ὡς πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν πραγματικὴ ὠφέλεια, λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α) Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρ. 488 τῆς ποινικῆς δικονομίας κλητευόμενοι ἐνώπιον τοῦ ἀρείου πάγου κατάδικοι, ἐὰν ὦσιν ἐν φυλακῇ, θέλουσιν παρίστασθαι μόνον διὰ πληρεξουσίου, διοριζο-

μένου κατὰ τὰς ἐν γένει διατάξεις τῆς δικονομίας.

β) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινῷ νόμου κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1836 Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρ. (3 Φεβρουαρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀκυρώσεως τῆς πληρεξουσίου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς δοθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Β. Διατάγματος.

Β. Διατάγματος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἐπιστρέψαμεν εὐτυχῶς εἰς τὸ Κράτος Μας, καὶ ἐν τῷ ἀσπὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν ὑπηκόων ἀκυρόνομεν τὴν πληρεξουσίου, τὴν ὅποιαν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Π. Ε. ἐδώσαμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων διαρκούσης τῆς ἀπὸ τὸ Κράτος ἀπουσίας Μας, καὶ τὴν κηρύττομεν διὰ τοῦ παρόντος ἄκυρον.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας

ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀπολύσεως τοῦ Κ. Κόμητος Ἀρμανσπεργ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Συγκατανεύοντες εἰς τὰς ἐπανειλημμένας αἰτήσεις τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Κόμητος Ἀρμανσπεργ, τὸν ἀπολύομεν τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως

σία μας έκδοθεν διάταγμα τῶν 24 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου. τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ στερεωθῆ καὶ νὰ ἐπικυρώσωμεν, ὡς καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ περιεχομένους διορισμοὺς τῶν διδασκάλων, προσκαλέσαντες τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ μᾶς ἀναφέρῃ κατ' ἐπανάληψιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν ἀναφοράν αὐτὴν, καὶ εἰς τὸ ἐπισυνημμένον μετ' αὐτῆς σχέδιον ὀργανισμοῦ ἡ κατάστασις περὶ τοῦ συστηθησομένου πανεπιστημίου παρατηρήσαμεν ἡδέως τὴν σπουδὴν περὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου τοιοῦτο τρόπον, ὥστε νὰ ἐμπορέσῃ νὰ τελειοποιηθῆ κατὰ τὰς πραγματικὰς χρεῖς τοῦ Βασιλείου μας βαθμηδόν, ἐπιδίδον συγχρόνως μὲ τὰ ὑποβεβηκότα εἰς αὐτὸ διδασκαλεῖα, καὶ ὡφελούμενον ἀπὸ τὴν πείραν τὴν πηγάζουσαν ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλὰ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν μετ' ἐπιμελείας ἄλλους τοὺς διορισμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐμποροῦσαν νὰ προξενήσουσαν βλάβην εἰς τὴν ἐλευθεραν ὀργανικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου τούτου, ἐνομίσαμεν ὅρθον.

1) Ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τοῦ νέου σχεδίου νὰ ἐπικυρώσωμεν, τὰ ὁποῖα εἶναι κατάλληλα νὰ δημοσιευθῶσιν ὡς προσωρινὴς κανόνισμός, ὅθεν καὶ ἐξεδώκαμεν διὰ τοῦτο σήμερον ἕνα τοιοῦτον.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ὀριστικὰς διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν σχολῶν του, θέλομεν διατάξαι τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἣτις θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν διαίρεσιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς σχολὰς, τὴν σημείωσιν τῶν διαφορῶν κλάδων τῶν μαθημάτων ἐκάστης αὐτῶν, τοὺς διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν τάξιν αὐτῆς ἀναγκαίους ὀρισμοὺς καὶ καθέξῃς. Ὅθεν ἐπιπροσέτις μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ προστείνῃ διὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καθηγητὰς καὶ ἄλλους εἰδήμονας δημοσίους ὑπαλλήλους.

2) Προσδιορίζοντες τὴν ἑναρξιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς τὰς 3 (15) Μαΐου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δημοσιευθῆ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, θέλομεν, ὅτι ἐκεῖναι μόνον αἱ διδασκαλικάι καθέδραι κατὰ τὸ πρῶν νὰ ἀνοίξωσιν, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὴν προϋσαν χρεῖαν, διατάττοντες, ὅπως οἱ πρῶς τοῦτο διορισθέντες καθηγηταὶ μὲ τὴν ἑναρξιν τῆς παραδόσεώς των ἀρχίσωσι νὰ ἀπολαμβάνωσι τὸν ἐγκριθέντα εἰς αὐτοὺς μισθόν· ὅθεν διορίζομεν.

α) Διὰ τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοὺς Κυρίους Ἀρχιμανδρίτην Μισαήλ Ἀποστολίδην εἰς τακτικὸν καθηγητὴν.

Τὸν γραμματέα τῆς ἱεράς συνόδου Θεόκλητον Φαρμακίδην εἰς τακτικὸν καθηγητὴν.

Κοντογόννην εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν.

β) Διὰ τὴν νομικὴν σχολὴν εἰς καθηγητὰς ἐπιτιμίους τοὺς Κυρίους Κλονάριον πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ῥάλλην εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετών,

Προβελέγγιον ὑπουργικὸν σύμβουλον, καὶ εἰσηγητὴν ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας.

Φέδερ Ἀρσοπαλίτην.

Μελᾶν ἀντεισαγγελέα παρὰ τῷ ἀρείῳ πάγῳ· ἄνευ μισθοῦ.

Εἰς καθηγητὰς ἑκτάκτους τοὺς Κυρίους.

Ἰωάννην Σουτζόν, πρόεδρον ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Γ. Μαυροκορδάτον.

Ἀργυρόπουλον.

γ) Διὰ τὴν ἱατρικὴν σχολὴν.

Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς ἀνατομίας καὶ φυσιολογίας τὸν Κ. Μαυροκορδάτον.

Τῆς εἰδικῆς παθολογίας, ἱατρικῆς θεραπείας, καὶ κλινικῆς τὸν Κ. Βούρον.

Τῆς ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς γενικῆς παθολογίας καὶ θεραπείας τὸν Κ. Λευκίαν.

Τῆς μειευτικῆς καὶ ἱατρικῆς ὕλης τὸν Κ. Κωστήν.

Ἐκτακτον καθηγητὴν τῆς χειρουργίας, καὶ προπαρασκευαστὴν τὸν Κ. Ὀλύμπιον.

Εἰς ἐπιτιμίους διὰ τὴν κλινικὴν, καὶ διδασκαλίαν τῆς χειρουργικῆς ἐργασίας τὸν δόκτορα Τράϊμπερ.

Ὡς καθηγηταὶ ἐπιτίμιοι τῆς σχολῆς πρέπει νὰ προσκληθῶσι, διὰ νὰ συνενωθῶσι καὶ συμπληρώσωσι τὸν κύκλον τῶν παραδόσεων των.

Ὁ Κ. πρόλυτος Πάλλης διὰ τὴν δικαστικὴν ἱατρικὴν.

Νικολαῖδης Λεβονδιῆς διὰ τὴν διαιτητικὴν καὶ ὁ Κ. Ἠπίτης.

δ) Διὰ τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν.

Τὸν Κ. Ν. Βάμβαν εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας.

Τὸν Κ. Γεννάδιον τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας.

Οὐλερίχον τῆς λατινικῆς φιλολογίας.

Πρόλυτον Ῥῶς τῆς ἀρχαιολογίας.

Κωνσταντῖνον Σχινᾶν τῆς ἱστορίας.

Νέγγρον τῆς μαθηματικῆς.

Βουραν τῆς μαθηματικῆς καὶ μαθηματικῆς φυσικῆς.

Εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς χημείας καὶ πειραματικῆς φυσικῆς τὸν Κύριον Λάνδερερ.

Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς βοτανικῆς τὸν ἑφορον τοῦ βασιλικοῦ κήπου Φράξ.

Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς φιλολογίας καὶ αἰσθητικῆς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Σουτзон.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, καὶ κυρίως διὰ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν τὸν Κ. Δαυμάδον.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, καὶ μάλιστα τῆς παιδείας τὸν Κ. Μαντίσον, βασιλ. ἐπίτροπον πρὸς τῇ ἱεράῃ συνόδῳ.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον τῆς φιλολογίας τὸν ἐν Αἰγίνῃ Κ. Δαυκίαν.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον τὸν ἐν Ἄνδρῳ Καίρην, διὰ νὰ παραδίδῃ μαθήματα περὶ φιλοσοφίας, ὡσαύτως καὶ τὸν Κ. Κοντογόννην.

Εἰς πρότανιν τοῦ πανεπιστημίου διορίζομεν τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Σχινᾶν.

Εἰς σχολάρχας διορίζομεν τοὺς Κυρίους

Μισαήλ Ἀποστολίδην διὰ τὴν θεολογικὴν σχολὴν.

Ῥάλλην, διὰ τὴν δικαστικὴν.

Λευκίαν διὰ τὴν ἱατρικὴν.

Βάμβαν διὰ τὴν φιλοσοφικὴν.

3) Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σημαντικώτερον σκοπὸν τοῦ πανεπιστημίου, ἢ τὸν περὶ μερφέσεως ἀξίων διδασκάλων διὰ τὰ γυμνάσια καὶ ἐλληνικὰ σχολεῖα, θέλουσιν ὑπωχρεωθῆ οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλολογίας, οἱ Κύριοι Γεννάδιος, Ῥῶς καὶ Οὐλερίχος νὰ παραδώσωσιν ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτοὺς διὰ πρακτικῆς γυμνάσεως εἰς τὸ ἐλληνικὸν καὶ λατινικὸν ὕφος, ὡσαύτως καὶ διὰ τῆς ἐξήγησεως ἐλλήνων καὶ λατίνων συγγραφέων, καὶ οὕτω νὰ καταβάλωσι τὰ θεμέλια ἐνὸς φιλοσοφικοῦ διδασκαλείου διὰ τὸν ὀργανισμόν τοῦ ὁποῖου θέλουσιν διευθύνει τὰς προτάσεις των πρὶν τοῦ τέλους τῆς πρώτης ἐξαμηνίας.

4) Ὅσαύτως πρέπει νὰ προσκληθῶσιν καὶ οἱ διὰ τὴν θεολογίαν διορισθέντες καθηγηταὶ, διὰ νὰ καταστρώσωσιν ἐν σχέδιον δι' ὅσα, τυχόν, ἀναγκαιοῦσιν εἰς πρόοδον τῶν σπουδασμάτων τῆς σχολῆς των, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῆ πρὸ πάντων καὶ

Έκφρασις τῆς Ἡμετέρας θελήσεως περί τῆς Ἡμετέρας καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν συζύγου ἐμφανίσεως εἰς τὴν πανηγυρικὴν ταύτην.

34. Διὰ τὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην χαρακτηρὰ πανηγυρικὸν καὶ ἐθνικώτερον, διατάττομεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ., νὰ λαμβάνη, συνεννοημένη μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε εἰς τὰς ἐφεξῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ μάλιστα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνω εἰρημένης ἐκθέσεως καὶ δοκιμασίας νὰ λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος διάφοροι δημόσιοι ἀγῶνες ὀνομαστί δὲ ἡ ἵπποδρομία, ἡ πάλη, ὁ δρόμος, ὁ δίσκος, πηδήματα, ἀκοντίσματα, ἐθνικοὶ χοροὶ, καὶ ἄλλα γυμνάσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐκτελεῖσθαι κατὰ τάξιν, τῆς μουσικῆς ἡχοῦσης, καὶ μετὰ συμφωνίαν ἐθνικῶν ἀσμάτων. Οἱ δὲ πρωταγωνισταὶ θέλουν λαμβάνειν τὰ ἀπὸ ἐπίτηδες διορισθησομένην ἐπιτροπὴν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς πανηγύρεως προσδιορισθέντα βραβεῖα, στεφανοῦμενοι καὶ μετὰ στέφανον δάφνης.

35) Ὅταν ἐταιρική ἰδιωτικὴ σχηματισθῆ, ἀκολούθως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καθὼς καὶ τῶν τεχνῶν, καὶ δοθῆ ἀποχωρῶσα ἐγγύτης πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλουν μεταβῆ εἰς αὐτὴν αἱ ἐνταῦθα σημειωθεῖσαι ἐργασίαι καὶ τὰ χρέη, ἢ δὲ συστηθεῖσαι εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διαλύεται ἐπομένως πάλιν.

Αὕτη λοιπὸν θέλει τείνει ἀκαταπαύστως μετὰ τὴν σύμπραξιν τῆς εἰς τὴν σύστασιν ἐκείνης καὶ ταυτοχρόνως θέλει πασχίζειν νὰ αὐξήσῃ διὰ τῶν αὐτοπροαιρέτων συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς κτλ. τὰ μέσα διὰ τὴν προκειμένην ἀμοιβὴν καὶ ἐμψύχωσιν.

Ἐπερωλατιόμεθα δὲ εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, δοθείσης ἰδιαιτέρας ἀφορμῆς νὰ ἀπονέμωμεν ἢ νὰ δώσωμεν τὴν ἀπουσίαν ἀμοιβῶν διὰ πραγματικὰς ἀρετὰς πολιτῶν καὶ μάλιστα ὅταν τινὲς σώσωσι ζωὴν ἀνθρώπου, ἢ διὰ τόλμης ἀποσπῶσιν κίνδυνον ὕδατος καὶ πυρός.

36) Ὅ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰανουαρίου. (6 Φεβρουαρίου) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ἐπιχειρηματικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 17 Φεβρουαρίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Α. Μ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐλληνας!

Μετὰ ἐννεάμηνον ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἡ εὐδαιμονία τῆς κοινῆς Ἡμῶν πατρίδος ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν καὶ τῶν δια-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Τετ 1837).

λογισμῶν μου, ἐπέστρεψα πάλιν ἐν τῷ μέσω Ἰμῶν. Σὺς ἔφερα Βασιλίσσαν, νέον ἐνέχυρον τῆς πρὸς τὸν λαόν Μου ἀγάπης Μου, νέον ἐχέγγυον μέλλοντος λαμπροῦ καὶ εὐδαιμονοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἔχω σταθερὰν θέλησιν νὰ σὺς προτοιμάσω.

Καθὼς ἐγὼ, ἔχει καὶ ἡ Βασιλικὴ Μου σύζυγος πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πίστιν σας, εἰς τὴν ἀφοσίωσιν σας, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲ πολυχρονίου πείρας ἀπεκτήσατε διάγνωσιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων σας καὶ εἰς τὴν εὐγενῆ φιλοπατρίαν σας, ἥτις εἶναι ἐπαξία ἔθους, τοῦ ὁποῖου ἡ δόξα εἶναι τόσον ἀρχαία, ὅσον καὶ τὸ ὄνομά του, καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἰδίαν του ἱστορίαν εὐρίσκει δείγματα τρανώτατα τί ἐστὶ, καὶ τί δύναται ἡ φιλοπατρία. Μόνον τὸ αἶσθημα τοῦτο, ὦ Ἕλληνες, σὺς ἐνίσχυσε νὰ ἐπιχειρησῆτε καὶ νὰ τελειώσῃτε τὸ ὡς ἀδύνατον σχεδὸν θεωρούμενον ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος, καὶ οὕτω διὰ μεγάλων θυσιῶν, αἱμάτων καὶ περιουσίας νὰ προτοιμάσῃτε εἰς αὐτὴν μέλλον ὠραῖον. Εἰς Ἐμὲ ἐπίκειται πρὸ παντὸς ἄλλου ἢ φροντίς περὶ τοῦ μέλλοντος τούτου! Ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦναι ἡ πρὸς Θεὸν εὐθύνη Μου, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἰψιστος εἰς τὰς ἀνεξερευνητοὺς βουλὰς του ἐναπέθεσεν εἰς Ἐμὲ, τὴν φέρω εὐχαρίστως, διότι ἐπαναπαύομαι εἰς ἐσάς.

Μ' εὐχαρίστησιν βλέπω τὰς προόδους, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς παντοειδῶς ἔκχευε ἡ γεωργία ἔδωκε ζωὴν εἰς μεγάλας ἐκτάσεις ἀκαλλιεργήτων γαιῶν τὴν ἐμπόριον φέρει τιμὴν εἰς τὴν σημαίαν μας μέχρι τῶν ἀπωτάτων θαλασσῶν ἡ ἐκπαίδευσις διαδίδεται καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀτράλεια θεμελιούται καὶ ὑπὸ τὴν ἱεράν αὐτῶν αἰγίδα αὐξάνει τὸ πρὸς τοὺς νόμους ἡμῶν καὶ ἡ ὑποταγή.

Ταῦτα, ὦ Ἕλληνες, καὶ τὰ εἰλικρινῆ δείγματα τῆς πρὸς Ἐμὲ ἀφοσίωσός σας, μετὰ τὰ ὁποῖα μετ' ὑπεδέχθητε εἰς αὐτὸν τὸν λαόν τῶν ἐνδοξῶν Ἀθηνῶν, τῆς πρωτεύουσας Μου, καὶ τὰ ὁποῖα τὸσάντις ἐνεπλήσαν χάριτος τὴν καρδίαν Μου, μετὰ χαρῆς καὶ πληρῆς πεποιθήσεως, πεποιθήσεως, τῆς ὁποίας πρὸ πάντων ἔχω ἀνάγκην. Ἐγὼ ὁ πρῶτος — θεῖα θελήσει — μακρὰς γενεὰς Βασιλέων εὐδαιμονίαν ὑποσχομένων.

Ἰσχυρὸς διὰ τῆς ἀγάπης σας, ἰσχυρὸς διὰ τῆς φιλικῆς εὐμενείας ὧν τῶν Δυνάμεων, ἰσχυρὸς διὰ τῆς καθαριότητος τῶν φρονημάτων Μου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ἰψιστον πεποιθήσεώς Μου, δὲν φοβοῦμαι οὔτε κινδύνους ἐξωθεν, οὔτε τὰς ἀποπειρας τῆς ἀπονοίας καὶ τῆς διαφθορᾶς εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους. Ὁ θρόνος καὶ ὁ λαὸς εἶναι ἀδιαχώριστα. Ποῖος εἴμπορεῖ νὰ εἶπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ περισσότερο παρ' Ἐμὲ τὸν λαόν, καὶ νὰ τὸν πιστεύσωσιν οἱ ὀρθοφρονούντες;

Ἐμπιστευθῆτε, Ἕλληνες, εἰς Ἐμὲ, καθὼς Ἐγὼ εἰς ἐσάς ἐμπιστεύομαι! καὶ τότε ἡ εὐδαιμονία, καὶ ἡ νεεὴ μορφωσις σας θέλει μεγαλυθῆ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα νέων θεσμοθεσιῶν θέλει λάβει τὸ εὐτυχές του πέρας. Εὐλογοῦντες θέλουν στρέφει πρὸς τὸ κοινὸν Μας τοῦτο ἔργον, πρὸς Ἡμᾶς Αὐτοὺς τὰ τέκνα Μας καὶ ὅλοι αἱ ἐπερχόμενοι γενεαὶ τὰ βλέμματά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ἡ ἀνωτέρω προκήρυξις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως δημοσιεύεται ἐν τῷ παρόντι καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγήν.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ

*Αρθρ. 20.

Οί φοιτηταί καθυποβάλλονται εις μίαν και μόνην εξέτασιν κατά την έξοδόν των από το πανεπιστήμιον. Κατά την εξέτασιν ταύτην γενομένην ενώπιον των συνελθόντων καθηγητών της ανηκούσης σχολής, και περί της εποχής και των λεπτομερειών της οποίας αι διατυπώσεις θέλουν περιέχει τους ακριβείς όρους, εξετάζονται οί φοιτηταί εις όλα τ' αντικείμενα, τ' απαρτιζόντα τον κλάδον, δι' τον ό φοιτητής προσδιορίζει έαυτον, και χρεωστούν να έμφανίσουν εκθεσιν εις το αρχαιον ελληνικόν περί ενός τινος αντικειμένου του αυτού κλάδου, και να συζητήσωσι διά στόματος τα εις αυτήν έμπεριεχόμενα. Αί τοιαυταί εκθέσεις κατατίθενται καθ' ύλην διηρημέναι εις τὰ αρχεία του πανεπιστημίου.

*Αρθρ. 21.

Ο μη θέλων να εξετασθῆ, λαμβάνει κατ' αίτησίν του μετά την αποπεράτωσιν της σπουδῆς του ένσφράγιστον αποδεικτικόν περιέχον.

- α. Όνομα, ηλικίαν, τόπον γεννήσεως του φοιτητού.
- β. Όνομα του γυμνασίου εις το όποιον έσπούδασεν, αναφερομένων των αποδεικτικῶν, περί του χρόνου, των προόδων και της διαγωγῆς αυτού, ή το αποτέλεσμα των εξετάσεων, τὰς οποίας υπέστη κατά την είσοδον αυτού εις το πανεπιστήμιον.
- γ. Την δήλωσιν του καιρού, εξ ότου ημβήκεν εις το πανεπιστήμιον.

- δ. Αποδεικτικῶν ήθῶν.
- ε. Αποδεικτικόν έπιμελείας.

Εις το δεξιόν μέρος θέλει φέρει την σφραγίδα και την υπογραφήν του πρυτάνεως, εις δε το άριστερον του σχολάρχου της ανηκούσης σχολής, και την υπογραφήν του γραμματέως.

Το περιεχόμενον των αποδεικτικῶν τούτων θέλει έγγραφείσθαι εις ιδιαίτερον βιβλίον, κατ' ενδεικτικόν υπό του γραμματέως, επιτηρούντος αμέσως του πρυτάνεως, όστις τα αριθμεί και μονογραφεί, και διατηρεί εις το μυστικόν, καθόσον άρροξῆ την περί ήθῶν και έπιμελείας μαρτυρίαν. Ο απολέσας το πρωτότυπον αποδεικτικόν, δύναται να λάβῃ αυτό εκ του βιβλίου τούτου.

*Αρθρ. 22.

Ο ευδοκιμήσας εις την απολυτήριον ταύτην εξέτασιν, ειμὲν διέτρεξε το εν τῷ πανεπιστημίῳ στάδιον εις τριετίαν, λαμβάνει δίπλωμα προλύτου.

Τὰ διπλώματα ταῦτα υπογράφονται υπό του πρυτάνεως, προσυπογραφομένου του γραμματέως, και επιτιθεμένης της σφραγίδος, φερούσης, εν μὲν τῷ μέσω τα βασιλικὰ Ἡμῶν παράσημα, περίξ δε τὰς λέξεις *βασιλικὸν παρεπιστήμιον Ὀθωνοσ*.

Περί όρισμῶν περί μικροτέρων ακαδημαϊκῶν βαθμῶν, και καθόσον οὔτοι και ό βαθμός του προλύτου, αίταιοῦνται, διά ν' απολαύσῃ τις δημόσιον τινα θέσιν έπεφυλάχθημεν να όρίσωμεν εις τὰς διατυπώσεις του πανεπιστημίου, και εις το διάταγμα το περί εξετάσεως το διά την δημόσιον ύπηρεσίαν.

Τὰ περί έπιμελείας, ακριβοῦς και προσεκτικῆς φοιτήσεως, και προόδων, από τους μαθητὰς ζητούμενα αποδεικτικά, δίδονται από τους καθηγητὰς μόνον ιδιαιτέρως.

*Αρθρ. 23.

Εις έκαστον ήμεδαπὸν επιτρέπεται να φοιτᾷ εις ζένα πανεπιστήμια άνευ ιδιαιτέρας άδείας της κυβερνήσεως· άλλ' αν ποτε ζητήσῃ δημόσιον ύπηρεσίαν υποχρεοῦται ν' αποδείξῃ, ότι διέμεινεν εις το ζενον πανεπιστήμιον τον εις το παρόν διάταγμα όριζόμενον χρόνον, και προσέτι εν έτος τουλάχιστον εις το πανεπιστήμιον της Ελλάδος.

*Αρθρ. 24.

Αί χρηματικά συνεισφοραί των φοιτητῶν εις το πανεπιστή-

μιον είναι εκτός του κατά τάξιν χαρτοστίμου, αι ακόλουθοι.

α) Διά την έγγραφην, και διά το δικαίωμα της χρήσεως των επιστημονικῶν συλλόγων θέλουν πληρώνει ανά δέκα δραχμάς.

β) Δίδακτρα μέτρια, μη υπερβαίνοντα τὰς 40, και μη ελλοτούμενα των 10 δραχμῶν κατ' έτος διά τὰς ιδιαιτέρας παραδόσεις· προσδιοριζόμενα δε δι' έκαστον μάθημα εις το έτικσίως εκδιδόμενον πρόγραμμα.

γ) Πληρωμή ποσότητος, προσδιορισθησομένην ακριβέστερον, διά τὰ απολυτήρια και τους ακαδημαϊκοῦς βαθμούς.

Εάν μάθημα, διά το όποιον επληρώθησαν δίδακτρα, διακοπῆ από τον καθηγητήν, ή τον διδάτκαλον, πριν παρέλθῃ το πρωτον ήμισυ της εξαμηνιας, και δεν δύναται να γίνῃ αυτού εξακολούθησις, τότε τὰ δίδακτρα θέλουν αποδίδεσθαι προς τους φοιτητὰς.

Αί όριστικαί διατυπώσεις του πανεπιστημίου, και των σχολῶν, θέλουν περιέχει όρισμούς περί των δωρεάν (δημοσίως) παρεδιδόμενων μαθημάτων, ώσαύτως και περί της χρήσεως των συναζόμενων δικαιωμάτων, τὰς έγγραφὰς και τους προβιδιασμούς, και τὰ απολυτήρια διπλώματα.

*Αρθρ. 25.

Των διδάκτρων, και, κατά περιστάσεις, του δικαιώματος της έγγραφῆς, δύναται ν' απαλλαχθῶσιν οί φοιτηταί, κατά πρότασιν του ακαδημαϊκού συμβουλίου όσάκις φέρουν αποδείξεις των έπιτεριῶν αρχῶν του μέρους, όπου διατρίβουσι, περί της πένιας των.

Τὰ αποδεικτικά ταῦτα θέλουν περιέχει.

- α) Όνομα και κατοικίαν του αίτουντος.
- β) Κατάστασιν ή επάγγελμα των γονέων.
- γ) Αν ο πατήρ, ή ή μήτηρ, ή ει δύο, απέθανον.
- δ) Του αριθμοῦ των ζώντων αδελφῶν, και αν οὔτοι έχουσι τὰ προς το ζην, ή όχι.
- ε) Την ποσότητα της περιουσίας του αίτουντος, καθόσον αυτή εμπορεῖ να γνωστοποιηθῆ δι' εξετάσεως.
- ς) Την εκ μισθοῦ κτλ. πρόσδοον.
- ζ) Την ποσότητα των χρεῶν αυτού.

Όστις φοιτητής επι τοιούτου αποδεικτικού, ζητεῖ την των διδάκτρων απαλλαγην, θέλει, κατά την έγγραφην αυτού, παρουσιάζει αυτό εις έκαστον των καθηγητῶν, εις του όποιου το μάθημα καταγράφεται.

*Αρθρ. 26.

Και μη έγγραφῆς φοιτητής δύναται ν' ακολουθήσῃ ως ακροτής τὰ μαθήματα, λαμβάνων επί πληρωμῆ του διδάκτρου γραμματίον εισόδου, και εις το τέλος της σειράς δια δραχμὴν πάλιν αποδεικτικόν του καθηγητού.

Ο βουλούμενος ακροατής, δύναται να εξετασθῆ περί του αποτελέσματος της εξετάσεως λαμβάνει αποδεικτικά από το πανεπιστήμιον, τὰ όποια αυτά μεν καθ' έαυτὰ οὔδεμίαν έχουν ισχύν, αλλά συνοδεύοντα άλλα διπλώματα επαυξάνουν αυτών την αξίαν.

Ε.

Περί διοικήσεως του Πανεπιστημίου.

*Αρθρ. 27.

Το πανεπιστήμιον υπόκειται εις την άμεσον επιτήρησιν της Ημετέρας επί των Εκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αυτής τὰς ανηκούσας διακοινώσεις και πέμπει προς αυτήν τὰς ιδίας αυτού εκθέσεις. Η διεύθυνσις και αστυνομία του πανεπιστημίου ανατίθεται εις ένα πρύτανιν (recteur), εκάστης δε σχολῆς εις ένα σχολάρχην (doyen). Τούτους δε θέλομεν διορίσει Ημεῖς κατ' αρχὰς μεταξύ των καθηγητῶν του

τίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκαλουμένων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι τινὲς τῶν προέδρων τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἠνθήθησαν νὰ κηρύξωσι πληρωτέαν τὴν ἀποζημιώσιν μαρτύρων, οἵτινες κλητευθέντες καὶ παρουσιασθέντες δὲν ἐξετάσθησαν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς των· καὶ στριζόμενοι εἰς τὸ γράμμα τοῦ παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 428 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Θεωροῦντες ὅτι ἐντεῦθεν παρεξηγήθη ἡ ἀλήθης τῆς διατάξεως ταύτης ἔννοια, καθότι ἡ ἀποζημιώσις τῶν μαρτύρων δὲν γίνεται λόγῳ τῆς ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν προερχομένης ὀφειλῆς, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς ὁδοπορίας, τῆς τροφῆς καὶ τῆς διαμονῆς των, ὡς ἄλλως καὶ ὁ νόμος αὐτὸς τὸ λέγει· ὅτι ἐπομένως εἶναι ἀνεγκλίον νὰ γενῆ ἐπίσημος τοῦ παρόντος λόγος ἀρθροῦ ἐρημνεία ἐπὶ τῆς προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπιτελικῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμη τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκληθεὶς ἢ προσαχθεὶς μάρτυς ἔχει δικίωμα εἰς τὴν παρά τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως ὀριζομένην ἀποζημιώσιν λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς πορείας καὶ διαμονῆς του, κ' ἐὰν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του δὲν εἴμφορεσε νὰ ἐμφανισθῆ ἐγκαίρως, ἢ ἐμφανισθεὶς νὰ ἐξετασθῆ παρά τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας προσεκλήθη.

Ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34. (Παρελείφθη).

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 6 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ τεμαχίων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος, παρεξηγήθην παρά τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐρημύσθη κακῶς, ἐπὶ τῆς προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. ἀποφασίζομεν.

Τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος μεταβαίνουν ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν κυριότητα τῶν παρακειμένων οἰκοδομησῶν, θέλουσιν ἐκτιμᾶσθαι ὑπὸ δύο διαιτητῶν διορισθησομένων ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ μέρη· ὅταν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν δὲν τὸν διαιτητῶν ἐμπροθέσμως, θέλει ἐφαρμοσθῆ τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Ὁ δῆμος τότε μόνον λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, ὅταν τὸ ἰδιωτικὸν τεμάχιον ἀφαιρεταὶ ἀπὸ τὰς ὁδοῦς ἢ περικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) 1837.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ προσδιορισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὧν τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ ταῖς προτάσεις τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ περὶ ἔλων τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837 προϋπολογισμὸς, προσδιορισθεὶς ἐνεκρίθη, ὡς ἔρχεται εἰς τὰ παραρτήματα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκτελεσθήσεται διὰ τῶν κειμένων γενικῶν καὶ εἰδικῶν διατάξεων τῶν

Συμβουλίου της 'Επικρατείας, με την διαταγήν του να παρατηροῦν οὔτοι ἀνθ' ἑμῶν τίνι τρόπῳ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς δημοσίου διοικήσεως ἐνεργῶνται, καὶ πῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐκτελῶνται, πληροφοροῦντες τοὺς ὑπάρχοντες περὶ τῶν πετρικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἀκούοντες τὰ, τυχόν, παράπονα αὐτῶν, ἐνεργοῦντες τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν αἰτήσεων τῶν διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἐμποδίζοντες τὰς καταχρήσεις, καὶ καθυποβάλλοντες εἰς ἑμᾶς τὰ ὅσα παρετήρησαν, συνωδευμένα μετὰ τὴν γνώμην των περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν χρειῶν τῶν διοικήσεων, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθησαν.

Κατὰ τὸ παρὸν πέμπομεν, ὡς Ἡμετέροις ἐπιτρόπους, τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κυρίου Συμβούλου τῆς 'Επικρατείας Α. Μοναρχίδην, καὶ Ν. Μπότση, εἰς τοὺς ὁποίους, φθάνοντας ἐπὶ τοῦ τόπου, αἱ ἐκεῖ Ἡμέτεραι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι θέλουν δώσει ὅλας τὰς ζητούμενας πρὸς αὐτῶν πληροφορίας καὶ ἀποδείξεις, κάμνοντες αὐτοὺς προσεκτικούς εἰς τὰς ὑπαρχούσας, τυχόν, χρειᾶς καὶ ἐλλείψεις, δίδοντας λόγον καὶ ἀποκρίσιν, καὶ ἐυκολύνοντες διὰ τῆς καλῆς των προθυμίας τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς μέτρου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸ καλὸν τῶν πιστῶν ὑπηκόων Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ κατοικήσεως τῆς νήσου Ἐλαφονησίου.

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου. (8 Φεβρουαρίου.) τ. ε. ἀποφασίζομεν.

1) Νὰ δοθῶσι δωρεὰ ἀνὰ δύο στρέματα γῆς διὰ κτίριον, αὐλὴν καὶ κήπον, εἰς ὅσους ἀποφασίσουν νὰ κατοικήσωσι στερεῶς εἰς τὸ Ἐλαφόνησον καὶ νὰ λάβωσι τὰς ἐκεῖ ἐθνικὰς γαίας κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως.

2) Ἡ προτίμησις νὰ δοθῇ πρῶτον εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε καλλιεργητὰς τῶν γαιῶν τῆς νήσου ταύτης καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς Σπαρτιάτας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκατασταθῶσι εἰς Ἐλαφόνησον, ἀν καὶ αὐτοὶ καθὼς καὶ οἱ πρῶτοι δέχονται τὰς ἀνωθεν δύο συμφωνίας.

3) Νὰ χορηγηθῶσι εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ νησιδίου ξύλα πρὸς κατασκευὴν τῶν οἰκιῶν των ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν δωρεὰ διὰ τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

4) Νὰ χαρισθῶσι εἰς αὐτοὺς 2000 δραχμ. πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας, ὅταν κατασκευασθῶσι καὶ κατοικηθῶσι 45 τοῦλάχιστον οἰκίαι.

5) Ν' ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον μετὰ πρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πλὴν ἐξαιρουμένου τοῦ δεκάτου, εἴτε τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Διορίζομεν δὲ συγχρόνως τὸν ταγματάρχην Φέδερ ἑκτατον ἐπί-

τροπον, διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν συνοικισμὸν τῶν Μανιατῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

Τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πληρωτέων
λιμενικῶν δικαιωμάτων.
Δικαίωμα ἔρμου ἢ χωρητικότητος.

	Δραχμ.	Λεπτά
Πλοῖα χωρητικότητος ὀλιγωτέρας τῶν 5 τόνων διόλου ἐλεύθερα.		
Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου, Πειραιῶς, Χαλκίδος, Καλαμῶν, Γυθείου, Μικραθωνησίου, Πύλου, Νεοκάστρου καὶ Π. Πατρῶν θέλουν πληροῦναι :		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότητος δι' ἑκαστον τόνον		9
Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος		12
Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου :		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότητος		6
Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος		9
Ἄδεια ἀναχωρήσεως.		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 5 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
Πλοῖα ἀπὸ 5 μέχρι 20 τόνων		50
Πλοῖα ἀπὸ 21 μέχρι 50	1	
Πλοῖα ἀπὸ 51 μέχρι 100	2	
Πλοῖα ἀπὸ 101 μέχρι 200	3	
Πλοῖα ἀπὸ 201 μέχρι 300	4	
Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	5	
Δικαίωμα φάρου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει φάρος.		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 3 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
Πλοῖα ἀπὸ 5 ἕως 20 τόνων		50
Πλοῖα ἀπὸ 21 ἕως 50 τόνων	4	
Πλοῖα ἀπὸ 51 ἕως 100 τόνων	2	50
Πλοῖα ἀπὸ 101 ἕως 200 τόνων	5	
Πλοῖα ἀπὸ 201 ἕως 300	8	
Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	10	
Ὅταν ἡ πυρίτις μὲν εἰς τὸ πλοῖον, δι' ἑκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα		2
Δικαίωμα πυριταποθήκης.		
Ὅταν ἡ πυρίτις ἀποτίθεται εἰς τὴν πυριταποθήκην, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεταί ἀνεξαρτήτως ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον κατάστημα, δι' ἑκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα		3
Ὁ μὴν λογίζεται ἐνταῦθα 30 ἡμέρας, καὶ ἅμα ἀρχίσῃ ὁ μὴν, λογίζεται ὁλόκληρος.		

4. Παρατηρήσεις εἰς τὸ δικαίωμα ἔρμου.

1. Πλοῖα, ἀπερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μετὰ φορτίον, ἀποβιβάζουσιν αὐτὸ καὶ ἐκπλέουσι μετὰ ἄλλο φορτίον, πληροῦνουν ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα.

Άρθρ. 40.

Έκτός τών κυριακών, και τών διατεταγμένων εορτών, δέν γίνεται καμία διακοπή τών μαθημάτων.

Αί φθινοπωριναί άνακωγαί διαρκούν από 15 Ιουλ. έως 1 Οκτωβρίου, και του Πάσχα από την άρχήν της μεγάλης έβδομάδος μέχρι της δευτέρας της μετά το Πάσχα εβδομάδος.

Άρθρ. 41.

Έπειδή τόγε νύν έχον δέν δύνανται νά συμπληρωθώσιν όλαι αί σχολαί, διά τουτο τό πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεΐσθαι βαθμηδόν αναλόγως προς τάς παρούσας ήδη ευκολίας.

Άρθρ. 42.

Είς την Ημετέραν επί τών Έκκλησιαστικών και της Δημοσίου Έκπαιδύσεως Γραμματεΐαν της Έπικρατεΐας ανατίθεται ή δημοσίευσις και εκτέλεσις του παρόντος διατάγματος, εκδοθησομένου και είς την έφημερίδα της Κυβερνήσεως, και είς ιδίαι τερα αντίτυπα.

Έν Αθήναις, την 14 (26) Απριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ο Έπί τών Έκκλησιαστικών και της Δημοσίου Έκπαιδύσεως Γραμματεΐς της Έπικρατεΐας
Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΤΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεΐδι.

Την 3 (5) Μαΐου π. ε. ημέραν δευτέραν θέλει γίνει ή πρώτη έγκρισις του ελληνικού πανεπιστημίου ΟΘΙΝΟΣ.

Προσκαλούνται επομένως όσοι επιθυμούν νά μαθητεύσωσιν είς μίαν τών σχολών αυτού νά εμφανισθώσιν είς τον άνήκοντα σχολάρχην διά νά έγγραφώσιν.

Έν Αθήναις, την 26 Απριλίου 1837.

Ο επί τών Έκκλησιαστικών και της Δημοσίου Έκπαιδύσεως Γραμματεΐς της Έπικρατεΐας.

Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Απριλίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α.

Περί τών έν τη άπουσία του Βασιλέως εκδοθέντων υπό του Έπιουργικού Συμβουλίου διαταγμάτων και νόμων, τών έχόντων ισχύν προσωρινού νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δίδομεν την Ημετέραν επικύρωσιν είς τά διατάγματα και είς τούς νόμους, τά λαβόντα ισχύν προσωρινού νόμου και εκδοθέντα έν τη άπουσία Μας υπό του Έπιουργικού Συμβουλίου,

κατά συνέπειαν της δοθείσης προς αυτό παρ' ήμών άδειας από 5 Απριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Έκρίναμεν όμως όρθόν, θέλοντες άμεταθέτως έξ ενός μέρους νά συστήσωμεν την αναγκαΐαν ίσορροπίαν μεταξύ τών δημοσίων εσόδων και έξόδων, και εκ του άλλου νά δώσωμεν είς τον πιστόν λαόν μας περιπλέον δείγματα της ύπερ αυτού προσπάθειας Μας διά την επίδοσιν της γεωργίας και βιομηχανίας, νά διατάξωμεν ταχυτάτην επιθεώρησιν μερικών εκδοθέντων προσωρινών νόμων, και ρητώς.

1 Του προσωρινού νόμου τών 6 (18) Ιουλίου π. ε. περί του φόρου τών επιτηδευσμάτων.

2. Του τών 13 (25) Νοεμβρίου π. ε. του περί προικοδοτήσεως τών ελληνικών οικογενειών, όμοϋ και τών προλαβόντων διαταγμάτων, τών έχόντων σχέσιν με αυτόν.

Αί Ημέτεραι Γραμματεΐαι τών Έσωτερικών και τών Οικονομικών επιφορτίζονται την εκτέλεσιν του Ημετέρου τούτου διατάγματος, τό όποιον θέλει δημοσιευθ ή και διά της έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις, την 23 Απριλ. (5 Μαΐου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Οί επί τών Οικονομικών και επί τών Έσωτερικών Γραμματεΐς της Έπικρατεΐας
Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ. Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περί φορολογίας τών προϊόντων της γής διά τό έτος 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έπί τη άναφορά της Ημετέρας επί τών Οικονομικών Γραμματεΐας της Έπικρατεΐας, άκούσαντες την γνώμην του Συμβουλίου της Έπικρατεΐας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής:

Α.

Οί έγκλητικοί φόροι διά τό 1837 έτος θέλουν ένοικιασθ ή επί τη βάσει του νόμου περί φορολογίας τών προϊόντων της γής από 18 (30) Απριλίου 1836, με τάς ακόλουθους τροποποιήσεις είς τά άρθρ. 26 και 34:

Άρθρ. 26. Η πληρωμή τών ένοικίων τών έγκλητικών φόρων θέλει γενή είς τρεις ίσας δόσεις:

α) Την ά. Αυγούστου.

β) Την ά. Οκτωβρίου, και

γ) Την ά. Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Άρθρ. 34. Όταν ύπάρχη διένεξις μεταξύ του ένοικιαστοϋ και φορολογουμένου, καθώς και μεταξύ ένοικιαστοϋ και ένοικιαστοϋ περί συνόρων, ό διοικητής ή ύποδιοικητής, ό ειρηνοδίκης και ό δήμαρχος της πρωτεύουσής της διοικήσεως δικάζουν συνοπτικώς, και άποφασίζουν όριστικώς και άνεκλήτως περί όποιαςδήποτε ποσότητος.

Β.

Η Ημετέρα επί τών Οικονομικών Γραμματεΐα της Έπικρατεΐας όφείλει νά φροντίση την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου διά της έφημερίδος της Κυβερνήσεως, και νά επαγρυπνήση είς την εκτέλεσιν αυτού.

Έν Αθήναις την 21 Απριλίου (3 Μαΐου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ο Έπί τών Οικονομ. Γραμματεΐς της Έπικρατεΐας
Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

εις και εκτελέσει τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὅποιον λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος ἰσχὺν προσωρινῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς καθ' ὁδὸν ἀπαντήσεως τῶν ἄμαξων ἐφίππων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ὡς ἐκ τῆς καθ' ὁδὸν συναπαντήσεως τῶν ἄμαξων, ἐφίππων, κτλ. καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ οὕτως ἡ διάβασις εὐκολός, καὶ μάλιστα ἀκίνδυνος·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσακις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων μεγάλων δρόμων τοῦ βασιλείου Μας, συναπαντῶνται ἄμαξαι, ἐφίπποι, κτλ. δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ νὰ μένη οὕτως ἡ δίοδος ἐλευθέρα ἀπ' ἀμφοτέρωθεν τὰ διαβαίνοντα μέρη·

2. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμενοι ταχυδρόμοι σαλπίζουσι τὸν τῆς ὑποχωρήσεως σαλπισμόν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστούμενοι νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περνοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἄμαξων, ἢ ἔππων· εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται, ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον φθάσει ἄμαξαν τρέχουσαν ἐμπροσθεν, ἐπίππου, κτλ. καὶ θέλει νὰ περῇ ἐμπρός.

3. Ἡ παραβάσις τιμωροῦνται μετ' ἠρημίαν πέντε δραχμῶν πρὸς ὄφελος τῶν Ταχυδρομικῶν ταμείων.

4. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἡ καταμνήσσις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ ἡνιόχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν, δια νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνήκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ Βίρηνοδίκου·

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει γνωστοποιηθῆ καὶ διὰ κήρυκος εἰς ὅσα μέρη ἠθελὲν εἶσθαι ἀναγκαῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Νόμος περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 13 (25) Νοεμ-

βρίου περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, καὶ διὰ τοῦ συγχρόνου διατάγματος μας, δι' οὗ ἐτροποποιήθησαν ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου, ἐχορηγήσαμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους ἡμῶν τὰ ἱκανὰ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν κυρίως κτημάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατήντησε περιττὴ ἡ διάταξις τοῦ §. 3 τοῦ 41 ἄρθρου τοῦ ρηθέντος περὶ προικοδοτήσεως νόμου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν γενικὸν καὶ ὀριστικὸν μέτρον περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε γενομένων ἐπ' ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὅλαι αἱ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεις σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, γενόμεναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε, εἴτε μετ' ἀδειαν, εἴτε ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι διαμερισθῆ εἰς δύο ἴσας μερίδας, ἐξ ὧν, ἡ μὲν θέλει ἀφεθῆ εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὡς ἰδιοκτησία του, ἡ δὲ θέλει μεταβῆ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου,

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀρμοδιὰ πρὸς τὴν διαμέρισιν ταύτην ἐποχὴ προσδιορίζεται, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων εἰς τὸ ἑβδομον, τῶν δὲ ἀμπέλων εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐμφυτεύσεως.

Ἡ ἐμφυτευτὴς παρημέλησε τὴν καλλιέργειαν τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπιχορηγηθείσης φυτείας, τὸ κτῆμα, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προσδιορισμένου καιροῦ, ὁλόκληρον θέλει μεταβῆ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐμφυτευτὴς προτιμηθῇ νὰ ὑποχρεωθῇ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ν' ἀπολαθῇ ἐπὶ τριῶν ἐσέτι ἐτῶν τὴν καλλιέργειαν, διαρκούτων τῶν ὅποιων τὸ Δημόσιον θέλει λαμβάνει ἀναλόγως τὸ κτῆμα τοῦ καρπῶν, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαμέρισις.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διαμέρισις θέλει γενῆ δι' εἰδημόνων, ἐκλεχθησομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἀποφασίζουσι τὴν μέλλουσαν ἰδιοκτησίαν ὁ κληρὸς.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ρηθέντες εἰδημόνες ἀποφασίζουσι ἂν δι' ἑλλείψιν τῆς ἀνηκούσης καλλιέργειας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ ὀρισμοὶ τοῦ 3 ἄρθρου, καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαμέρισις.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ εἰς τὸ Δημόσιον μεταβαίνουσαι ἐμφυτεύσεις θέλουσι ἐκποιηθῆ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ περὶ διατυπώσεων τῆς ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Περὶ τῶν ἐμφυτεύσεων, ὅσαι ἐλάβον ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουσι ληφθῆ ἰδιαιτέρα μέτρα ὀριστικά.

Μολαταῦτα, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοιαύτης φύσεως ἐμφυτεύσεων, ἡ διαμέρισις αὕτη θέλει ἐκτελεσθῆ κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη συμφωνοῦν.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖν παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Αριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί παύσεως του Κ. Α. Πολυζωΐδου από την θέσιν του Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Έσωτερικών, Έκκλησιαστικών κ.τ.λ. και μεταθέσεως αυτού εις τον Άρειον Πάγον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διά του παρόντος τον Κ. Α. Πολυζωΐδην της θέσεως του Γραμματέως της Έπικρατείας της επί των Έσωτερικών και της επί των Έκκλησιαστικών και της δημοσίου Έκπαιδεύσεως Γραμματείας και μεταθέτομεν αυτόν ως αντιπρόεδρον εις τον Άρειον Πάγον με τον κανονικόν μισθόν, τον συνδεδεμένον με την θέσιν ταύτην.

Συγχρόνως ευαρεστούμεθα να τον διορίσωμεν Σύμβουλον της Έπικρατείας εις έκτακτον ύπηρεσίαν.

Έν Αθήναις, την 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ό επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικών Γραμματέως της Έπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού του Κυρίου Γλαράκη ως Γραμματέως επί των Έσωτερικών.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πειθόμενοι εις την πολυχρόνιον έμπειρίαν, την δραστηριότητα και τον χαρακτήρα του μέχρι τουδε διοικητού Μεσσηνίας Κυρίου Γ. Γλαράκη, τον διορίζομεν διά του παρόντος Γραμματέα της Έπικρατείας επί των Έσωτερικών με τον κανονικόν μισθόν, τον συνδεδεμένον με την θέσιν ταύτην.

Θέλει δε διευθύνει όμοῦ με την επί των Έσωτερικών Γραμματείαν της Έπικρατείας και εκείνην των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίου Έκπαιδεύσεως, την [όποιαν επίσης διά της Έμετέρας απόφάσεως υπό σημερινήν ημερομηνίαν τῷ αναθέτομεν.

Έν Αθήναις την 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ό επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικών Γραμματέως της Έπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού του Κ. Γ. Γλαράκη ως Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Έκκλησιαστικών και της δημοσίου Έκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διορίζομεν διά του παρόντος τον μέχρι του διοικητήν Μεσ-

σηνίας Κυρίον Γ. Γλαράκην, Γραμματέα της έπικρατείας επί των Έκκλησιαστικών και επί της Δημοσίου Έκπαιδεύσεως, έχοντες την πεποίθησιν εις τας γνώσεις και τον χαρακτήρα του.

Έν Αθήναις, την 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ό επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικών Γραμματέως της Έπικρατείας, ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί μεταθέσεως του μέχρι τουδε Γραμματέως της Έπικρατείας Κυρίου Α. Πολυζωΐδου ως αντιπροέδρου εις τον Άρειον Πάγον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άπεφασίσαμεν να μεταθέσωμεν τον μέχρι τουδε Γραμματέα της Έπικρατείας της επί των Έσωτερικών και επί των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίου Έκπαιδεύσεως Γραμματείας Κυρίον Α. Πολυζωΐδην, ως αντιπρόεδρον εις τον Άρειον Πάγον με τον συνδεδεμένον με την θέσιν ταύτην κανονικόν μισθόν.

Όθεν ή Έμετέρα επί της Δικαιοσύνης Γραμματεία θέλει ανεργήσει τα περαιτέρω.

Έν Αθήναις την 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ό επί του Βασ. Οίκου και επί των Έξωτερικών Γραμματέως της Έπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί παραιτήσεως του ίππότου Κυρίου Ρουδχάρτ, Γραμματέως της Έπικρατείας επί του Β. Οίκου και επί των Έξωτερικών.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ευηρεστήθημεν να εγκρίνωμεν την παρά του Προέδρου του Έμετέρου Έπουργικού Συμβουλίου Κυρίου ίππότου Ρουδχάρτ, Γραμματέως της Έπικρατείας επί του Βασιλικού Οίκου και επί των Έξωτερικών, ζητηθείσαν άφεςιν εκ της ύπηρεσίας Μας, και τῷ έκφράζομεν εις την περίστασιν ταύτην, την Έμετέραν ευχαρίστησιν διά τον αποδεδειγμένον ζήλον, την προς Έμας άφοσίωσιν και διά τας καλὰς έκδουλεύσεις του.

Έν Αθήναις την 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Σ Μ Α Λ Τ Σ.

